

สารนิพนธ์

เรื่อง การท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน

โดย

นางสาว สโรชา กิตติประเสริฐ

รหัสนักศึกษา 05580633

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของอักษรศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

คำนำ

สารนิพนธ์เรื่อง “การท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน” เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

ในปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้กลายมาเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญในการสร้างรายได้ให้กับหลาย ๆ ประเทศ คนส่วนมากได้หันมาให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวด้วยตนเองมากขึ้น โดยรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมและน่าสนใจ คือการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติต่าง ๆ ชมความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ

มณฑลยูนนาน เป็นมณฑลที่มีขนาดใหญ่ มีธรรมชาติและระบบนิเวศที่อุดมสมบูรณ์หลากหลาย พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและที่ราบสูง มณฑลยูนนานมีนครคุนหมิงที่ได้รับสมญานามว่า “นครแห่งฤดูใบไม้ผลิ” สามารถท่องเที่ยวได้ทุกฤดูกาล มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลายและมีความสวยงามเป็นอย่างมาก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ได้รับความนิยมของมณฑลยูนนาน ลักษณะภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงวางแผนจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความนิยมในมณฑลยูนนาน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจและต่อการพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว หากภาคนิพนธ์ฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

สโรชา กิตติประเสริฐ

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เล่มนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจากอาจารย์ ดร.ยงยุทธ วิถีไตรรงค์ ซึ่งเป็นที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้ความรู้แก่ผู้วิจัย ทั้งในเรื่องกระบวนการทำงาน อย่างเป็นระบบ การวางแผน การจัดระเบียบข้อมูล การเรียบเรียง การนำเสนอ การตรวจสอบความ ถูกต้อง แก้ไข ปรับปรุง ตลอดจนชี้แนะให้คำปรึกษาในด้านการวิเคราะห์ต่าง ๆ จนกระทั่งสารนิพนธ์ ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอบพระคุณทุกกำลังใจและความช่วยเหลือ จากครอบครัวรวมทั้งเพื่อน ๆ ที่คอยช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาระหว่างการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนเป็นแรงใจในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้จนกระทั่ง เสร็จจุล่ง

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณประโยชน์อันเกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้แก่ครอบครัว ครู อาจารย์ ที่กรุณามอบความรู้และโอกาสอันสูงค่าในการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ให้แก่ผู้วิจัย เพื่อน ๆ ที่รักยิ่ง และผู้มี พระคุณทุกท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสารนิพนธ์ฉบับนี้จักเป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการสืบไป

สโรชา กิตติประเสริฐ

ชื่อสารนิพนธ์	การท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน
ผู้เขียน	นางสาวสโรชา กิตติประเสริฐ
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	อาจารย์ ดร.ยงยุทธ วิถีไตรรงค์
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่องการท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าสนใจ ศึกษาความสัมพันธ์ทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยว รวมถึงจัดทำเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยว โดยศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จากการรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัย บทความของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงเว็บไซต์ต่างๆ

ผลการศึกษาพบว่า แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในยูนนานมีจำนวนทั้งหมด 113 แห่ง ผู้วิจัยจึงได้ทำการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจำนวน 20 แห่ง เนื่องจากยูนนานเป็นมณฑลที่มีขนาดใหญ่ จึงทำให้มีแหล่งท่องเที่ยวกระจายอยู่หลายแห่ง ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เชิงเขาและที่ราบลุ่ม มีอุณหภูมิเฉลี่ย 30 องศาเซลเซียส แต่ที่บนยอดเขาจะหนาวจนถึงติดลบ ทำให้มณฑลยูนนานสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี ช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวมากที่สุดคือช่วงฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วง แต่เนื่องจากมีอากาศอบอุ่นตลอดปี ส่งผลให้เป็นเมืองท่องเที่ยวยอดนิยมในทุกฤดูกาล ผู้วิจัยจึงจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติได้ 2 เส้นทาง เพื่อให้สามารถท่องเที่ยวได้หลากหลายและครอบคลุมพื้นที่มากที่สุด โดยเส้นทางแรกมีระยะทาง 1,649.7 กิโลเมตร ใช้เวลา 6 วัน และเส้นทางที่สองมีระยะทาง 1,802.6 กิโลเมตร ใช้เวลา 5 วัน ผ่านสถานที่ท่องเที่ยวจำนวน 9 แห่ง และ 7 แห่ง ตามลำดับ

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ, ยูนนาน, ประเทศจีน

สารบัญ

หน้า

คำนำ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทคัดย่อ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญ (ต่อ)	จ
สารบัญ (ต่อ).....	ฉ
สารบัญ (ต่อ).....	ช
สารบัญ (ต่อ).....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพประกอบ (ต่อ).....	ญ
สารบัญภาพประกอบ (ต่อ).....	ฎ
สารบัญภาพประกอบ (ต่อ).....	ฏ
สารบัญภาพประกอบ (ต่อ).....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ 1	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
1.3 ขอบเขตการศึกษา.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 นิยามความหมาย	4
2.1.1 ความหมายภูมิศาสตร์.....	4

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.1.2 ความหมายของการท่องเที่ยว.....	6
2.2 แนวคิดและทฤษฎี.....	8
2.2.1 แนวคิดและทฤษฎีแรงจูงใจในการท่องเที่ยว.....	8
2.2.2 สิ่งกระตุ้นในการท่องเที่ยว.....	9
2.2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว.....	13
2.3 รูปแบบการท่องเที่ยว.....	16
2.4 ประเภทการท่องเที่ยว.....	20
2.5 นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวมณฑลยูนนาน.....	23
2.5.1 เป้าหมายมณฑลยูนนาน.....	23
2.5.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของมณฑลยูนนาน.....	24
2.6 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับมณฑลยูนนาน.....	30
2.6.1 ลักษณะทางภูมิประเทศและที่ตั้ง.....	30
2.6.2 ข้อมูลประชากร.....	31
2.6.3 ภูมิอากาศ.....	31
2.6.4 ทรัพยากรทางธรรมชาติ.....	31
2.6.5 เขตการปกครองที่สำคัญของมณฑลยูนนาน.....	32
2.6.6 การคมนาคมและโลจิสติกส์.....	36
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	39
2.7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมณฑลยูนนาน.....	39
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	41
3.1 แหล่งที่มาของข้อมูล.....	41
3.2 วิธีการดำเนินการ.....	42

3.2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
3.2.2 ขั้นตอนการศึกษา.....	42
3.3 เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในงานวิจัย.....	43
3.4 เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล	43

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
3.5 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์.....	44
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	45
4.1 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน.....	45
4.1.1 คุณหมิง.....	45
4.1.2 ต้าหลี่.....	46
4.1.3 ลี่เจียง	46
4.1.4 ตี้ซิง หรือแชงกรีล่า	46
4.1.5 ฉวีจิ้น.....	47
4.1.6 เหวินซาง	47
4.1.7 หงเหอ	48
4.1.8 ลิบสองป้านา.....	49
4.1.9 ผู้เออร์.....	49
4.1.10 หลินซาง	49
4.1.11 ฉู่สง	49
4.1.12 เป่าซาน	50
4.1.13 เต๋อหง	50
4.1.14 นู๋เจียง.....	50
4.1.15 ยวีซี.....	50
4.1.16 จาวทง	50
4.2 ลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลกระทบต่อสถานที่ท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน	51

4.2.1 ป่าหินสือหลิน	52
4.2.2 ภูเขาเจ็ดสีตงชวน.....	55
4.2.3 ทะเลสาบเตียนฉือ.....	57
4.2.4 ถ้ำจิวเซียง.....	59
4.2.5 ภูเขาหิมะมังกรหยก.....	61

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
4.2.6 เขาชีซาน	63
4.2.7 หุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน.....	65
4.2.8 หุบเขาเสือกระโจน.....	67
4.2.9 ภูเขาหิมะเจี๋ยวจี.....	69
4.2.10 ทะเลสาบเออร์ไห่.....	71
4.2.11 ฟุ้งนาชั้นบันไดหยวนหยาง.....	73
4.2.12 ไปสู่ยุโรป.....	75
4.2.13 ทรายหลากสีลู่เหลียง.....	77
4.2.14 ถ้ำนางแอ่น	79
4.2.15 น้ำตกเก้ามังกร	81
4.2.16 ภูเขาหิมะเหมยลี่.....	83
4.2.17 หลัวผิง.....	85
4.2.18 ทะเลสาบนาพา	87
4.2.19 ธารน้ำแข็งหมิงหย่ง	89
4.2.20 โค้งแรกแม่น้ำแยงซีเกียง.....	91
4.3 เส้นทางท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ.....	93
4.3.1 เส้นทางเดินทางที่ 1.....	93
4.3.2 เส้นทางเดินทางที่ 2.....	97

4.4	ข้อคิดเห็นจากบริษัททัวร์	101
บทที่ 5	สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	103
5.1	สรุปผลการศึกษา	103
5.1.1	เพื่อศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน.....	103
5.1.2	เพื่อศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อแหล่งท่องเที่ยว	103
5.1.3	เพื่อจัดทำเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยว	104
5.2	อภิปรายผล.....	105
5.3	ข้อเสนอแนะ	106

สารบัญ(ต่อ)

		หน้า
5.4	ข้อจำกัดทางการศึกษา.....	107
	บรรณานุกรม.....	108
	ประวัติผู้วิจัย.....	111
	แบบโอนลิขสิทธิ์สารานิพนธ์.....	112

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางแสดงข้อมูลพื้นฐานของเมืองในมณฑลยูนนาน.....	30
ตารางที่ 2 ตารางแสดงเส้นทางการเดินทางระหว่างมณฑลและเส้นทางระหว่างประเทศ.....	34

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1 แผนที่แสดงที่ตั้งมณฑลยูนนาน.....	28
ภาพที่ 3.1 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	40
ภาพที่ 3.2 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์.....	44
ภาพที่ 4.1 แผนที่แสดงตำแหน่งป่าหินสือหลิน.....	38
ภาพที่ 4.2 ป่าหินสือหลิน.....	51
ภาพที่ 4.3 ป่าหินสือหลิน.....	51
ภาพที่ 4.4 ตำแหน่งภูเขาเจ็ดสีตงชวน.....	52
ภาพที่ 4.5 ภูเขาเจ็ดสีตงชวน.....	53
ภาพที่ 4.6 ภูเขาเจ็ดสีตงชวน.....	53
ภาพที่ 4.7 แผนที่แสดงตำแหน่งทะเลสาบเตียนฉือ.....	55
ภาพที่ 4.8 ทะเลสาบเตียนฉือ.....	55
ภาพที่ 4.9 ทะเลสาบเตียนฉือ.....	55
ภาพที่ 4.10 แผนที่แสดงตำแหน่งถ้ำจิวเซียง.....	56
ภาพที่ 4.11 ถ้ำจิวเซียง.....	57
ภาพที่ 4.12 ถ้ำจิวเซียง.....	57
ภาพที่ 4.13 แผนที่แสดงตำแหน่งภูเขาหิมะมังกรหยก.....	58
ภาพที่ 4.14 ภูเขาหิมะมังกรหยก.....	59
ภาพที่ 4.15 ภูเขาหิมะมังกรหยก.....	59
ภาพที่ 4.16 แผนที่แสดงตำแหน่งเขาซีซาน.....	60

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 4.17 เขาซีซาน.....	61
ภาพที่ 4.18 ประตุมังกรเขาซีซาน.....	61

ภาพที่ 4.19	แผนที่แสดงตำแหน่งหุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน	63
ภาพที่ 4.20	หุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน	63
ภาพที่ 4.21	แผนที่แสดงตำแหน่งหุบเขาเสือกระโจน	65
ภาพที่ 4.22	หุบเขาเสือกระโจน	65
ภาพที่ 4.23	แผนที่แสดงตำแหน่งภูเขาหิมะเจ็ยวจี	66
ภาพที่ 4.24	ภูเขาหิมะเจ็ยวจี	67
ภาพที่ 4.25	ภูเขาหิมะเจ็ยวจี	67
ภาพที่ 4.26	แผนที่แสดงตำแหน่งทะเลสาบเออร์ไให้	68
ภาพที่ 4.27	ทะเลสาบเออร์ไให้	69
ภาพที่ 4.28	ทะเลสาบเออร์ไให้	69
ภาพที่ 4.29	แผนที่แสดงตำแหน่งทุ่งนาชั้นบันไดหวนหยาง	71
ภาพที่ 4.30	ทุ่งนาชั้นบันไดหวนหยาง	71
ภาพที่ 4.31	แผนที่แสดงตำแหน่งไปสุ่ยไถ	72
ภาพที่ 4.32	ไปสุ่ยไถ	73
ภาพที่ 4.33	ไปสุ่ยไถ	73
ภาพที่ 4.34	แผนที่แสดงตำแหน่งป่าทรายหลากสีลูเหลียง	74
ภาพที่ 4.35	ป่าทรายหลากสีลูเหลียง	75

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพที่		หน้า
ภาพที่ 4.36	ป่าทรายหลากสีลูเหลียง	75
ภาพที่ 4.37	แผนที่แสดงตำแหน่งถ้ำกนางแอน	76
ภาพที่ 4.38	ถ้ำกนางแอน	77
ภาพที่ 4.38	ถ้ำกนางแอน	77
ภาพที่ 4.40	แผนที่แสดงตำแหน่งน้ำตกแก้วมังกร	78

ภาพที่ 4.40	แผนที่แสดงตำแหน่งน้ำตกแก้มังกร	78
ภาพที่ 4.41	น้ำตกแก้มังกร	79
ภาพที่ 4.42	น้ำตกแก้มังกร	79
ภาพที่ 4.43	แผนที่แสดงตำแหน่งภูเขาหิมะเหมยลี่	80
ภาพที่ 4.44	ภูเขาหิมะเหมยลี่	81
ภาพที่ 4.45	ภูเขาหิมะเหมยลี่	81
ภาพที่ 4.46	แผนที่แสดงตำแหน่งหลัวผิง	82
ภาพที่ 4.47	หลัวผิง	83
ภาพที่ 4.48	หลัวผิง	83
ภาพที่ 4.49	แผนที่แสดงตำแหน่งทะเลสาบนาพาไห่	84
ภาพที่ 4.50	ทะเลสาบนาพา	95
ภาพที่ 4.51	ทะเลสาบนาพา	85
ภาพที่ 4.52	แผนที่แสดงตำแหน่งธารน้ำแข็งหมิงหย่ง	86
ภาพที่ 4.53	ธารน้ำแข็งหมิงหย่ง	87
ภาพที่ 4.54	ธารน้ำแข็งหมิงหย่ง	87

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพที่		หน้า
ภาพที่ 4.55	แผนที่แสดงที่ตั้งโค้งแรกแม่น้ำแยงซี	88
ภาพที่ 4.56	โค้งแรกแม่น้ำแยงซี	89
ภาพที่ 4.57	โค้งแรกแม่น้ำแยงซี	89
ภาพที่ 4.58	เส้นทางการเดินทางที่ 1	93
ภาพที่ 4.59	เส้นทางการเดินทางที่ 2	97

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศต่างๆทั่วโลกมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว และเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อสังคมและระบบเศรษฐกิจโลก โดยเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้อย่างมากให้กับประเทศ รัฐบาลหลายประเทศจึงได้ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมากขึ้น องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (UNWTO) กล่าวว่า จำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลกในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2560 นี้ ขยายตัวเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 6.4 หรือมีจำนวนที่เดินทางท่องเที่ยวในที่ต่างๆ ทั่วโลกมากถึง 598 ล้านคน และยังมีจำนวนมากกว่าในช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้วราว 36 ล้านคน นับเป็นการขยายตัวที่แข็งแกร่งที่สุดของจำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลกที่ประเมินเป็นรอบครึ่งปีในช่วง 7 ปีที่ผ่านมาหรือนับจากปี 2553 โดยปัจจัยที่ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลกเพิ่มขึ้นมาจากความเชื่อมั่นทางธุรกิจและความต้องการการเดินทางจากตลาดสำคัญ เช่นอังกฤษ จีน ฝรั่งเศส และสหรัฐอเมริกาที่มีเพิ่มมากขึ้นด้วย (ประชาชาติธุรกิจ, 2560)

ในช่วงที่ผ่านมา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้แสดงบทบาทสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจของจีน THE SECRETARY-GENERAL OF THE WORLD TOURISM ORGANIZATION กล่าวว่า ปัจจุบันนี้ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจีนมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการพัฒนาของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโลก และคาดว่า ในปี 2563 ประเทศจีนจะกลายเป็นประเทศที่นำท่องเที่ยวที่สุดในโลกแซงหน้าประเทศฝรั่งเศส สเปน และสหรัฐอเมริกา รวมทั้งยังเป็นประเทศท่องเที่ยวที่ใหญ่อันดับ 1 ของโลก (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน, 2552)

นายหลี่ จินเซา ประธานสำนักงานบริหารการท่องเที่ยวแห่งชาติของจีน (CNTN) เปิดเผยในที่ประชุมด้านการท่องเที่ยว ที่เมืองเซี่ยเหมิน ทางตะวันออกของมณฑลฝูเจี้ยนว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจีนยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องในปีที่แล้ว โดยมีรายได้ 5.4 ล้านล้านหยวน โดยเมื่อปีที่แล้ว ชาวจีน 1 ราย เดินทางท่องเที่ยวโดยเฉลี่ย 3.7 ครั้ง ในปี 2560 มีการเดินทางในประเทศกว่า 5 พันล้านครั้ง ซึ่งสร้างรายได้รวมประมาณ 4.57 ล้านล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 69 จากปี 2555 และเติบโตเฉลี่ย

ร้อยละ 15.8 ต่อปี ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ขณะเดียวกันมีการเดินทางไปต่างประเทศ 129 ล้านครั้ง ในปีที่ผ่านมา (กรุงเทพมหานคร, 2561)

ในภูมิภาคเอเชีย ประเทศจีนก็เป็นอีกหนึ่งประเทศที่ให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เนื่องจากเป็นประเทศที่มีขนาดใหญ่ มีความหลากหลายทางด้านภูมิศาสตร์ ทำให้จีนมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามเป็นจำนวนมาก โดยมณฑลยูนนานก็เป็นมณฑลหนึ่งในจีนที่มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ทั้งพันธุ์ไม้และสัตว์นานาชนิด จนได้รับสมญานามว่า “อาณาจักรแห่งพันธุ์ไม้” และ “อาณาจักรแห่งสัตว์” มีภูมิอากาศเย็นสบาย ฤดูหนาวอากาศไม่หนาวจัดและฤดูร้อนอากาศไม่ร้อนจัด อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีอยู่ระหว่าง 15 - 18 องศาเซลเซียส นครคุนหมิงได้รับการขนานนามว่าเป็น “เมืองแห่งฤดูใบไม้ผลิ (Spring City)” ของจีนและยูนนานยังมีแหล่งพลังงานทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะการผลิตกระแสไฟฟ้าพลังน้ำและพลังความร้อนจากถ่านหิน รวมทั้งมีแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวมากมาย (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน, 2561)

จากความน่าสนใจดังกล่าว จึงเป็นที่มาของการศึกษา “ภูมิศาสตร์กับการท่องเที่ยว กรณีศึกษา มณฑลยูนนาน” ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาพร้อมทั้งรวบรวมข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าสนใจ ในมณฑลยูนนาน อันจะเป็นแนวทางในการส่งเสริมและเรียนรู้การท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน เพื่อเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวและผู้ที่จะศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนานต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1.2.1 เพื่อศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน
- 1.2.2 เพื่อศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน
- 1.2.3 เพื่อจัดทำเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน

1.3 ขอบเขตการศึกษา

- 1.3.1 ขอบเขตพื้นที่มณฑลยูนนาน ประเทศจีน
- 1.3.2 ขอบเขตเนื้อหาศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าสนใจของมณฑลยูนนาน ประเทศจีน

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

- 1.4.1 ทราบถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน
- 1.4.2 เพื่อทราบความสัมพันธ์ภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน
- 1.4.3 เพื่อได้รูปแบบการท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดเอกสารเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน สามารถแบ่งเอกสารและงานวิจัยได้ดังนี้

2.1 นิยามความหมาย

2.1.1 ความหมายของภูมิศาสตร์

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2561) ได้ให้ความหมายของภูมิศาสตร์ หมายถึง วิชาที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

ภูมิศาสตร์ มีที่มาจากคำ 2 คำ คือ ภูมิ (Geo) หมายถึง พื้นที่ แผ่นดินหรือพื้นโลก และคำว่า ศาสตร์ (Graphy) ซึ่งหมายถึง ระเบียบวิธีการของการค้นหาความรู้ ดังนั้น ภูมิศาสตร์ คือ การศึกษาถึงการจัดระบบของพื้นที่ทั้งในด้านรูปแบบและกระบวนการการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของพื้นที่อันมีผลต่อมนุษย์ ซึ่งอาศัยอยู่บนพื้นที่นั้นๆ (ภูมิศาสตร์กายภาพประเทศไทย, มปป.)

ภูมิศาสตร์ (Geography) คือ ศาสตร์ทางด้านพื้นที่และบริเวณต่างๆ บนพื้นผิวโลก เป็นวิชาที่ศึกษาปรากฏการณ์ทางกายภาพ และมนุษย์ ที่เกิดขึ้น ณ บริเวณที่ทำการศึกษา รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณโดยรอบ นักภูมิศาสตร์อธิบายถึงรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงของที่ต่าง ๆ บนโลก แผนที่ และสัญญาณโลก โดยอธิบายว่ารูปแบบการเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร ภูมิศาสตร์จะทำให้เข้าใจปัญหาทางด้านกายภาพและวัฒนธรรมของบริเวณที่ศึกษา และสิ่งแวดล้อมโดยรอบที่อยู่บนพื้นผิวโลก ภูมิศาสตร์ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ สถานที่ และสิ่งแวดล้อม โดยการใช้ข้อมูลทางแผนที่ ในการอธิบายความสัมพันธ์ทางด้านพื้นที่การตั้งถิ่นฐานและการอยู่อาศัยของคนแต่ละคน และโดยรวมเป็นรากฐานใน

การเลือกสถานที่ เพื่อสร้างสังคมมนุษย์ในดินแดนต่างๆ และมีความสัมพันธ์กับชีวิตขอและสัตว์ ในการเกิด ดำรงชีวิต และการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศวิทยา คนเป็นศูนย์กลางทางภูมิศาสตร์ที่มีกิจกรรมต่างๆ บนพื้นผิวโลก การตั้งถิ่นฐาน ตามโครงสร้างของผิวโลก และคนมีการแข่งขันกันที่จะควบคุมพื้นผิวโลก สิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ถูกเปลี่ยนแปลง โดยกิจกรรมของมนุษย์มีผลอย่างมากต่อ แนวทางที่เป็น ลักษณะคุณค่าทางสังคมมนุษย์และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติของโลกและกิจกรรมของมนุษย์จะมีอิทธิพล ต่อลักษณะ และกระบวนการทางกายภาพของโลกความรู้ทางภูมิศาสตร์ทำให้ผู้คนสามารถพัฒนาความ เข้าใจ ในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างคน สถานที่ และสิ่งแวดล้อม ณ เวลาหนึ่ง (ความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับภูมิศาสตร์, มปป.)

ก. โครงสร้างของภูมิศาสตร์

ถ้าพิจารณาโครงสร้างของสาขาภูมิศาสตร์จะเห็นว่าประกอบไปด้วย ภูมิศาสตร์ ระบบ ภูมิศาสตร์ภูมิภาค เทคนิคและวิธีการต่างๆ และปรัชญาภูมิศาสตร์ เฉพาะภูมิศาสตร์ระบบได้แบ่ง ออกเป็นระบบกายภาพและระบบมนุษย์ ระบบกายภาพคือเนื้อหาเกี่ยวเนื่องด้วยภูมิศาสตร์กายภาพ ทั้งหมด เช่น ธรณีสัณฐาน ภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ เป็นต้น ส่วนระบบมนุษย์คือ เนื้อหาที่ไม่ เกี่ยวกับกายภาพ ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องทางด้านมนุษย์ กิจกรรมของมนุษย์และการดัดแปลงปรับปรุง สภาพแวดล้อมเพื่อมนุษย์ เช่น ว่าด้วยประชากร การกระจาย การตั้งถิ่นฐาน การเมือง กิจกรรมทางเศรษฐกิจ ประเภทต่างๆ ตลอดจนการตัดสินใจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมต่างๆ เป็นต้น (ฉัตรชัย พงศ์ประยูร, มปป.)

แฮกเกอร์สเตรนด์ ได้อธิบายขอบเขตของภูมิศาสตร์มนุษย์ไว้ว่า มนุษย์คือเนื้อหาและ ขอบเขตของวิชา ส่วนภูมิศาสตร์คือวิธีการเข้าถึงวิชา ดังนั้นภูมิศาสตร์มนุษย์คือการศึกษาเกี่ยวกับตัวแปร ทางด้านมนุษย์ทั้งหมดที่ปรากฏอยู่ในพื้นที่ว่ามีการกระจายอย่างไร สัมพันธ์กันเองอย่างไรและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอย่างไร จนกระทั่งการก่อให้เกิดการจัดรูปแบบในพื้นที่ขึ้นมาและนำไปสู่การอธิบาย วางกฎเกณฑ์และเสนอในลักษณะทฤษฎีขึ้นมาได้ (Hagersrand, 1972 อ้างถึงใน ฉัตรชัย พงศ์ประยูร, มปป.)

นักภูมิศาสตร์ได้ให้ความหมายของคำว่า “ภูมิศาสตร์กายภาพ (Physical Geography)” แตกต่างกันดังนี้

อาร์เธอร์ เอ็น สเตเรเลอร์ (Arthur N. Streher, 1965 อ้างถึงใน ฉัตรชัย พงศ์ประยูร, มปป.) ได้ให้ความหมายของภูมิศาสตร์กายภาพ เป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับการรวมตัวของศาสตร์ต่างๆ เกี่ยวกับโลก (Earth Science) เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจในสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่อยู่รอบตัวมนุษย์ สาขาวิชาต่างๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นศาสตร์เกี่ยวกับโลก ได้แก่ ธรณีวิทยา (Geology) ธรณีสัณฐานวิทยา (Geomorphology) ดาราศาสตร์ (Astronomy) จีโอดีซี (Geodesy) การเขียนแผนที่ (Cartography) สมุทรศาสตร์ (Oceanography) อุทกวิทยา (Hydrology) ปฐพีวิทยา (Soil Science) อุตุนิยมวิทยา (Meteorology) ภูมิอากาศวิทยา (Climatology) ภูมิศาสตร์พืช (Plant Geography)

พจนานุกรมศัพท์ภูมิศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (เล่ม 2, 2523, หน้า 625) ได้ให้ความหมายของภูมิศาสตร์กายภาพ เป็นวิชาภูมิศาสตร์แขนงหนึ่งซึ่งศึกษาเน้นในเรื่องลักษณะและการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ ที่แวดล้อมตัวของมนุษย์ เช่น ดินฟ้าอากาศ ลักษณะภูมิประเทศ หิน ดิน แร่ธาตุ พืชไม้ และพันธุ์สัตว์ประจำถิ่น

จึงสามารถสรุปได้ว่า ภูมิศาสตร์กายภาพ หมายถึง วิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะและการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทางกายภาพที่ปรากฏอยู่บนพื้นโลกทั้งในส่วนที่เป็นธรณีภาค (Lithosphere) อุทกภาค (Hydrosphere) ชีวภาค (Biosphere) และบรรยากาศภาค (Atmosphere) รวมทั้งความสัมพันธ์ทางพื้นที่หรือระวางที่ (Spatial Relations) ของปัจจัยทางกายภาพทั้งหลายดังกล่าว (ภูมิศาสตร์กายภาพประเทศไทย, จรัญ แสงพุ่ม; นำพวัลย์ กิจรักษ์กุล; วรพจน์ ขอบธรรม; วิชัย ศรีคำ และสมชาติ อุ่ออัน : 4-5)

2.1.2 ความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางไปยังสถานที่อื่นชั่วคราวเพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ ท่องเที่ยวไปยังสถานที่ใหม่ๆ อาจเป็นระยะสั้นหรือยาว เป็นการศึกษาแลกเปลี่ยนความรู้ ไปเข้าร่วมประชุม ทำกิจกรรมต่างๆ การท่องเที่ยวทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลกับสถานที่ หรือเกิดปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างตัวบุคคลด้วยกันเอง โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวไว้ ดังนี้

สหพันธ์องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Union of Official Travel Organization หรือ IUOTO) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่าต้องเป็นการท่องเที่ยวที่มีเงื่อนไขตามหลักสากลดังต่อไปนี้คือ ประการแรก ต้องเป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว ประการที่สอง ต้องเป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ ประการสุดท้ายต้องเป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้การเดินทางนั้น (Goeldner & Ritchie, 2006)

สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว (สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว, 2552 : ออนไลน์ อ้างถึงในวันทิกา หิรัญเทศ, 2556) ความหมายของการท่องเที่ยวตามองค์การการท่องเที่ยวแห่งโลก (World Tourism Organization: WTO) หมายถึง การเดินทาง (Travel) ที่มีเงื่อนไข 3 ประการ คือ ประการแรก การเดินทาง (Travel) หมายถึง การเดินทางที่ไม่ได้ถูกบังคับหรือเพื่อสินจ้าง โดยมีการวางแผนเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง และใช้ยานพาหนะไปเป็นระยะทางไกลหรือระยะทางไกลก็ได้ ประการที่สอง จุดหมายปลายทาง (Destination) หมายถึง มีจุดหมายปลายทางที่จะไปอยู่เป็นการชั่วคราวแล้วต้องเดินทางกลับที่อยู่เดิมหรือภูมิลำเนาเดิมโดยเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางไปเยือนและใช้ช่วงเวลาหนึ่งอยู่ ณ ที่นั้น ซึ่ง ณ ที่นั้นมีสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการที่เพียงพอสำหรับสนองความต้องการและความพอใจให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเยือน ประการสุดท้าย ความมุ่งหมาย (Purpose) หมายถึง มีความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ในการเดินทางใดก็ได้ที่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้โดยมีความมุ่งหมายในการเดินทางมากกว่าหนึ่งอย่างก็ได้

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548 อ้างถึงในธฤชวรรณ มาตกุล, 2556) การท่องเที่ยว เป็นเรื่องของการเดินทางที่เป็น การชั่วคราวด้วยความสมัครใจมิใช่ถูกบังคับหรือเพื่อสินจ้าง แต่เพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ เช่น เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจความสนุกสนานเพลิดเพลิน การศึกษา ศาสนา กีฬา เยี่ยมญาติมิตร ติดต่อธุรกิจการ ประชุมสัมมนา เป็นต้น มิฉะนั้นก็จะเป็นการเดินทางที่ไม่ใช่การท่องเที่ยว

2.2 แนวคิดและทฤษฎี

2.2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยว

ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2544) กล่าวว่าพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวเป็นพฤติกรรมที่มีเป้าหมายชัดเจน เพื่อตอบสนองความต้องการจำเป็นบางอย่างของแต่ละบุคคลทางการท่องเที่ยว พฤติกรรมที่มีเป้าหมายนี้จะมีแรงจูงใจเป็นตัวผลักดันรวมอยู่ด้วย จึงส่งเสริมเร้าให้บุคคลเดินทางมากขึ้น และยังมีอิทธิพลที่ทำให้แต่ละบุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันทั้งในด้านพฤติกรรมการบริโภคสินค้าและการบริการการท่องเที่ยว และพฤติกรรมทางสังคมที่ผู้ให้บริการต้อนรับสนใจศึกษา และมุ่งหวังที่จะตอบสนองความต้องการจำเป็นเพื่อสร้างความพอใจสูงสุดให้แก่นักท่องเที่ยว จนมีความพร้อมและความพึงใจที่จะกลับมาเยี่ยมเยือนแหล่งท่องเที่ยวเดิมอีกครั้งหนึ่ง

แรงจูงใจ (Motives) หมายถึง การผสมผสานของแรงผลักดันที่เกิดจากความต้องการทางด้านร่างกายจิตใจและวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของบุคคลอย่างต่อเนื่องจนสามารถกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมการบริโภคอย่างมีเป้าหมายและถ้าเป็นแรงจูงใจทางการท่องเที่ยวย่อมแสดงให้เห็นถึงค่านิยมพฤติกรรมการบริโภคสินค้าและบริการการท่องเที่ยว การแสวงหาประสบการณ์ ณ จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว ซึ่งคาดว่าจะสามารถตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยวผู้นั้นได้ แรงจูงใจเหล่านี้ทำให้รูปแบบพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวแตกต่างกัน ซึ่งผู้ให้บริการการท่องเที่ยวจะเข้าใจเหมือนๆ กันว่านักท่องเที่ยวมาด้วยวัตถุประสงค์ต่างกันและหากศึกษาในภาพรวมของแรงจูงใจแล้วจะหมายถึง การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยว (Tourism Demand) ส่วนหนึ่งซึ่งมีความจำเป็นในงานการตลาดการท่องเที่ยวเป็นอย่างยิ่ง

แรงจูงใจที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการตัดสินใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 4 ประการคือ (สุรรัตน์ เตชะทวิวรรณ, 2545, หน้า 71)

ก. สิ่งกระตุ้นความต้องการในการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งจูงใจต่างๆ ของสถานที่ท่องเที่ยว หรือช่วงเวลาที่ยุ่งใจให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจไปเที่ยวได้

ข. สิ่งกีดขวางความต้องการคือ สิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้ความต้องการถูกระงับไปหรือทำให้นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกต่อการเดินทางลดน้อยลง เช่น ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (รายได้ลดน้อยลงค่าเงินที่เปลี่ยนแปลง) ปัจจัยทางสังคม (กลุ่มอ้างอิง ทศนคติทางวัฒนธรรม) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา (ความเสียหายทางการท่องเที่ยว)

ค. สิ่งกระทบ หมายถึง ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่นักท่องเที่ยวได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อม จากแหล่งข้อมูลหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการส่งเสริมการขายซึ่งส่งผลให้นักท่องเที่ยวเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ทัศนคติและมองภาพแหล่งท่องเที่ยวที่ต่างออกไป

ง. บทบาทของนักท่องเที่ยว หมายถึง สถานภาพของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันในสถานการณ์หรือช่วงเวลาที่แตกต่างกันและส่งผลให้เกิดพฤติกรรมตัดสินใจหรือรูปแบบการท่องเที่ยวที่แตกต่างออกไป เช่น นักท่องเที่ยวที่ศึกษา นักท่องเที่ยวหัวหน้าครอบครัว

2.2.2 สิ่งกระตุ้นในการท่องเที่ยว (Tourist Motivation)

สิ่งกระตุ้นทางการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งต่าง ๆ อันเป็นสาเหตุที่กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจในความต้องการที่จะเดินทางหรือวางรูปแบบที่ใช้เพื่อการท่องเที่ยวหรือเป็นสิ่งกำหนดรูปแบบพฤติกรรมในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวให้มีความแตกต่างกันซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภทสำคัญ คือ **ประเภทที่หนึ่ง** สิ่งกระตุ้นที่เกิดจากภายในของนักท่องเที่ยว เช่น สิ่งกระตุ้นทางด้านจิตใจ ทางด้านร่างกาย ทัศนคติ ความรู้สึก เป็นต้น **ประเภทที่สอง** สิ่งกระตุ้นที่เกิดจากภายนอก เช่น การให้บริการทางการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว เป็นต้น

ลักษณะความสัมพันธ์ของสิ่งกระตุ้นทั้งสองประเภททางการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนและเป็นไปตามลำดับที่ความต้องการ บางครั้งไม่สามารถที่จะแยกออกจากกันอย่างชัดเจน ใดๆ ก็ตาม สิ่งกระตุ้นจากภายในของนักท่องเที่ยวและมีพื้นฐานลำดับขั้นของความต้องการตามทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of needs) ดังนี้

ลำดับแรกคือ ความต้องการของร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานเพื่อความอยู่รอดของชีวิต ได้แก่ ความต้องการปัจจัยสี่ ความต้องการการยกย่อง และความต้องการทางเพศ ฯลฯ เป็นต้น ลำดับที่สอง ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่าความต้องการอยู่รอด ซึ่งมนุษย์ต้องการเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้น เช่น ต้องการความมั่นคงในการทำงาน ความต้องการได้รับการปกป้องคุ้มครอง ความต้องการความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ เป็นต้น ลำดับที่สาม ความต้องการด้านสังคม (Social Needs) หรือความต้องการความรักและการยอมรับ (Love and Belongingness Needs) ความต้องการทั้งในแง่ของการให้และการได้รับ

ซึ่งความรักความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการให้ได้การยอมรับ เป็นต้น ลำดับที่สี่ ความต้องการการยกย่อง (Esteem Needs) ซึ่งเป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว (Self-Esteem) ความนับถือ (Recognition) และสถานะ (Status) จากสังคม ตลอดจนเป็นความพยายามที่จะให้มีความสัมพันธ์ระดับสูงกับบุคคลอื่น เช่น ความต้องการให้ได้การเคารพนับถือ ความสำเร็จ ความรู้ ศักดิ์ศรี ความสามารถ สถานะที่ดีในสังคมและมีชื่อเสียงในสังคม ลำดับที่ห้า ความต้องการประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการสูงสุดแต่ละบุคคล ซึ่งถ้าบุคคลใดบรรลุความต้องการในขั้นนี้ได้จะได้รับการยกย่องว่าเป็นบุคคลพิเศษ เช่น ความต้องการที่เกิดจากความสามารถ ทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ นักร้องหรือนักแสดงที่มีชื่อเสียง เป็นต้น จากรูปแบบความต้องการของนักท่องเที่ยวตามทฤษฎีของมาสโลว์ ดังกล่าว (Dann 1981 อ้างถึงใน ชีวานันท์ วุฒิพันธ์ และคณะ, มปป., หน้า 46) ได้กำหนดลักษณะของสิ่งกระตุ้นที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยวออกเป็น 7 ประเภทคือ

- 1) การท่องเที่ยวเป็นสิ่งทดแทนความต้องการที่ขาดหาย
- 2) สถานที่ท่องเที่ยวเป็นสิ่งดึงดูดใจให้เกิดแรงกระตุ้นในการท่องเที่ยว
- 3) ภาพลักษณ์ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวเป็นสิ่งกระตุ้นในการท่องเที่ยว
- 4) ข้อมูลข่าวสาร สื่อประเภทต่างๆ เป็นสิ่งกระตุ้นการท่องเที่ยว
- 5) วัตถุประสงค์ในการเดินทางเป็นสิ่งกระตุ้นทางการท่องเที่ยว
- 6) ประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งกระตุ้นในการท่องเที่ยว
- 7) สิ่งกระตุ้นเป็นสิ่งที่มีความหมายและรูปแบบด้วยตัวของมันเอง

McIntosh and Goeldner (McIntosh and Goeldner, 1986 อ้างถึงใน ชีวานันท์ วุฒิพันธ์, มปป., หน้า 46) กล่าวว่า แรงจูงใจทางการท่องเที่ยว (tourism motivation) หมายถึง สิ่งกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวออกเดินทางท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ได้สรุปรูปแบบของสิ่งกระตุ้นทางการท่องเที่ยวจากลักษณะของสิ่งกระตุ้นตามรูปแบบของ Dann โดยแบ่งประเภทของสิ่งกระตุ้นทางการท่องเที่ยวออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้ ประเภทที่หนึ่ง สิ่งกระตุ้นทางด้านร่างกาย อันได้แก่ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ อาจจะเป็นวัตถุประสงค์ทางสุขภาพ เพื่อการศึกษา ความสบายใจและความพึงพอใจ ประเภทที่สอง สิ่งกระตุ้นทางวัฒนธรรม เป็นลักษณะความต้องการที่เรียนรู้พบเห็นวัฒนธรรมที่แตกต่างของสถานที่ต่างๆ เพื่อค้นหาความเป็นมารูปแบบของการดำรงชีวิต ดนตรี ศิลปะพื้นบ้าน การเดินร่ำ เป็นต้น ประเภทที่สาม สิ่งกระตุ้นระหว่างบุคคล ความต้องการ

ที่จะพบปะผู้อื่นในสังคม การเดินทางเพื่อเยี่ยมญาติหรือเพื่อน ค้นหาประสบการณ์ใหม่และแตกต่างจาก ประสบการณ์ที่เคยมีการเดินทางจากถิ่นที่อยู่เดิม ประเภทสุดท้าย สิ่งกระตุ้นทางสถานภาพและชื่อเสียง หมายถึง การเดินทางเพื่อดำเนินต่อของกิจกรรมต่าง ๆ เช่น งานอดิเรก การศึกษา เพื่อการพัฒนาตนเองสร้างการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ

วาฮับ (Wahab อ้างถึงใน กัลยา สมมาตย์, 2541, หน้า 12) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับสิ่งกระตุ้น จูงใจให้นักท่องเที่ยว เดินทางมาท่องเที่ยวหรือเรียกว่า สินมรดกทางการท่องเที่ยวว่ามี 2 ประการ คือ

ก. สินมรดกตามธรรมชาติ ได้แก่ ลม ฟ้า อากาศ ลักษณะภูมิประเทศ สัตว์ ป่า เขา ทะเล น้ำตก ฯลฯ

ข. สินมรดกที่คนสร้างขึ้น เพื่อจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวและเพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นไป อย่างสะดวกสบาย ได้แก่

- 1) สินมรดกทางการท่องเที่ยวในเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและศาสนา
- 2) โครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยว ได้แก่ ระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน สะพาน สนามบิน สถานีรถไฟ ท่าเรือ สิ่งอำนวยความสะดวก อื่นๆ เพื่อให้การเดินทางไปยัง แหล่งท่องเที่ยวสะดวกและปลอดภัย
- 3) โครงสร้างพื้นฐานรอง ได้แก่ สิ่งที่ช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยว ให้มาท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น โรงแรม ภัตตาคาร ไนท์คลับ ห้องประชุมขนาดใหญ่ ร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น
- 4) วิธีการดำรงชีวิตของคน ซึ่งรวมถึงทำที่ความรู้สึกของประชาชนในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ความยิ้มแย้มแจ่มใส ความมีน้ำใจ ความพร้อมที่จะช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ฯลฯ

จากแนวความคิดดังกล่าวจะเห็นได้ว่า สินมรดกทางธรรมชาติและสินมรดกที่คนสร้างขึ้น เป็นปัจจัยสำคัญที่จะดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ มากขึ้น ขณะเดียวกันในการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวมีปัจจัยหลายอย่างเป็นองค์ประกอบ

องค์ประกอบพื้นฐานสำคัญด้านการท่องเที่ยวมี 4 ประการ คือ (Mill, 1990 อ้างถึงใน กัลยา สมมาตย์, 2541, หน้า 12 -13)

ก. สิ่งดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยวมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

- 1) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทุกๆพื้นที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติสวยงาม ประทับใจ ซึ่งเกิดจากลักษณะของธรรมชาติ เช่น อ่าว แหลม เกาะ หน้าผา โขดหิน ภูมิอากาศและความ

สวยงามตามธรรมชาติ ซึ่งสภาพตามธรรมชาติเหล่านี้เป็นสิ่งดึงดูดใจให้มนุษย์เดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ ภายใต้เงื่อนไขของความแตกต่างในเรื่องฉากของธรรมชาติ ความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวอาจเกิดขึ้นได้ 2 ประการ (ชูลิทธิชูชาติ, 2538, หน้า 38-44) ประการแรก คือ สถานที่ที่น่าสนใจ (Place) เช่น ชายหาดที่สวยงาม คือ หาดชะอำซึ่งคงสภาพของแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่น่าสนใจหรือจังหวัดภูเก็ตมีแหลมพรหมเทพยื่นออกไปจากหน้าผามุ่งสู่ทะเลลึก มีต้นตาลขึ้นปลายแหลมยามดวงอาทิตย์ตกเวลาเย็นตกเวลาเย็นจึงเป็นภาพที่สวยงามสามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้อยากมาท่องเที่ยวยังแหล่งนั้น ประการสุดท้ายคือ เหตุการณ์น่าสนใจ (Event) ในบางฤดูกาลมีการจัดกิจกรรมต่างๆ ขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น กิจกรรมนั้นก็กลายเป็นเหตุการณ์ที่น่าสนใจดึงดูดคนมาเที่ยว เช่น การกำหนดจัดงานพระนครคีรีเมืองเพชรบุรี ซึ่งในงานจะมีการแสดงแสง สี เสียงประกอบละครประวัติศาสตร์การแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านที่น่าสนใจหรือมีการจัดงานขนมหวานเมืองเพชร ซึ่งส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวมากขึ้น

2) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมแต่ละพื้นที่ คือ วิถีชีวิตของคนในเขตพื้นที่นั้น ๆ อาจเหมือนกันหรือแตกต่างกัน วัฒนธรรมอาจแสดงออกมาในรูปแบบศาสนาสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของประชาชน จารีตประเพณี

3) ชาติพันธุ์ เหตุผลอย่างหนึ่งในการเดินทางของประชาชน เพื่อต้องการเยี่ยมญาติและเพื่อน คนมีความต้องการที่จะกลับไปเยี่ยมเยียนแผ่นดินเดิมของตนเอง

4) แหล่งบันเทิง แหล่งบันเทิงมิใช่ หมายถึง สถานเริงรมย์ยามราตรีเพียงอย่างเดียว แต่อาจหมายถึง สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สนามกีฬา ฯลฯ

ข. สิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากนักท่องเที่ยวเมื่อเดินทางห่างไกลจากบ้านย่อมต้องการสิ่งจำเป็นหลายอย่างในการตอบสนองความต้องการของชีวิต ซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญในการท่องเที่ยวมี 4 ประการ (Millอ้างถึงใน กัลยา สมมาตย์, 2541, หน้า 14)

1) ที่พัก เป็นสิ่งสำคัญในการเดินทาง นักท่องเที่ยวอาจพักกับญาติ หรือเพื่อน แต่อีกส่วนหนึ่งก็ต้องการที่พักซึ่งต้องการเช่าอาศัยอยู่ชั่วคราว ที่พักอาจมีหลายประเภท เช่น โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮ้าส์หรือพักลักษณะอื่น ๆ

2) ร้านอาหารและเครื่องดื่มเพื่อรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยว

3) สถานบริการ เช่น ร้านขายของที่ระลึก ร้านซักรีด สถานที่นั่งธนาคาร

4) ปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ ระบบการสื่อสาร การคมนาคม สาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวมีความสำคัญอย่างยิ่งปัจจัยพื้นฐานดังกล่าว นอกจากอำนวยความสะดวก สะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยวแล้วยังทำให้ได้รับความสะดวกสบายขึ้นเนื่องจากการพัฒนาระบบการสื่อสาร การคมนาคมและสาธารณูปโภคดังกล่าว

ค. การขนส่ง เป็นสิ่งสำคัญในการนำนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว สะดวกสบายและปลอดภัย การเดินทางของประชาชนมิได้วัดในรูปแบบของระยะทางแต่วัดด้วยเวลาของการเดินทาง ถึงแม้ระยะทางจะไกลแต่ถ้าประหยัดเวลาในการเดินทาง ประชาชนก็พร้อมที่จะเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้นการปรับปรุงยานพาหนะถนนและระบบการจราจรให้ดีขึ้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวนั้น

ง. การต้อนรับ เป็นสิ่งสำคัญมากเพราะนักท่องเที่ยวที่ต้องการกลับไปยังสถานที่เดิมเกิดจากความประทับใจการต้อนรับของประชาชนหรือพนักงานบริการในพื้นที่มากกว่าสภาพธรรมชาติ ของแหล่งท่องเที่ยวในทางกลับกันถ้าหากว่านักท่องเที่ยวได้รับการต้อนรับที่ไม่ดีหรือไม่เหมาะสม นอกจากจะไม่รู้สึกประทับใจแล้วโอกาสที่จะกลับมาท่องเที่ยวที่เดิมจะมีน้อยมาก

2.2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว (4As)

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวมีนักวิชาการหลายท่านสรุปไว้ใกล้เคียงกันดังนี้

Cooper & Boniface (1998) กล่าวว่าแหล่งท่องเที่ยวเป็นสถานที่สำคัญที่จะสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งจะต้องประกอบด้วย 4 As คือ

1. สิ่งดึงดูดใจ (Attractions) แหล่งท่องเที่ยวควรมีสิ่งดึงดูดความสนใจของ นักท่องเที่ยวได้ หรือมีลักษณะชวนใจ มีเสน่ห์เฉพาะตัว
2. การเข้าถึง (Accessibility) แหล่งท่องเที่ยวจะดึงดูดความสนใจได้มากหากมีความสะดวกในการเข้าถึง
3. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) แหล่งท่องเที่ยวควรก่อให้เกิดความ ประทับใจ สุขใจ และซาบซึ้งในการเที่ยวชม
4. บริการเสริมที่คนในท้องถิ่นเป็นผู้จัดหาขึ้นมาเอง (Ancillary Service) แหล่งท่องเที่ยวควรจัดสรรบริการด้านต่างๆ ให้กับนักท่องเที่ยว หน่วยงาน และภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่ออำนวยความสะดวกและดึงดูดนักท่องเที่ยวมายังสถานที่ท่องเที่ยว

Collier & Harraway (1997) กล่าวว่าแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 ประการ หรือ 3 As ได้แก่

1. สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) ที่เกิดจากสถานที่ (Site) หรือเหตุการณ์ (Event) โดยสถานที่อาจเกิดจากธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้นแต่เหตุการณ์ที่นำประทับใจเกิดจากมนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้น
2. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) หมายถึงบริเวณพื้นที่และโครงสร้างสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ที่สร้างขึ้นรองรับกิจกรรมของผู้มาเยือนและกิจกรรมในการบริหารจัดการพื้นที่ สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว การก่อสร้างปัจจัยพื้นฐาน เช่นระบบขนส่ง ระบบสื่อสาร ระบบ สาธารณูปโภค ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักท่องเที่ยวเพราะจะช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับความความสะดวกสบายและเป็นการสร้างภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวด้วย

3. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ซึ่งจะต้องมีระบบขนส่ง (Transportation) ประกอบด้วยเส้นทาง ยานพาหนะ และผู้ประกอบการขนส่งเพื่อลำเลียงคนและ สิ่งของไปยังจุดหมายปลายทาง

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542) ได้สรุปเพิ่มเติมว่าการที่จะให้มีนักท่องเที่ยวไปเยี่ยมชมทรัพยากรท่องเที่ยวใด ๆ ก็ตาม มักจะขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการ ดังที่ คูเปอร์ และฮาราเวย์ ได้กล่าวไว้แล้ว คือ

1. ทรัพยากรท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งดึงดูดใจ เช่น ความสวยงามของธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน สถานที่ทางประวัติศาสตร์ เป็นต้น

2. ทรัพยากรท่องเที่ยวจะต้องมีเส้นทางคมนาคมเข้าถึง เป็นปัจจัยสำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยวที่ต้องมีเส้นทางหรือโครงข่ายคมนาคมที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวนั้น ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงกันระหว่างแหล่งท่องเที่ยวกับบริเวณใกล้เคียง

3. ทรัพยากรท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นองค์ประกอบเพื่อให้ นักท่องเที่ยวเข้ามายังแหล่งท่องเที่ยวได้ประทับใจ เช่น บริการด้านน้ำประปา ไฟฟ้า การสื่อสาร การขนส่ง ที่พัก อาหาร นำเที่ยว แลกเปลี่ยนเงินตรา สินค้าที่ระลึก เป็นต้น

เทิดชาย ช่วยบำรุง (2551) กล่าวว่า องค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยวควรมีองค์ประกอบหลัก อย่างน้อย 5 ประการ หรือ 5As ดังต่อไปนี้

1. Accessibility หมายถึง การเข้าถึง คือ มีความสามารถในการเข้าถึงความสามารถในการคมนาคม ไปยังสถานที่หรือแหล่งท่องเที่ยวได้ดี เช่น มีถนนคอนกรีตและ ถนนลาดยาง อยู่ในสภาพที่ดี เข้าถึงง่าย สะดวกสบาย รวมไปถึงการเดินทางโดยวิธีอื่น ๆ

2. Activity หมายถึง กิจกรรม คือ ภายในแหล่งท่องเที่ยวมีสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งที่มีกิจกรรมที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามามีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวอย่างสมบูรณ์แบบ เช่น การเดินป่า การปั่นจักรยาน การศึกษาธรรมชาติ การพายเรือ การถ่ายรูป เป็นต้น

3. Amenity หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวก คือ แหล่งท่องเที่ยวต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกเตรียมไว้สำหรับนักท่องเที่ยวอย่างครบครันและเพียงพอ เช่น ด้านสาธารณูปโภค ด้านประปา ไฟฟ้า ถนน โทรศัพท์ สถานีตำรวจ โรงพยาบาล รวมถึงที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก และจุดบริการนักท่องเที่ยว

4. Attraction หมายถึง สิ่งดึงดูดใจ คือ แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งดึงดูดใจ นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวได้ เช่น ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว รวมไปถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวต่าง ๆ

5. Accommodation หมายถึง ที่พัก คือ ภายในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวหรือบริเวณใกล้เคียงต้องมีที่พักไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยว

ซูสิทธิ์ ชูชาติ (2543) กล่าวว่า การท่องเที่ยวที่จะบรรลุวัตถุประสงค์นั้น แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ (3As) ได้แก่

1. สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) สิ่งดึงดูดใจเกิดจากสถานที่ (Site) และเหตุการณ์ (Event) สถานที่อาจเกิดจากธรรมชาติสร้างหรือมนุษย์สร้างขึ้น แต่เหตุการณ์ที่น่าประทับใจเกิดจากมนุษย์สร้างเพียงอย่างเดียว

2. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) ความสะดวกสบายที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปยังสถานที่ได้อย่างรวดเร็ว ปลอดภัยและสะดวกสบายยิ่งขึ้น การก่อสร้างปัจจัยพื้นฐาน (Infrastructure) เช่น ระบบขนส่ง ระบบการสื่อสาร ระบบสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในแหล่งท่องเที่ยว

3. การเข้าถึง (Accessibility) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวต้องมีระบบการขนส่ง (Transportation) ประกอบด้วย เส้นทางยานพาหนะ สถานี และผู้ประกอบการขนส่ง เป็นต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกและสิ่งของไปยังจุดหมายปลายทางโดยผ่าน เส้นทางหรือท่าอากาศยาน

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แนวคิดองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว ของ Cooper & Boniface (1998) ซึ่งได้อธิบายว่า แหล่งท่องเที่ยวเป็นสถานที่สำคัญที่จะสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งจะต้องประกอบด้วย 4 As อันประกอบไปด้วย ด้านความดึงดูดใจ ด้านการเข้าถึง แหล่งท่องเที่ยว ด้านความสำราญจากแหล่งท่องเที่ยว และด้านองค์ประกอบของการบริการ ซึ่งมีความครอบคลุมมากกว่าแนวคิดองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว หรือ 3 As อันได้แก่ สิ่งดึงดูดใจ สิ่งอำนวยความสะดวก การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นแนวความคิดองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว (4 As) ของ Cooper & Boniface (1998) มีความครอบคลุมและเหมาะสมเพียงพอกับการวิจัยของกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

2.3 รูปแบบการท่องเที่ยว

องค์การท่องเที่ยวโลก กำหนดรูปแบบการท่องเที่ยว 3 รูปแบบหลัก ดังนี้

2.3.1 รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Natural Based Tourism) ประกอบด้วย

ก. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศโดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อมุ่งเน้น ใหญ่เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

ข. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (Marine Ecotourism) หมายถึง การท่องเที่ยว อย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติทางทะเลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศทางทะเล โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

ค. การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geo-Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่เป็นหินผา ลานหินทราย อุโมงค์โพรง ถ้ำน้ำลอด ถ้ำหินงอกหินย้อยเพื่อดูความงามของภูมิทัศน์ที่มีความแปลกของการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่โลกศึกษาธรรมชาติของหิน ดิน แร่ต่างๆ และฟอสซิล ได้ความรู้ได้มี

ประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

ง. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรมสวนเกษตรวนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์มูละเลี้ยงสัตว์เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จและเพลิดเพลินในสวนเกษตร ได้ความรู้ มีประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่แห่งนั้น

จ. การท่องเที่ยวเชิงดาราศาสตร์ (Astrological Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการไปชมปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวาระ เช่น สุริยุปราคา ฝนดาวตก จันทรุปราคา และการดูดาวจันทรคติที่ปรากฏในท้องฟ้าแต่ละเดือนเพื่อการเรียนรู้ระบบสุริยจักรวาล มีความรู้ ความประทับใจความทรงจำและประสบการณ์เพิ่มขึ้นบนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการร่วมกันอย่างยั่งยืน

2.3.2 รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural Based Tourism) ประกอบด้วย

ก. การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยวได้ ความรู้มีความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และโบราณคดีในท้องถิ่นพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อรักษาคุณค่าของสภาพแวดล้อมโดยที่ประชาคมในท้องถิ่น มีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

ข. การท่องเที่ยวงานชมวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชมงานประเพณีต่างๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้น ๆ จัดขึ้น ได้รับความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรียะศิลป์ เพื่อศึกษาความเชื่อการยอมรับนับถือการเคารพ พิธีกรรมต่างๆ และได้รับความรู้มีความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อรักษาสภาพแวดล้อมและมรดกทางวัฒนธรรม โดยประชาคมในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยว

ค. การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท (Rural Tourism / Village Tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้านชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์พิเศษ

มีความโดดเด่นเพื่อความเพลิดเพลินได้ความรู้ ดูผลงานสร้างสรรค์และภูมิปัญญาพื้นบ้าน มีความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรม และคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยประชาชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

ง. รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) ประกอบด้วย

1) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติและแหล่งวัฒนธรรมเพื่อการพักผ่อนและเรียนรู้วิธีการรักษาสุขภาพกายใจ ได้รับความเพลิดเพลิน และสุนทรียภาพ มีความรู้ต่อการรักษาคุณค่า และคุณภาพชีวิตที่ดีมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพนี้บางแห่งอาจจัดรูปแบบเป็นการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและความงาม (Health, Beauty and Spa)

2) การท่องเที่ยวเชิงทัศนศึกษาและศาสนา (Edu-Meditation Tourism) หมายถึงการเดินทางเพื่อทัศนศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากปรัชญาทางศาสนา หาความรู้ สัจธรรมแห่งชีวิตมีการฝึกทำสมาธิเพื่อมีประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้นมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวบางกลุ่มมุ่งการเรียนรู้วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย เช่น การทำอาหารไทยการนวดแผนไทย รำไทย มวยไทย การช่างและงานศิลปหัตถกรรมไทยรวมถึงการบังคับช้างและเป็นควาญช้าง เป็นต้น

3) การท่องเที่ยวเพื่อศึกษากลุ่มชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรมกลุ่มน้อย (Ethnic Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่วัฒนธรรมของชาวบ้านวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยหรือชนเผ่าต่าง ๆ เช่น หมู่บ้านชาวไทยโซ่ง หมู่บ้านผู้ไทย หมู่บ้านชาวกูย หมู่บ้านชาวกะเหรี่ยง หมู่บ้านชาวจีนฮ่อ เป็นต้น เพื่อมีประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

4) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเล่นกีฬาตามความถนัดความสนใจในประเภทกีฬา เช่น กอล์ฟ ดำน้ำ ตกปลา สนุกเกอร์ กระดานโต้คลื่น สกีนํ้า เป็นต้น ให้ได้รับความเพลิดเพลินความสนุกสนานตื่นเต้น ได้รับประสบการณ์และความรู้ใหม่

เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

5) การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Travel) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษ ที่นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวแล้วได้รับความสนุกสนาน ตื่นเต้น หวาดเสียว ผจญภัย มีความทรงจำความปลอดภัย และได้ประสบการณ์ใหม่

6) การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ และฟาร์มสเตย์ (Home Stay & Farm Stay) หมายถึงนักท่องเที่ยวกลุ่มที่ต้องการใช้ชีวิตใกล้ชิดกับครอบครัวในท้องถิ่นที่ไปเยือนเพื่อการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้รับประสบการณ์ในชีวิตเพิ่มขึ้นโดยมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นที่ยั่งยืน

7) การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay) หมายถึงกลุ่มผู้ใช้ชีวิตในบ้านปลายหลังเกษียณอายุจากการทำงานที่ต้องการมาใช้ชีวิตต่างแดนเป็นหลัก เพื่อเพิ่มปัจจัยที่ห้าของชีวิต คือ การท่องเที่ยว โดยเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศเฉลี่ย 3 – 4 ครั้งต่อปีคราวละนานๆ อย่างน้อย 1 เดือน

8) การท่องเที่ยวแบบให้รางวัล (Incentive Travel) หมายถึง การจูงใจให้แก่อุปกรณ์ลูกค้าของบริษัทที่ประสบความสำเร็จ (มีความเป็นเลิศ) ในการขายสินค้าต่างๆ ตามเป้าหมายหรือเกินเป้าหมาย เช่น กลุ่มผู้แทนบริษัทจำหน่ายรถยนต์ ผู้แทนบริษัทจำหน่ายเครื่องไฟฟ้า ผู้แทนบริษัทจำหน่ายเครื่องสำอาง จากภูมิภาคหรือจังหวัดต่าง ๆ ที่สามารถขายสินค้าประเภทนั้นได้มากตามที่บริษัทผู้แทนจำหน่ายในประเทศตั้งเป้าหมายไว้เป็นการให้รางวัลและจูงใจให้เที่ยว โดยออกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าที่พักและค่าอาหารระหว่างการเดินทางให้กับผู้ร่วมเดินทาง เป็นการจูงใจการพักผ่อนตั้งแต่ 2 - 7 วัน เป็นรายการนำเที่ยวชมสถานที่ต่างๆอาจเป็นรายการนำเที่ยวแบบผสมผสาน หรือรายการนำเที่ยวในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

9) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม (MICE หมายถึง M=Meeting/I= Incentive/ C=Conference / E=Exhibition) เป็นการจูงใจให้แก่อุปกรณ์ลูกค้าของผู้ที่จัดประชุมมีรายการจูงใจเที่ยวก่อนการประชุม (Pre-Tour) และการจูงใจการนำเที่ยวหลังการประชุม(Post-Tour) โดยการจูงใจรายการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ทั่วประเทศเพื่อบริการให้กับผู้เข้าร่วมประชุมโดยตรง หรือสำหรับผู้ร่วมเดินทางกับผู้ประชุม (สามีหรือภรรยา) อาจเป็นรายการท่องเที่ยววันเดียว หรือรายการเที่ยวพักผ่อน 2 - 4 วัน โดยคิดราคาแบบเหมารวมค่าอาหารและบริการท่องเที่ยว

10) การท่องเที่ยวแบบผสมผสานเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ผู้จัดการการท่องเที่ยวคัดสรรรูปแบบการท่องเที่ยวที่กล่าวมาแล้วข้างต้น นำมาจัดรายการนำเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความแตกต่างระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวในระยะยาวนานตั้งแต่ 2 - 7 วันหรือมากกว่านั้น เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเกษตร (Eco – Agro Tourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและประวัติศาสตร์ (Agro - Historical Tourism) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและผจญภัย (Eco - Adventure Travel) การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาและประวัติศาสตร์ (Geo - Historical Tourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและวัฒนธรรม (Agro - Cultural Tourism) เป็นต้น

2.4 ประเภทการท่องเที่ยว

2.4.1 แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco - tourism) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะทางธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น โดยอาจมีเรื่องราวทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศที่เกี่ยวข้อง โดย การจัดการการท่องเที่ยวในแหล่งนั้น จะต้องมีการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีกิจกรรมที่ส่งเสริม ให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับระบบนิเวศนั้น มีการจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน เช่น ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและอนุรักษ์ป่าชายเลน เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ต.เสม็ด อ.เมือง จ.ชลบุรี

2.4.2 แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปะวิทยาการ (Arts and Sciences Educational Attraction Standard) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมที่สามารถตอบสนองความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวซึ่งมีรูปแบบของการท่องเที่ยวที่ชัดเจนเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวแบบใหม่ที่เกิดขึ้น แหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้สามารถเพิ่มเติมได้อีกมากมายตามความนิยมของคนในแต่ละยุคสมัย เมื่อมีการระบุดังว่ากิจกรรมนั้นๆ สามารถให้ความรู้และดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ ปัจจุบันมีปรากฏอยู่หลายๆ แห่งตัวอย่าง เช่น พิพิธภัณฑ์เฉพาะทาง แหล่งท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี และ MICE (Meeting & Incentives & Conventions & Exhibitions) เป็นต้น

2.4.3 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (Historical Attraction) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญและคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศาสนา รวมถึงสถานที่หรืออาคารสิ่งก่อสร้างที่มีอายุเก่าแก่หรือเคยมีเหตุการณ์ สำคัญเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ เช่น โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ กำแพงเมือง คูเมือง พิพิธภัณฑ์ วัด ศาสนสถานและสิ่งก่อสร้างที่มีคุณค่าทางศิลปะ

และสถาปัตยกรรม ตัวอย่างของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทนี้ เช่น การท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ ศรีสัชนาลัย ต.ศรีสัชนาลัย อ.ศรีสัชนาลัย จ.สุโขทัย โดยเป็นเมืองที่มีความเก่าแก่และมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์

2.4.4 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (Natural Attraction) หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีทรัพยากรธรรมชาติเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ อาจจะเป็นความงามตามสภาพธรรมชาติ ความแปลกตาของสภาพธรรมชาติ สัตว์หายากที่สำคัญทางธรณีวิทยาและภูมิศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์หรือเป็นสัญลักษณ์ของท้องถิ่นนั้น ๆ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษ (Special Environmental Features) หรือสภาพแวดล้อมที่มีคุณค่าทางวิชาการก็ได้ เช่น ทะเลสาบควากูชิโกะ ประเทศญี่ปุ่น

2.4.5 แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ (Recreational Attraction) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อการพักผ่อนและเสริมสร้างสุขภาพ ให้ความสนุกสนานรื่นรมย์ บันเทิง และการศึกษาหาความรู้ แม้ไม่มีความสำคัญในแง่ประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศาสนาศิลปวัฒนธรรม แต่มีลักษณะเป็นแหล่งท่องเที่ยวร่วมสมัย ตัวอย่างเช่น ย่านบันเทิงหรือสถานบันเทิงสวนสัตว์ สวนสนุกและสวนสาธารณะลักษณะพิเศษ สวนสาธารณะ และสนามกีฬา ตัวอย่างของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทนี้ เช่น สวนสัตว์ดุสิต (เขาดิน) แขวงจิตลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

2.4.6 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural Attraction) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทางศิลปะและขนบธรรมเนียมประเพณีที่บรรพบุรุษได้สร้างสมและถ่ายทอดเป็นมรดกสืบทอดกันมา แหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ประกอบด้วย งานประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน การแสดงศิลปวัฒนธรรม สินค้าพื้นเมือง การแต่งกาย ภาษา ขนเผ่า เป็นต้น ตัวอย่างของแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทยในประเภทนี้ได้แก่ ตลาดน้ำดำเนินสะดวก งานแสดงของช่างจังหวัดสุรินทร์ งานร่มบ่อสร้าง ประเพณีลอยกระทง ประเพณีสงกรานต์ เป็นต้น

2.4.7 แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพน้ำพุร้อนธรรมชาติ ในการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานสำหรับแหล่งท่องเที่ยว น้ำพุร้อนธรรมชาติ มีจุดประสงค์เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำพุร้อน ธรรมชาติอย่างชัดเจน โดยเน้นในด้านการกำหนดมาตรฐานที่จำเป็นสำหรับการบริการต่าง ๆ เนื่องจากการท่องเที่ยวประเภทนี้จะต้องคำนึงถึงด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เป็นสำคัญ และต้องไม่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากน้ำพุร้อน จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภท

ธรรมชาติประเภทหนึ่ง ซึ่งหากไม่มีการกำหนดมาตรฐานที่ชัดเจน การดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวใด ๆ อาจส่งผลกระทบต่อแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติได้ นอกจากนี้ การจัดทำเกณฑ์มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพน้ำพุร้อนธรรมชาติ ยังมีเป้าหมายเพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลแหล่งท่องเที่ยวได้นำไปใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวของตน และยังสามารถใช้เป็นข้อมูล ที่สำคัญเพื่อประกอบการตัดสินใจ ของนักท่องเที่ยว รวมทั้งเป็นการเพิ่มมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ น้ำพุร้อนธรรมชาติของประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เช่น คิวซ์ทิสลอนเซ็น จังหวัดกุมมะ ประเทศญี่ปุ่น

2.4.8 แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด (Beach Attraction) หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีชายหาดเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไปด้วย ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นบริเวณชายหาด ได้แก่ การเล่นน้ำ การอาบแดด กีฬาทางน้ำ การนั่งพักผ่อน รับประทานอาหาร เป็นต้น ตัวอย่างสถานที่ท่องเที่ยวประเภทนี้ เช่น หาดไร่เลย์ จังหวัดกระบี่

2.4.9 แหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีน้ำตกเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับ ธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไปด้วย ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในแหล่งน้ำตกได้แก่ การว่ายน้ำ การนั่งพักผ่อน รับประทานอาหาร การเดินสำรวจน้ำตก การล่องแก่ง การดูนก และการตกปลา เป็นต้น โดยตัวอย่างของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทนี้ เช่น น้ำตกไนแองการา ประเทศสหรัฐอเมริกา น้ำตกทีลอซู เขตสงวนพันธุ์สัตว์ป่าอุ้มผาง จังหวัดตาก

2.4.10 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทถ้ำ แหล่งท่องเที่ยวประเภทถ้ำ หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีถ้ำเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติและอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาหาความรู้เข้าไปด้วยซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวประเภทถ้ำ ได้แก่ การเข้าชมบรรยากาศและหินงอกหินย้อยภายในถ้ำ การศึกษาด้านโบราณคดีของมนุษย์ยุคต่าง ๆ ที่เคยอาศัยในถ้ำ การนมัสการพระพุทธรูป การให้อาหารสัตว์ การปิกนิกและรับประทานอาหาร

2.4.11 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทเกาะ การประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวประเภท เกาะสามารถแบ่งได้เป็น 3 องค์ประกอบ ซึ่งมีจำนวนตัวชี้วัดทั้งหมด 47 ตัวชี้วัด โดยแต่ละตัวชี้วัดมีค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 คะแนน จึงมีค่าคะแนนรวมทั้งสิ้น 235 คะแนน โดยการให้คะแนนจะให้ความสำคัญกับองค์ประกอบคุณค่าด้านการท่องเที่ยวและความเสี่ยงต่อการถูกทำลายมากที่สุด เนื่องจากเป็นแรงดึงดูดใจสำคัญสำหรับให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยว ส่วนองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการมีความสำคัญของคะแนนรองลงมาและองค์ประกอบด้านศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวมีความสำคัญของคะแนนน้อยที่สุด เช่น เกาะเต่า ตำบลเกาะพะงัน อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.4.12 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทแก่ง แหล่งท่องเที่ยวประเภทแก่ง หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยวโดยมีแก่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน และมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลินและนันทนาการในรูปแบบที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ โดยมีกิจกรรมการท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ การล่องแก่งการพายเรือ การพักผ่อน และการเดินป่า ซึ่งอาจเสริมกิจกรรมเพื่อการศึกษาธรรมชาติเข้าไปด้วยได้แก่ การดูนก การสำรวจธรรมชาติ การศึกษาพันธุ์พืชต่าง ๆ เป็นต้น โดยตัวอย่างของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทนี้คือ แกรนแคนยอน รัฐแอริโซนา ประเทศสหรัฐอเมริกา

2.5 นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของมณฑลยูนนาน

2.5.1 เป้าหมายมณฑลยูนนาน

สำหรับมณฑลยูนนานซึ่งเป็นมณฑลฝั่งตะวันตกของจีน ได้มีการตั้งเป้าหมายเศรษฐกิจจากการประชุมสภาผู้แทนประชาชนจีน มณฑลยูนนาน รุ่นที่ 12 ครั้งที่ 4 โดยมีการประกาศเป้าหมายทางเศรษฐกิจปี 2559 ขยายตัวร้อยละ 8.5 และสิ่งที่จะดำเนินตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มณฑลยูนนาน ฉบับที่ 13 ระยะ 5 ปี (2559-2563) มีการปรับจากเดิมพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ที่เน้น “ยุทธศาสตร์หัวสะพาน” มาเน้น “One Belt One Road” โดยดำเนินการดังนี้

ก. การใช้นวัตกรรมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ทั้งในด้านเทคโนโลยีขั้นสูงและวัฒนธรรมใหม่ๆ เช่น ผสมผสานและพัฒนาเทคโนโลยีการใช้ยาสมุนไพรตามแพทย์แผนจีนและแพทย์แผนปัจจุบัน

ข. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดี ลดภาวะยากจน ตามนโยบาย “สังคมกินดีอยู่ดี” ผลักดันให้เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ มีการจ้างงาน ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นสอดคล้องกับ

การเติบโตของเศรษฐกิจ ปรับปรุงสวัสดิการและความเป็นอยู่ของประชาชน ในเรื่องการรักษาพยาบาล และยารักษาโรค

ค. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 5 ด้าน ทั้งทางบก (รถไฟและถนน) ทางน้ำ ทางอากาศ พลังงาน และอินเทอร์เน็ต เพื่อเชื่อมโยงกับเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อาทิ โครงการรถไฟฟ้าในมณฑล รถไฟความเร็วสูงระหว่างมณฑล และถนน Super Highway รวมถึงโครงการความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งเวียดนาม ลาว ไทย เมียนมา และอินเดีย เช่น โครงการน้ำและโครงการพลังงานในเมียนมา

ง. การยกระดับรูปแบบการผลิตตามนโยบาย “Made in China 2025”

จ. การขยายความเป็นเมืองทั้งความเป็นอยู่และสิ่งแวดล้อม

ฉ. การพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆตามนโยบาย “One Belt One Road” โดยคุณหมิงเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงจีนกับเมียนมา อินเดีย บังคลาเทศ และอินโดจีน เพื่อกระจายความเจริญทั่วมณฑล

ช. การผลักดันให้มีความร่วมมือและการลงทุนกับต่างประเทศตามนโยบาย “Go Global”

ซ. การปฏิรูปโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้มีความสมดุล เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน การปรับปรุงด้านอุปทาน เน้นการลงทุนที่มีประสิทธิภาพและเพิ่มการบริโภคในประเทศ และเพิ่มสัดส่วนภาคบริการต่อ GDP

ฅ. การให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม การผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผลักดันและยกระดับโครงสร้างการผลิตให้สูงขึ้น ลดการปล่อยมลพิษอย่างต่อเนื่อง

ญ. ส่งเสริมให้มีความสัมพันธ์อันดีและกลมเกลียวกันของชนกลุ่มน้อย เพื่อสังคมที่สงบสุขในมณฑลยูนนาน

2.5.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของมณฑลยูนนาน

แผนพัฒนาภาคตะวันตก ประจำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (2559-2563) กำหนดแนวพื้นที่เพื่อการพัฒนาภายใต้รูปแบบ “5 แนวนอน 2 แนวตั้ง 1 วงแหวน” บนพื้นฐานการเชื่อมโยงโครงสร้างคมนาคม พื้นที่ชายแดน พลังงาน การขยายเมือง และการผลิตทั้งด้าน

เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมใหม่ของแต่ละมณฑลเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อนำไปสู่บรรลุเป้าหมายการลดความยากจนและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนไปสู่สังคมกินดีอยู่ดี ได้แก่

ก. 5 แนวอน: แนวเส้น land bridge (เอเชีย-ยุโรป) ช่วงตะวันตก (ซีอาน-หลานโจว-ซินเจียง) แนวเส้นปักกิ่ง-ทิเบต ช่วงตะวันตก (มองโกเลียใน-หนิงเซีย-หลานโจว-ซีหนิง-ทิเบต) แนวเส้นแยงซีเกียง-เสฉวนทิเบต ช่วงตะวันตก (ฉงชิ่ง-เสฉวน-ทิเบต) แนวเส้นเซี่ยงไฮ้-คุนหมิง ช่วงตะวันตก (กุ้ยโจว-คุนหมิง) แนวเส้นจูเจียง-ซีเจียง ช่วงตะวันตก (กว่างซี-คุนหมิง)

ข. 2 แนวตั้ง: แนวเส้นเป่าโถว-คุนหมิง (มองโกเลียใน-หนิงเซีย-หลานโจว-เสฉวนคุนหมิง) แนวเส้นฮูฮอต-หนานหนิง (มองโกเลียใน-ซีอาน-ฉงชิ่ง-กุ้ยหยาง-หนานหนิง)

ค. 1 วงแหวน: แนวพรมแดนทางบก เชื่อมเขตพื้นที่ชายแดนสำคัญ (กว่างซี-ยูนนาน-ทิเบต-ซินเจียง-หลานโจว-มองโกเลียใน)

ยูนนานมีบทบาทสำคัญใน “แผนพัฒนาภาคตะวันตก ประจำปี 13” ในฐานะศูนย์กลางเชื่อมจีนตอนในกับเอเชียใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตามยุทธศาสตร์ป้อมหัวสะพาน (Bridgehead Strategy) หรือ “เฉียวโถวเป่า” ในภาษาจีน ซึ่งรัฐบาลจีนได้อนุมัติเมื่อเดือน พ.ค. 2554 และยุทธศาสตร์ “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” (One Belt One Road) ซึ่งประธานาธิบดีสี จิ้นผิง ได้มอบข้อสั่งการเรื่องบทบาทของมณฑลยูนนานในการเป็นศูนย์กลางในการเปิดสู่ภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในโอกาสเดินทางเยือนมณฑลยูนนานเมื่อเดือน ม.ค. 2558 โดยยูนนานมีจุดเด่นด้านที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ มีพรมแดนติดกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และอยู่ใกล้กับภูมิภาคเอเชียใต้ ซึ่งมีศักยภาพในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงกับประเทศโดยรอบในภูมิภาคได้ทั้งระบบราง ทางถนน ทางน้ำ และทางอากาศ ดังนี้

ก. การคมนาคมทางอากาศ ปี 2559 สนามบินฉางสู่ยคุนหมิงมีผู้โดยสาร 41.9 ล้านคน มากเป็นอันดับ 5 ของจีน และกำลังขยายสนามบินเพื่อให้สามารถรองรับผู้โดยสารได้ 80 ล้านคน นอกจากนี้ ยูนนานยังมีสนามบินรองอีก 14 แห่ง ได้แก่ เจาทง ฉูเอ้อ ต้าหลี่ ลีบสองปันนา ลีเจียง หลุกูหนุเหวินซาน หมางซือ เป่าซาน เถิงชง หลินชาง ชางหยวน ล้านซ้าง และแซงกรีล่า โดยยังมีการก่อสร้างสนามบินเพิ่มเติมอีก 8 แห่ง

ข. การคมนาคมระบบราง ได้แก่ เส้นทางระหว่างมณฑล 8 สาย โดยได้เปิดใช้รถไฟความเร็วสูง เมื่อวันที่ 28 ธ.ค. 2559 ต้นทางคุนหมิง ไปยังเซี่ยงไฮ้ ปักกิ่ง กว่างโจว ฉางซา กุ้ยหยาง และ

หนานหนิง และเส้นทางระหว่างประเทศ 5 สาย เชื่อมเวียดนาม ลาว ไทย เมียนมา และเอเชียใต้ โดยเส้นทางคุนหมิง-เหอโข่ว เชื่อมชายแดนยูนนาน-เวียดนาม เปิดใช้แล้วตลอดสายเมื่อวันที่ 11 ธ.ค. 2557 สำหรับเส้นทางคุนหมิง - บ่อหาน เชื่อมชายแดนยูนนาน-ลาว รวมทั้งช่วงในลาวจากบ่อเต็นถึงเวียงจันทน์ คาดว่าจะเปิดใช้งานได้ในปี 2564

ค. การคมนาคมทางถนน กำลังก่อสร้างทางด่วนเชื่อมประเทศเพื่อนบ้าน 5 เส้นทาง โดยทางด่วนคุนหมิง-เหอโข่ว เปิดใช้แล้วตลอดเส้นทาง เมื่อวันที่ 9 ต.ค. 2556 และทางด่วนคุนหมิง - บ่อหาน คาดจะแล้วเสร็จตลอดสายภายในเดือนเมษายน 2560 ขณะที่ทางด่วนคุนหมิงไปชายแดนยูนนาน-เมียนมา กำลังอยู่ระหว่างเร่งการก่อสร้าง

ง. การคมนาคมทางน้ำ มีแผนพัฒนาท่าเรือกวนเหล่ย โดยสร้างห้องเย็นรองรับการเป็นด่านนำเข้าชิ้นส่วนจากสัตว์เพียงด้านเดียวในยูนนาน และสร้างทางด่วนเหมิงเยวี่ยน - กวนเหล่ย 4 ช่องจราจร ตลอดจนแผนขยายร่องน้ำโขง เพื่อรองรับปริมาณการขนส่งสินค้าระหว่างท่าเรือเชียงแสนที่จะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต และมีแผนพัฒนาท่าเรือเหอโข่วในแม่น้ำหงเหอ เพื่อออกสู่ทะเลที่ท่าเรือไฮฟองของเวียดนาม

คณะกรรมการอุตสาหกรรมและสารสนเทศมณฑลยูนนาน ได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนา 6 อุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มมาแรง (Emerging industry) ภายในปี 2563 หรือภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (2559-2563) ดังนี้

1) อุตสาหกรรมชีวเวชภัณฑ์ (Bio-Pharmaceutical) มุ่งพัฒนาการให้ความสำคัญกับสมุนไพรจีนและยาชนกลุ่มน้อย นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนาและวิจัยชีวเวชภัณฑ์และยาชีววัตถุคล้ายคลึง (Biosimilars) รวมถึงการสร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพให้มียี่ห้อเสียงยิ่งขึ้น โดยมีเป้าหมายให้มียอดจำหน่ายปีละกว่า 1 แสนล้านบาท

2) อุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตร โดดเด่น มีการพัฒนาการยกระดับเทคโนโลยีอุตสาหกรรมอาหาร มุ่งเน้นการสร้างการแข่งขันแกร่งให้กับแบรนด์สินค้า บ่มเพาะอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรโดดเด่นของยูนนาน 8 ชนิด ได้แก่ ชา สุรา น้ำตาล น้ำมัน วอลนัท กาแฟ ผักผลไม้ และเห็ด เพื่อเพิ่มยอดจำหน่ายให้ถึง 180,000 ล้านบาทต่อปี

3) อุตสาหกรรมโลหะที่ไม่ใช่เหล็กและวัสดุใหม่จากโลหะหายาก โดยมีเป้าหมายในปี 2563 ในการเพิ่มยอดจำหน่ายมากกว่า 2 แสนล้านบาทต่อปี มีการเร่งพัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุใหม่ (New Material) และเน้นพัฒนาวัสดุโครงสร้างทันสมัยและวัสดุประสิทธิภาพสูง

4) อุตสาหกรรมรถยนต์และการผลิตอุปกรณ์ที่ทันสมัย เร่งพัฒนาอุตสาหกรรมรถยนต์ การบิน อุปกรณ์ไฟฟ้า การผลิตอุปกรณ์แสงและเครื่องจักรกลอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องจักรกล CNC (Computer Numerical Control) ระดับไฮเอนด์ รวมไปถึงการสร้างเขตผลิตอุปกรณ์เครื่องกลไฟฟ้า และฐานการส่งออกสู่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียใต้ โดยให้เพิ่มยอดจำหน่ายต่อปีให้ได้ 170,000 ล้านหยวน

5) อุตสาหกรรมน้ำมันและเคมี เน้นการพัฒนายุทธศาสตร์ท่อส่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติของจีนและเมียนมาร์ ให้ความสำคัญกับการขยายห่วงโซ่อุตสาหกรรม มุ่งเน้นการเตรียมสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปน้ำมันเชิงลึก และการสร้างฐานอุตสาหกรรมปิโตรเคมี เพื่อมุ่งสู่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียใต้ และให้เพิ่มยอดจำหน่ายปีละ สองหมื่นล้านหยวน

6) อุตสาหกรรมข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ผลักดันบริษัทที่มีชื่อเสียงด้านข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ยูนนาน เช่น Inspur, Huawei, Alibaba เป็นต้น และเร่งสร้างเขตอุตสาหกรรมข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในคุนหมิง ยวีซี และเป่าซาน เป็นต้น รวมไปถึงยกระดับอุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์และชิ้นส่วน Optoelectronic โดยกำหนดเป้าหมายการจำหน่ายให้ได้ปีละ 136,000 ล้านหยวน

การพัฒนาประเทศจีนในภาพรวมดำเนินไปภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะ 5 ปี โดยปัจจุบันจีนกำลังใช้แผนพัฒนา ฉบับที่ 13 (ปี 2559-2563) ซึ่งมีเป้าหมายในการรักษาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระดับกลาง-สูง บนพื้นฐานของการพัฒนาที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม มีความสมดุล ครอบคลุม เปิดกว้าง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในส่วนของยูนนานก็มีแผนพัฒนาฯ ระดับมณฑล ฉบับที่ 13 ซึ่งปรับแผนพัฒนาฯ ระดับชาติสู่บริบทของตนเอง โดยมียุทธศาสตร์ “1 แถบ 1 วง 2 ระเบียง 3 แถบ 6 ภาค” กล่าวคือ นครคุนหมิงเป็นแกนกลางการพัฒนา ล้อมรอบด้วยวงแหวนเมือง เศรษฐกิจสำคัญในภาคกลางของมณฑลยูนนาน (ฉวีจิ่ง ยวีซี ฉู่สง และหงเหอตอนบน) เชื่อมโยงกับระเบียงเศรษฐกิจบังกลาเทศ - จีน - อินเดีย - เมียนมา และระเบียงเศรษฐกิจจีน-อินโดจีน โดยส่งเสริมการจัดตั้ง แถบเศรษฐกิจชายแดน แถบเศรษฐกิจแนวแม่น้ำล้านช้าง และแถบเศรษฐกิจแนวแม่น้ำจินซา เพื่อกระจายความเจริญจากภาคกลางไปสู่ภาคตะวันตก ภาคตะวันตกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตกเฉียงใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงใต้ของมณฑลยูนนาน

การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักที่สร้างรายได้ให้แก่มณฑลยูนนาน โดยมีมณฑลยูนนานมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและได้รับการจัดอันดับโดยสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งชาติจีน

ในระดับสูงสุด 5A จำนวน 8 แห่ง มากที่สุดในภาคตะวันตกของจีน ได้แก่ ป่าหิน (คุนหมิง) สวนเอ็กซ์โป (คุนหมิง) ภูเขาหิมะมังกรหยก (ลี่เจียง) เมืองโบราณ (ลี่เจียง) เจดีย์ 3 องค์(ต้าหลี่) สวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน (สิบสองปันนา) อุทยานผู้ต่ำซ้อ (แซงกรีล่า) และอุทยานภูเขาไฟ (เถิงชง) รวมทั้งมรดกโลกอีก 5 แห่ง ได้แก่ เมืองโบราณลี่เจียง (วัฒนธรรม) เขตอนุรักษณ์แม่น้ำ 3 สาย (ธรรมชาติ) ป่าหิน (ธรรมชาติ) เขตฟอสซิลเมืองเถิงเจียง (ธรรมชาติ) และนาขั้นบันไดชนชาติฮาหนี (วัฒนธรรม)

นอกจากนี้ มณฑลยูนนานยังเป็นมณฑลที่มีวัฒนธรรมชนชาติหลากหลายที่สุดในจีน โดยมีชนกลุ่มน้อย 25 ชนชาติจากชนชาติทั้งหมด 55 ชนชาติในจีน (ไม่รวมชาวฮั่น) ด้วยความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติและ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ส่งผลให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของมณฑลยูนนานมีศักยภาพสูง โดยปี 2558 มณฑลยูนนานมีรายได้จากการท่องเที่ยว 328,179 ล้านหยวน หรือกว่า 1.6 ล้านล้านบาท (ปี 2558 ไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.23 ล้านล้านบาท) เพื่อเป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้เติบโตยิ่งขึ้น มณฑลยูนนานจึงได้ประกาศ “แผนพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมณฑลยูนนาน ปี 2559 - 2563” และ “แผนปฏิบัติการตามแผนพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมณฑลยูนนาน ปี 2559 - 2563” เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2559 เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ ระดับมณฑล ฉบับที่ 13 โดยตั้งเป้าหมายนักท่องเที่ยว 600 ล้านคนต่อปี สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว 1 ล้านล้านหยวนต่อปี และสร้างตำแหน่งงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 10 ล้านตำแหน่งภายในปี 2563

แผนท่องเที่ยวยูนนาน 5 ปี ให้การส่งเสริมธุรกิจที่รองรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว 7 สาขา ได้แก่ ธุรกิจการนำเที่ยว การพักผ่อนและสันทนาการ การพยาบาลและสุขภาพ การบันเทิงการประชุมและแสดงสินค้า การค้าปลีก และโรงแรมและร้านอาหาร โดยเน้นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว 10 ประเภท ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พักผ่อนหย่อนใจ สุขภาพ การพักผ่อนหลังเกษียณ คาราวัน กีฬา วัฒนธรรม การประชุมสัมมนา กิจกรรมในอากาศ และการท่องเที่ยวชายแดน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปลี่ยนรูปแบบการท่องเที่ยวแบบดั้งเดิมที่เน้นเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวไปสู่การท่องเที่ยวครบวงจรที่มีกิจกรรมหลากหลาย ยกกระตือรือร้นการท่องเที่ยวราคาถูกลงสู่ตลาดการท่องเที่ยวคุณภาพสูง โดยปัจจัยสำคัญในการผลักดันให้สามารถประสบความสำเร็จตามเป้าหมายคือ สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมที่จะเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน มณฑลยูนนานจึงเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมที่กว้างขวางและครอบคลุม ทั้งทางบก

ทางอากาศ ทางน้ำ และระบบราง เพื่อดึงดูดและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว เพราะหากนักท่องเที่ยวเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวตามเมืองต่างๆ ได้สะดวกก็จะสามารถช่วยกระจายรายได้ไปสู่ท้องถิ่นได้มากขึ้น ซึ่งเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นได้โดยตรง

แม้ว่าการโดยสารเครื่องบินจะเป็นทางเลือกในการเดินทางที่กำลังได้รับความนิยมเนื่องจากความสะดวกรวดเร็ว จนทำให้อุตสาหกรรมการบินของจีนมีอัตราการขยายตัวของผู้โดยสารสูงที่สุดในโลกในช่วงหลายปีมานี้ โดยคาดว่าปี 2559 สนามบินฉางชู่ยฺคุนหมิงมีผู้โดยสารประมาณ 42 ล้านคน แต่กระแสดความนิยมในการเดินทางท่องเที่ยวโดยรถยนต์หรือคาราวานก็มีความสำคัญอย่างมากเช่นกัน โดยแผนท่องเที่ยวยุทธศาสตร์ 5 ปี กำหนดให้เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานด้านการบริการสาธารณะ เช่น สร้างและปรับปรุงศูนย์บริการนักท่องเที่ยว 100 แห่ง จุดพักผ่อนสำหรับนักท่องเที่ยว (Rest area) 200 แห่ง จุดตั้งแคมป์ (Camp side) สำหรับคาราวานรถยนต์และรถบ้าน 500 แห่ง ลานจอดรถท่องเที่ยว 500 แห่ง ห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยว 2,045 แห่ง และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ

เมื่อพิจารณานโยบายการสร้างจุดตั้งแคมป์ (Camp Side) สำหรับคาราวานรถยนต์และรถบ้านจำนวนมากถึง 500 แห่งทั่วมณฑลยูนนาน ประกอบการแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมทางบกของมณฑลยูนนานที่มีแผนก่อสร้างทางด่วนเชื่อมประเทศเพื่อนบ้าน 5 เส้นทาง ได้แก่ ยูนนาน (ด้านเหนือ) - เวียดนาม ยูนนาน (ด้านบ่อหาน) - ลาว - ไทย และยูนนาน (ด้านหลินซัง) / ยูนนาน (ด้านรุ่ยลี่) / ยูนนาน (ด้านโหวเฉียว) - เมียนมา - เอเชียใต้ และทางด่วนภายในประเทศเชื่อมมณฑลโดยรอบอีก 7 เส้นทาง คิดเป็นระยะทางกว่าหมื่นกิโลเมตร รวมทั้งการยกเว้นการเก็บค่าผ่านทางด่วนทั่วมณฑลยูนนานสำหรับรถยนต์ขนาดไม่เกิน 7 ที่นั่งในทุกช่วงวันหยุดยาว โดยมณฑลยูนนานต้องการที่จะเป็นจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวแบบคาราวาน

กระแสดความนิยมในการเดินทางท่องเที่ยวโดยรถยนต์ในมณฑลยูนนานมีที่มาจาก การเปิดใช้เส้นทาง R3A โดยนักท่องเที่ยวชาวยูนนานและจากมณฑลโดยรอบนิยมขับรถยนต์ รวมไปถึงรถบ้านเดินทางผ่านเส้นทาง R3A โดยมีจุดเริ่มต้นที่นครคุนหมิง ผ่านสิบสองปันนา ลาว ถึงประเทศไทยที่ด่านเชียงของ จังหวัดเชียงราย จากนั้นก็จะขับรถท่องเที่ยวในจังหวัดภาคเหนือของไทย และมีบางส่วนที่ขับรถต่อไปยังภาคอื่นๆของไทย (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน, 2561)

2.6 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับมณฑลยูนนาน

2.6.1 ลักษณะทางภูมิประเทศและที่ตั้ง

มณฑลยูนนานหรือหยุนหนาน (Yunnan) มีความหมายว่า ตอนใต้ของเทือกเขา โดยมณฑลยูนนานอยู่ทางใต้ของภูเขาหยุนหลิง (Yunling) เรียกมณฑลยูนนานสั้น ๆ ว่า เตียน (Dian) หรือ หยุน ซึ่งเป็นชื่อของทะเลสาบในนครคุนหมิง ตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน ยูนนานเป็นมณฑลเขตชั้นในที่ไม่มีทางออกทะเล มีอาณาเขตติดต่อกับ 2 มณฑล และ 2 เขตปกครองตนเอง ที่มีฐานะเทียบเท่ามณฑล คือ ทิศเหนือติดกับมณฑลเสฉวน (Sichuan) ทิศตะวันออกติดกับมณฑลกุ้ยโจว (Guizhou) และเขตปกครองตนเองกว่างซี (Guangxi) ทิศตะวันตกเฉียงเหนือติดกับเขตปกครองตนเองทิเบต (Xizang) ยูนนานมีพรมแดนติดต่อกับ 3 ประเทศ คือ ทิศตะวันตกเฉียงใต้ และทิศตะวันตกมีพรมแดนติดกับประเทศเมียนมาร์ ทิศตะวันออกเฉียงใต้ และทิศใต้ติดกับเวียดนาม และลาว รวมระยะทางพรมแดนที่ติดต่อกับต่างประเทศ 4,060 กม. หรือเท่ากับ 1 ใน 6 ของพรมแดนทางบกทั้งประเทศ มีนครคุนหมิง (Kun Ming) เป็นเมืองเอก ยูนนาน เป็นมณฑลจีนที่อยู่ตั้งอยู่ใกล้กับไทยมากที่สุด จึงได้รับการวางตำแหน่งจากรัฐบาลจีนให้เป็น “ประตูสู่ภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน”

ยูนนานมีพื้นที่ทั้งหมด 394,000 ตารางกิโลเมตร โดยมีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 8 ของจีน พื้นที่ส่วนใหญ่รกร้างร้อยละ 90 เป็นภูเขาและที่ราบสูง มีพื้นที่เพาะปลูกเพียงร้อยละ 7 โดยภาคตะวันตกเฉียงเหนือจะยกตัวสูงกว่าภาคตะวันออกเฉียงใต้ มีความสูงต่ำแตกต่างกันมาก ที่ราบสูงในมณฑลยูนนานมีลักษณะภูมิประเทศค่อนข้างสมบูรณ์ ส่วนใหญ่เป็นแอ่งแผ่นดินเล็กระหว่างภูเขา พื้นที่ของมณฑลยูนนานจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกมีระยะทางทั้งหมด 864.9 กิโลเมตร และจากทิศเหนือไปยังทิศใต้มีระยะทางทั้งหมด 990 กิโลเมตร (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน, 2561)

ยูนนานมีลักษณะภูมิประเทศแบบคาร์สต์ ซึ่งแต่เดิมเป็นแบบชั้นหินปูนภายใต้ปัจจัยของความร้อนและฝนที่ตกชุก เมื่อเวลาผ่านไป หินถูกกัดกร่อนจนค่อยๆเกิดเป็นลักษณะภูมิประเทศแบบคาร์สต์ โดยทำให้เกิดถ้ำหิน หินงอก หินย้อย ธารน้ำใต้ดิน และป่าหินกำเนิดขึ้น

ภาพที่ 2.1 : แผนที่แสดงที่ตั้งมณฑลยูนนาน

ที่มา : www.thaibizchina.com (2561)

2.6.2 ข้อมูลประชากร

ข้อมูลประชากรในมณฑลยูนนาน จากการสำรวจในปี 2559 พบว่าในมณฑลยูนนาน มีจำนวนประชากรประมาณ 47.71 ล้านคน ประชากรส่วนใหญ่ของมณฑลเป็นชาวฮั่น และมณฑลยูนนานมีชนกลุ่มน้อยอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก คือ 25 ชนชาติ เช่น จ้วง (Zhuang) ฮุย (Hui) แม้ว (Miao) ทิเบต (Zang) ย่า (Yao) ไป๋ (Bai) ว้า (Wa) น่านซี (Naxi) ตูหลง (Dulong) ลีซู (Lisu) บูลาง (Bulang) จัดเป็นมณฑลที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์มากที่สุดของจีน

2.6.3 ภูมิอากาศ

ภูมิอากาศของมณฑลยูนนานมีลักษณะภูมิประเทศที่สลับซับซ้อน จึงทำให้มีอากาศที่หลากหลาย แต่ฤดูกาลต่างๆจะมีอุณหภูมิต่างกันไม่มาก ภูมิอากาศส่วนใหญ่จะเย็นสบาย ฤดูหนาวอากาศไม่หนาวจัดและฤดูร้อนอากาศไม่ร้อนจัด อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีอยู่ระหว่าง 15-18 องศาเซลเซียส นครคุนหมิงได้รับสมญาว่าเป็น “เมืองแห่งฤดูใบไม้ผลิ (Spring City) ของจีน”

2.6.4 ทรัพยากรทางธรรมชาติ

ทรัพยากรสำคัญในมณฑลยูนนาน มณฑลยูนนานเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ทั้งพันธุ์ไม้และสัตว์นานาชนิด จนได้รับสมญานามว่า “อาณาจักรแห่งพันธุ์ไม้” และ “อาณาจักรแห่งสัตว์” และยังมีแหล่งพลังงานทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะการผลิตกระแสไฟฟ้าพลังน้ำและพลังความร้อนจากถ่านหิน รวมทั้งมีแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวมากมาย

ทรัพยากรแร่ธาตุที่สำคัญของยูนนาน ได้แก่ ตะกั่ว สังกะสี ดีบุก เหล็กและเหล็กกล้า ฟอสฟอรัส ถ่านหิน ทองแดง ฯลฯ ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญได้แก่ ยาสูบ ดอกไม้ ชา กาแฟ วอลนัท ยางพารา และเห็ดป่า อุตสาหกรรมที่สำคัญได้แก่ ยาสูบ ท่องเที่ยว พลังงาน สินแร่และโลหะ

2.6.5 เขตการปกครองที่สำคัญของมณฑลยูนนาน

มณฑลยูนนานแบ่งเขตการปกครองเป็น 16 เขต/เมือง ได้แก่

ก. 1 เมืองเอก ได้แก่ นครคุนหมิง (Kunming)

ข. 7 เมือง ได้แก่ จาวทง (Zhaotong) ฉวีจิ่ง (Qujing) ยวีซี (Yuxi) ผู่เอ๋อ (Puer) เป่าซาน (Baoshan) ลี่เจียง (Lijiang) และหลินชาง (Lincang)

ค. 8 เขตปกครองตนเองของชนกลุ่มน้อย (Autonomous Prefecture) ได้แก่ เหวินชาน (Wenshan) ประชาธิปไตยและแม่้ว หงเหอ (Honghe) ประชาธิปไตยและอี๋ สิบสองปันนา (Xishuangbanna) ประชาธิปไตย ฉู่ซ่ง (Chuxiong) ประชาธิปไตย ด้าหลี่ (Dali) ประชาธิปไตยไปและไต เต๋อหง (Dehong) ประชาธิปไตย และจิ่งพอ นู่เจียง (Nujiang) ประชาธิปไตย ลีซอ และตี้ซิ่ง (Diqing) ประชาธิปไตย

ตารางที่ 1 : ตารางแสดงข้อมูลพื้นฐานของเมืองในมณฑลยูนนาน

ชื่อมณฑล	ข้อมูลทั่วไป
1) Kunming	เมืองหลวงของมณฑล ตั้งอยู่ทางตอนกลางของที่ราบยูนนาน เป็นศูนย์กลางทางการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม
2) Guijing	ตั้งอยู่ทางตะวันออกของมณฑลยูนนาน เป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำที่ยาวที่สุดอันดับ 4 ของจีน คือ แม่น้ำจูเจียง (Pearl River) เมืองฉวีจิ้งเป็นเมืองหลักที่เชื่อมระหว่างที่ราบสูงยูนนานกับที่ราบภาคกลางของจีน อุตสาหกรรมหลักของเมืองฉวีจิ้ง คือ การทำเหมืองถ่านหิน การผลิตกระแสไฟฟ้า โลหะและเหล็ก การผลิตรถยนต์ เคมีภัณฑ์ อุปกรณ์เครื่องจักร วัสดุก่อสร้าง
3) Yuxi	มีพื้นที่ปลูกยาสูบและผลิตยาสูบมากเป็นอันดับ 1 ของจีน บุหรียี่ห้อ Hongta Shan มียอดขายอันดับ 2 ของจีน โดย Hongta Group และ Hongyun Honghe Group ผู้ผลิต บุหรีรายใหญ่ของยูนนาน เป็น 1 ใน 500 วิสาหกิจชั้นนำของจีน
4) Peixian	ตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกของมณฑลยูนนาน มีทรัพยากรธรรมชาติในเขตร้อนมาก เมืองเป่าซานเป็นแหล่งผลิตอ้อย และกาแฟอาราบิก้าที่สำคัญของจีน
5) Jiaotong	ตั้งอยู่ติดกับมณฑลเสฉวน (Sichuan) และก๊วยโจว (Guizhou) เป็นเมืองสำคัญในด้านการผลิตของมณฑลยูนนานทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
6) Lijiang	หรือที่เรียกกันว่า เมืองเก่าต้าเหยียน (Dayan) เป็นเมืองโบราณที่มีอายุกว่า 800 ปี สร้างขึ้น

	ในช่วงสมัยราชวงศ์ซ่ง (Song) และราชวงศ์หมิง (Ming) ครอบคลุมพื้นที่กว่า 14 ตารางกิโลเมตร เมืองลี่เจียงได้รับคัดเลือกจาก UNESCO ให้เป็นเมืองมรดกโลกทางด้านธรรมชาติและวัฒนธรรม
7) ผู่เอ๋อ	มีพื้นที่ปลูกชามากเป็นอันดับ 1 ของจีน โดยมีชาผู่เอ๋อเป็นชาชนิดสำคัญ มีพื้นที่และผลผลิตกาแฟมากเป็นอันดับ 1 ของจีน และมีศักยภาพในการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำจากเขื่อนมากเป็นอันดับ 2 ของจีน
8) หลินชาง	ตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของมณฑลยูนนาน เป็นแหล่งปลูกพืชเศรษฐกิจเขตร้อน และเป็นที่ตั้งของเขื่อนม่านวาน (Manwan Hydro Power Station)
9) เต๋อหง	ตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของมณฑลยูนนาน มีพรมแดนติดต่อกับประเทศพม่า เป็นเมืองการค้าชายแดนที่มีความสำคัญของมณฑล เมื่อปี 2535ได้มีการจัดตั้งเขตความร่วมมือด้านเศรษฐกิจชายแดน และเปิดให้เป็นเมืองเปิดสำหรับชาวต่างชาติ
10) นู๋เจียง	ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลยูนนาน มีพื้นที่รวม 14,600 ตารางกิโลเมตร ประชากร 542,000 นู๋เจียงเป็นเป็นสถานที่ได้ชื่อว่า “ดินแดนแม่น้ำสามสาย” ได้รับให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวมรดกโลกโดยยูเนสโก ในปี 2003
11) ตี๋ซิ่งหรือชนชาติทิเบต	ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลยูนนาน อยู่บนพื้นที่ระหว่าง ที่ราบสูงยูนนาน-ก๊วยโจว และทิเบต มีพื้นที่ทั้งหมด 23,200 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 408,000 โดยมีประชากร ชนกลุ่ม

	น้อยทิเบตร้อยละ32 และชนกลุ่มน้อยอีร้อยละ 27
12) ต้าหลี่	เป็นเขตปกครองตนเองชนชาติปาย (Bai) แห่งเดียวในประเทศจีน มีพื้นที่ประมาณ 29,459 ตารางกิโลเมตร และอยู่ห่างจากนครคุนหมิงประมาณ 338 กิโลเมตร เป็นเมืองที่มีชื่อเสียงทางประวัติศาสตร์และการผลิตหินอ่อน ตั้งอยู่ริมทะเลสาบเอ๋อไห่ (Erhai Lake) ความสวยงามของภูมิประเทศและสีสันของประเพณีของชนชาวปายได้ดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมากให้เดินทางมาเที่ยวชมเมืองต้าหลี่ นอกจากนี้ เมืองต้าหลี่ยังเป็นศูนย์กลางการค้าที่ใหญ่ที่สุด และเป็นแหล่งการคมนาคมขนส่งที่สำคัญทางภาคตะวันตกของมณฑลยูนนาน
13) ฉู่สง	ตั้งอยู่ระหว่างนครคุนหมิงกับเขตต้าลี่ เป็นเขตปกครองตนเองชนชาติอี้ฉู่สง (Chuxiong Yi Autonomous Prefecture) มีชื่อเสียงในการผลิตผ้าไหม และบุหรี
14) หงเหอ	หงเหอมีสภาพทางภูมิศาสตร์แบบที่ราบสูงสลับกับที่ราบลุ่มแม่น้ำ มีสภาพภูมิอากาศมรสุมเขตอบอุ่นแบบที่ราบสูง ทำให้เพาะปลูกได้ทั้งพืชเขตร้อนชื้น พืชเขตอบอุ่น และเขตร้อน อาทิ พืชอาหารหลัก ธัญพืช ไบยาสูบ อ้อย ดอกไม้ บลูเบอร์รี่ ทับทิม และองุ่น หงเหอยังมีความอุดมสมบูรณ์ด้านทรัพยากรแร่ธาตุ อาทิ แร่ดีบุก และแร่อินเดียม

15) เหวินซาน	ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ของมณฑลยูนนาน มีชื่อเสียงในการผลิตสมุนไพรจีน เช่น ซานซี ซึ่งมีสรรพคุณคล้ายโสมจีน
16) สิบสองปันนา	ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของมณฑลยูนนาน ที่มีฝิ่นป่าเขตร้อนที่ยังคงสภาพที่อุดมสมบูรณ์เพียงหนึ่งในประเทศจีนและชนบทธรรมเนียมประเพณีของชนกลุ่มน้อย อีกทั้งเป็นเมืองชายแดนที่เชื่อมต่อกับพม่าและลาว ประชากรรวม 850,000 คน ร้อยละ 35 ของประชากรเป็นชนชาติไต ทางการเงินจึงกำหนดให้สิบสองปันนาเป็น เขตปกครองตนเองชนชาติไต สิบสองปันนา โดยคำว่าสิบสองปันนานั้นเป็นภาษาไทยถิ่น หมายถึง นาสิบสองพันฝิ่น หรือสิบสองหัวเมืองนั่นเอง การนับเมืองในอดีตจะยึดพื้นที่เป็นแบบนาหนึ่งพันฝิ่นเท่ากับหนึ่งเมือง

2.6.6 การคมนาคมและโลจิสติกส์

ก. เส้นทางบก

1) เส้นทางถนน

ยูนนานจะพัฒนาเส้นทางหลวงระดับประเทศ 7 เส้นทาง เพื่อเชื่อมโยงไปยังมณฑลภายในของจีน อาทิ กุ้ยโจว เสฉวน ฉงชิ่ง ทิเบต กว่างโจว ปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ และทางด่วนระหว่างประเทศ 5 เส้นทาง เพื่อเชื่อมสู่ภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจีนฉบับที่ 13 (ปี 2559 – 2563) ระบุว่า ยูนนานจะมีทางหลวงใช้งานถึง 250,000 กม. และทางด่วน 6,000 กม. (ปี 2558 ยูนนานมีทางหลวงประมาณ 220,000 กม. และทางด่วนประมาณ 4,000 กม.) โดยเส้นทางการเดินทางทั้งระหว่างมณฑลและระหว่างประเทศแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 : ตารางแสดงเส้นทางเดินทางระหว่างมณฑลและเส้นทางระหว่างประเทศ

เส้นทางระหว่างมณฑล	เส้นทางระหว่างประเทศ
ฉงชิ่ง-คุนหมิง	คุนหมิง-บ่อหาน (ผ่านเข้าลาวและไทย)
ชัวเถา-คุนหมิง	คุนหมิง-รุ่ยลี่ (ผ่านเข้าเมียนมา)
เซียงไฮ้-คุนหมิง	คุนหมิง-เมิ่งต้ง (ผ่านเข้าเมียนมา)
หังโจว-รุ่ยลี่	คุนหมิง-เห่อโซ่ว (ผ่านเข้าเวียดนาม)
กว่างโจว-คุนหมิง	คุนหมิง-เถิงชง (ผ่านเข้าเมียนมา บังกลาเทศและอินเดีย)
ปักกิ่ง-คุนหมิง	
คุนหมิง-ลาซา(ทิเบต)	

2) เส้นทางรถไฟ

ตามแผนพัฒนาของรัฐบาลระยะเวลา 10 ปี (2554-2563) ยูนนานจะสร้างเส้นทางรถไฟระหว่างมณฑล 8 สาย เพื่อเชื่อมไปยังเซียงไฮ้ ทิเบต เสฉวน ฉงชิ่ง กว่างซี และเส้นทางรถไฟระหว่างประเทศ 5 สายที่เชื่อมไปยังประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียใต้ ได้แก่ เส้นทางรถไฟจีน - เวียดนาม จีน - ลาว จีน - เมียนมา (2 เส้นทาง) และจีน-เมียนมา-อินเดีย กลายเป็นเครือข่ายเส้นทางรถไฟที่เปิดใช้งานยาวถึง 8,000 กม. เมื่อวันที่ 28 ธ.ค. 2559 ได้เปิดใช้เส้นทางรถไฟความเร็วสูงสายคุนหมิง-เซียงไฮ้ ยูนนาน-กว่างซี และคุนหมิง-ยวี่ชี่ ทำให้สามารถเดินทางจากคุนหมิง-กว่างโจว คุนหมิง-เซียงไฮ้ และคุนหมิง-ปักกิ่ง จะใช้เวลา 6 ชม. 11 ชม. และ 12 ชม. ตามลำดับ

3) รถไฟใต้ดิน

ผู้รับผิดชอบโครงการคือ บริษัท Kunming Rail Transit (昆明轨道交通) แบ่งเป็น ระยะแรก (ปี 2013-2019) ได้รับการอนุมัติจากรัฐบาลกลาง 6 สาย ความยาวรวม 187.6 กม. โดยรถไฟใต้ดินสาย 6 เส้นทางสู่สนามบินฉางสุ่ยเสร็จแล้วบางส่วน และเปิดเดินรถครั้งแรกเมื่อวันที่ 28 มิ.ย. 2555 พร้อมการเปิดสนามบินใหม่ (สนามบินนานาชาติฉางสุ่ย) ส่วนสาย 1 และสาย 2 ได้เปิดวิ่งแล้วบางส่วน สาย 3 อยู่ระหว่างการก่อสร้าง ส่วนสาย 4 และ 5 อยู่ระหว่างการสำรวจเส้นทาง แผนระยะกลาง รวมเป็น 9 สาย ระยะทางยาว 304 กม. แผนระยะยาว รวมเป็น 14 เส้นทาง รวมระยะทาง 561.8 กม

ข. เส้นทางน้ำ

ยูนนาน มีท่าเรือใหญ่ที่ผ่านแม่น้ำล้านช้าง (แม่น้ำโขงในจีน) 2 แห่ง แห่งแรก คือ ท่าเรือใหญ่ชื่อเหมา ตั้งอยู่ในเมืองผู่เออร์ ห่างจากจิ่งหง 85 ก.ม. และเชียงของ 478 ก.ม. เป็นท่าเรือระดับประเทศ มีท่าเทียบเรือ 5 แห่ง รองรับเรือขนาด 100-150 ตัน ถูกออกแบบให้สามารถรองรับปริมาณสินค้าได้ปีละ 360,000 ตัน ผู้โดยสารรวม 200,000 คน และท่าเรือใหญ่จิ่งหง ตั้งอยู่ในเขตสิบสองปันนา ซึ่งจีนมีแผนขยายร่องน้ำแม่น้ำโขง (จิ่งหง - หลวงพระบาง) ให้สามารถรองรับเรือขนาด 500 ตัน (ปัจจุบัน 300 ตัน) แบ่งเป็นท่าเรือย่อย 3 แห่ง ได้แก่ ท่าเรือจิ่งหง ท่าเรือกานหลานป่า ท่าเรือกวนเหล่

1) ท่าเรือย่อยจิ่งหง อยู่ห่างจาก อ.เชียงของ จังหวัดเชียงราย ประมาณ 402 ก.ม. และห่างจากท่าเรือเชียงแสน 345 ก.ม. เป็นท่าเรือระดับประเทศ รับส่งผู้โดยสารเป็นหลัก มีท่าเทียบเรือ 1 แห่ง สามารถรองรับปริมาณสินค้าได้ปีละ 100,000 ตัน ผู้โดยสาร 400,000 คน

2) ท่าเรือกานหลานป่า เป็นท่าเรือที่อยู่ระหว่างการขยายให้มีความหลากหลายทั้งด้านการขนส่งสินค้า ผู้โดยสาร และตู้คอนเทนเนอร์ เพื่อให้สามารถรองรับสินค้าได้ปีละ 1 ล้านตัน ผู้โดยสาร 400,000 คน และตู้คอนเทนเนอร์ 70,000 TEU

3) ท่าเรือกวนเหล่ เป็นท่าเรือขนส่งสินค้าเป็นหลัก สามารถรองรับสินค้าได้ปีละ 150,000 ตัน ผู้โดยสาร 100,000 คน สามารถรองรับตู้คอนเทนเนอร์ขนาด 150,000 TEU ต่อปี เป็นท่าเรือหลักสำหรับขนส่งสินค้าไทย - จีน ทางแม่น้ำโขง มีแผนปรับปรุงท่าเรือโดยสร้างห้องเย็นและพัฒนาถนนเข้าท่าเรือ เพื่อรองรับการเป็นด่านนำเข้าเนื้อสัตว์และชิ้นส่วนสัตว์แห่งเดียวของยูนนาน

ค. เส้นทางอากาศ

1) ท่าอากาศยานในมณฑลยูนนาน

ปัจจุบันยูนนานมีสนามบินที่เปิดให้บริการ 15 แห่ง ได้แก่ คุนหมิง เจาทง ผู่เออร์ ต้าหลี่ สิบสองปันนา ลี่เจียง เหวินชาน เป่าซาน หลินชาง หมางซือ (เต๋อหง) แชงกรี่ล่า (ตี้ซิง) หลุกูหู (ลี่เจียง) เกิงซง (เป่าซาน) ชางหยวน (หลินชาง) หลานชาง (หงเหอ) สนามบินที่อยู่ระหว่างการก่อสร้างเพิ่มเติม ได้แก่ หนู่เจียง เม็งจื้อ (หงเหอ) หยวนหยาง (หงเหอ) หมี่เล่อ (หงเหอ) หลานผิง (หนู่เจียง) กว่างหนาน (เหวินชาน) เฟิงซิง (หลินชาง) หลงชวน (เต๋อหง)

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมณฑลยูนนาน

สิริโฉม พิเชษฐบุญเกียรติ และคณะ (2549) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติในนครคุนหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ พบว่า นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางไปนครคุนหมิง มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางเพื่อไปพักผ่อน นิยมพักในโรงแรม โดยส่วนใหญ่เดินทางไปกับบริษัทนำเที่ยว มีระยะเวลาในการพักผ่อนอยู่ระหว่าง 2 - 4 วัน และระหว่าง 5 - 7 วัน นิยมเดินทางไปนครคุนหมิง เพราะเป็นเมืองที่มีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง มีอากาศหนาวเหมาะกับการเดินทางไปพักผ่อน ตลอดจนค่าครองชีพไม่สูงเหมาะสำหรับทุกเพศทุกวัยที่ต้องการเดินทางไปจับจ่ายซื้อ ของที่ระลึกและของฝากจากต่างแดน สำหรับข้อแตกต่างที่พบระหว่างนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ คือ ระยะเวลาที่พำนักในนครคุนหมิงไม่เท่ากัน มาตรฐานการครองชีพของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีสูงกว่านักท่องเที่ยวชาวไทย ไมว่าจะเป็นอายุรายได้จำนวน ประเทศที่ต้องการไปท่องเที่ยว ตลอดจนพฤติกรรมการใช้จ่าย จะใช้จ่ายเกือบทุกประเภทในลักษณะที่ไม่แตกต่างกัน ไมว่าจะเป็นซื้อของที่ระลึก ทักซิโด้ อาหาร และเครื่องดื่ม คาซนอสในสถานที่ ท่องเที่ยวและการบันเทิง เป็นต้น สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการซื้อของที่ระลึก และเพื่อพักผ่อน

จตุพร เลิศกำจรวัฒน์ (2556) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง ลักษณะทางกายภาพต่อการเกิดแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ กรณีศึกษามณฑลยูนนาน พบว่า ยูนนานเป็นมณฑลที่มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ มีสภาพภูมิอากาศที่หลากหลาย และด้วยสภาพภูมิประเทศของมณฑลยูนนานที่มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นลักษณะแบบหินปูน เป็นภูเขาโดด ๆ เตี้ย ๆ มีถ้ำหินปูน บ่อน้ำร้อน และแอ่งน้ำ ที่เกิดจากการยุบตัวของพื้นดิน สลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาด (Undulating) ที่ราบเชิงเขาที่ลาดเอียงไปทางชายฝั่งด้านใต้และทิศตะวันตก และที่ราบแคบแถบชายฝั่ง ทั้งนี้ยังเป็นภูมิลักษณะอีกอย่างหนึ่งที่พบในบริเวณพื้นที่ที่หินมีสมบัติละลายน้ำหรือชะล้างน้ำได้ เช่น หินปูน หินโคลโลไมต์ ยิปซัม การละลายสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดลักษณะภูมิประเทศแบบหินปูน ซึ่งประกอบด้วย ดินสีแดง (Terra Rossa) ป่าช้าหิน (Lapies) แอ่งหินปูน (Doline) หลุมยุบ (Sinkhole) แม่น้ำหาย (Lost river) ธารน้ำใต้ดิน (Subterranean stream) สะพานหินธรรมชาติ (Natural Bridge) และถ้ำ (Cave) ดังจะเห็น

ได้จากสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน เช่น ภูเขาหิมะมังกรหยก ถ้ำนกนางแอ่น บ่อน้ำพุร้อนผีเสื้อ ป่าหินสีเหลือง เป็นต้น จากปัจจัยดังที่กล่าวมาทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลายเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญที่หารายได้ให้แก่มณฑลยูนนาน

ทรงพล ศิริชัย (2558) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวมณฑลยูนนาน คุณหมิง ประเทศจีน” โดยมีวัตถุประสงค์ ประการแรก เพื่อศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน ประการที่สอง เพื่อศึกษาปัจจัยส่งเสริมที่ทำให้มณฑลยูนนาน คุณหมิง เป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของจีน และประการสุดท้าย เพื่อศึกษาความสำคัญของการท่องเที่ยวมณฑลยูนนาน คุณหมิง ที่มีต่อเศรษฐกิจประเทศจีน จากการศึกษาพบว่า การท่องเที่ยวของมณฑลยูนนาน มีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศจีนเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังมีนครคุนหมิงเมืองฤดูใบไม้ผลิซึ่งเป็นเมืองหลวงของมณฑลยูนนานและมีอุตสาหกรรมหลักเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อีกทั้งเป็นมณฑลที่มีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศจีนอีกด้วย มณฑลยูนนาน มีการกระจายของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่กว้างขวาง โดยมณฑลยูนนานมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศ เวียดนาม ลาว และพม่า มีทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ หรือวัฒนธรรม ที่น่าสนใจเป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว ทั้งคนจีนเอง และชาวต่างชาติ โดยเฉพาะเมืองหลวง คุนหมิง ซึ่งมีการจัดระเบียบเมือง และสภาพแวดล้อมต่างๆที่ดี มีสถานที่ท่องเที่ยว และพักผ่อนหย่อนใจมากมาย ทั้งภายในตัวเมืองและรอบๆเมืองมีโบราณวัตถุที่ได้รับการอนุรักษ์ มีอุทยานธรณีวิทยาโลกมีทะเลสาบน้ำพุร้อน ซึ่งล้วนแต่เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับชาติและระดับมณฑลทั้งสิ้น

จากข้อมูลข้างต้นที่กล่าวมาเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวของมณฑลยูนนานและนครคุนหมิงให้มีความน่าสนใจ และดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั้งภายในประเทศ และนอกประเทศ สร้างรายได้ให้กับมณฑล และประเทศจีน เป็นอีกแรงขับเคลื่อนที่กำลังนำพาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจีนก้าวไปข้างหน้าสู่ความสำเร็จ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน สามารถแบ่งวิธีการดำเนินงานออกเป็นขั้นตอนดังนี้

- 3.1 แหล่งที่มาของข้อมูล
- 3.2 วิธีการศึกษา
- 3.3 วิธีการดำเนินการ
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.5 เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แหล่งที่มาของข้อมูล

การศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ประเภทแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน โดยใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลแบบทุติยภูมิเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ลักษณะและความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยวจากหนังสือ และฐานข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ยังได้รวบรวมข้อมูลจากการอ่านหนังสือที่ผู้เขียนได้ท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ และนำมาเรียบเรียงนำเสนอในรูปแบบหนังสือท่องเที่ยว ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมที่มีชื่อเสียง และน่าสนใจ

การศึกษาและวิเคราะห์ประเภทแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน สืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูล ดังนี้

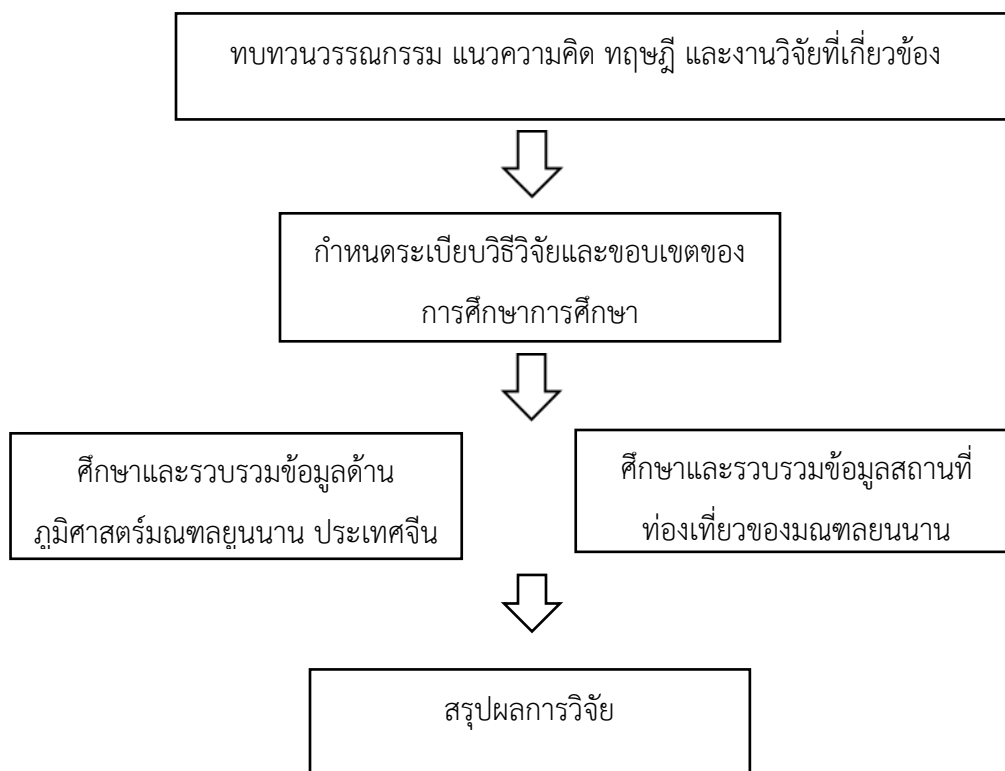
- 3.2.1 หอสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม
- 3.2.2 รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อออนไลน์ เว็บไซต์ต่าง ๆ
- 3.2.3 วิธีการดำเนินการ

3.2 วิธีการดำเนินการ

3.2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ประเภทแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน โดยใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลแบบทฤษฎีเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ลักษณะและความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยว จากหนังสือ และฐานข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

3.2.2 ขั้นตอนการศึกษา

ภาพที่ 3.1 : วิธีการดำเนินงานวิจัย

ที่มา : ผู้วิจัย (2562)

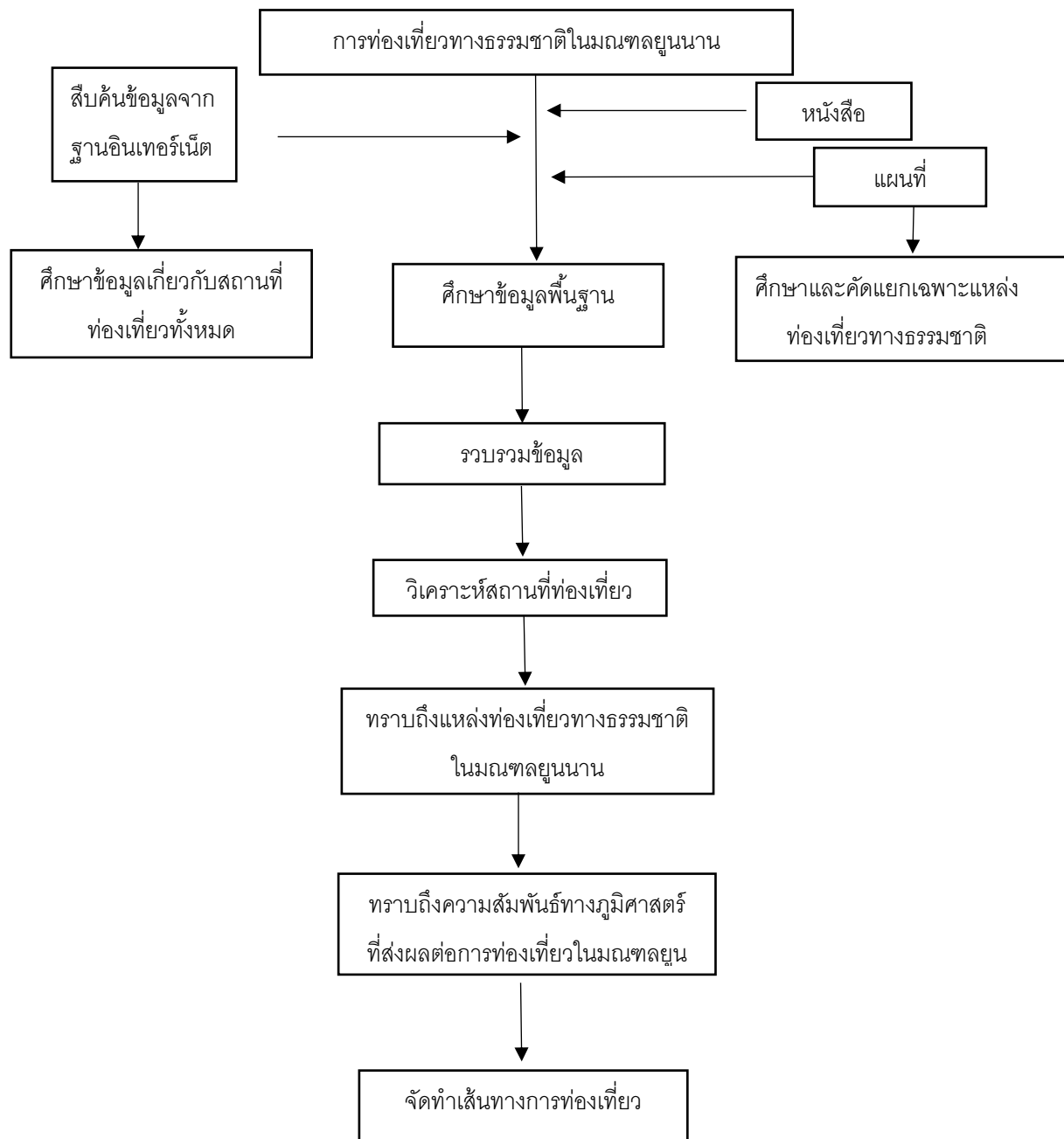
3.3 เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในงานวิจัย

- 3.3.1 คอมพิวเตอร์
- 3.3.2 โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Word 2013
- 3.3.3 โปรแกรมสำเร็จรูป Google Chrome
- 3.3.4 Google Maps

3.4 เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล

- 3.4.1 การวิเคราะห์เชิงบรรยาย
- 3.4.2 การวิเคราะห์เนื้อหา
- 3.4.3 แผนที่

3.5 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์

ภาพที่ 2.2 : กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์

ที่มา : ผู้วิจัย (2562)

บทที่4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษา “สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน ศึกษาความสัมพันธ์ทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อการเกิดแหล่งท่องเที่ยว และเพื่อจัดเส้นทางการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยสามารถสรุปผลการศึกษาตามประเด็นดังนี้

4.1 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน

จากการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน พบว่า ในมณฑลยูนนานมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเป็นจำนวนมาก โดยรวบรวมได้ทั้งหมด 113 แห่ง และสามารถแบ่งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติตามเมืองต่าง ๆ ได้ดังนี้

4.1.1 คุณหมิง

- เขาศีซาน (Xishan Mountain)
- ภูเขาหิมะเจี้ยวจี (Jiaozhi Snow Mountain)
- ตงชวณ ภูเขาเจ็ดสี (Dongchuan Red Land)
- ถ้ำโบราณอาหลู่ (Alugu Cave)
- ถ้ำจิวเซียง (Jiuxiang Cave)
- ป่าหินสี้อหลิน (Shilin Stone Forest)
- ป่าดินหยวนโม่ (The Soil Forest in Yuanmou)
- ป่าหินมินิ (Mini Stone Forest)
- ฮู่เจ้อ ทุ่งหญ้าและขุนเขา มองโกเลียใต้ (Huize)
- กรีนเลคพาร์ค (Green Lake Park)
- น้ำตกต้าเตี้ย (Dadie Waterfall)
- บึงเตียนฉือ (Dianchi Lake)
- ทะเลสาบหยางจง (Yangzong Lake)

4.1.2 ต้าหลี่

ภูเขาซาง (Shang Mountain)
 ภูเขาอู่เล่ียงชาน (Wuliang Mountain)
 หุบเขาหยุนหลง (Yunlong Natural Eight-Diagram)
 ทะเลสาบเตียนฉือ (Dianchi Lake)
 ทะเลสาบเจี้ยนหู (Jianhu Sworld Lake)
 บ่อน้ำผีเสื้อ (Butterfly Pond)
 แม่น้ำเต๋ยสู่ย (Dieshui)

4.1.3 ลี่เจียง

เทือกเขาหิมะมังกรหยก (Jade Dragon Snow)
 หุบเขาเสือกระโจน (Tiger Leaping Gorge)
 ภูเขาเก๋อมู่่ (Gemu Mountain)
 ทะเลสาบหลูกู่หู่ (Lugu Lake)
 โค้งแรกแม่น้ำแยงซีเกียง (The First Bend of Yangtze River)
 อุทยานน้ำหยก (Jade Water Park)
 สระน้ำมังกรดำ (Black Dragon Pool)
 ทะเลสาบพระจันทร์สีน้ำเงิน (Blue Moon Valley)

4.1.4 ตี้ซิง แขวงกริลาหรือเมืองจงเต๋ยน

ภูเขาไป๋หมาง (Baimang Mountain)
 ภูเขาหิมะเหมยลี่ (Meili Snow Mountain)
 ภูเขาหิมะฮาบา (Haba Snow Mountain)
 ภูเขาหิมะซือซ่า (Shika Snow Mountain)
 แดนแม่น้ำสามสาย (Three Parallel Rivers of Yunnan Protected Areas)
 ทะเลสาบนานาพาไห่ (Napa Lake)
 ทะเลสาบพิทะไห่ (Bita Lake)
 เขตอนุรักษ์ธรรมชาติทะเลสาบวาบปี้ถ่า (Wapapee Lake Nature Reserve)

ชั้นบันไดแม่น้ำไปซู่ย (Baishuitai)
 อุทยานแห่งชาติผู่ต้าซั่ว (Pudacuo)
 น้ำตกกวนอิน (Guanyin Waterfall)
 หุบเขาหนิงหนง (Ninong Valley)
 ทะเลสาบเฮยและทะเลสาบหวง (Heihai Lake and Huanghai Lake)
 แม่น้ำหลางซาง (Langcang River)
 ปลายาเก๋อจงแกรนด์แคนยอน (Bala Gezong Shagrla Grand Canyon)

4.1.5 ฉวีจิ้น

สวนป่าภูเขาอู่เฟิง (Wufeng Mountain)
 สวนป่าภูเขาฉือปาเหลียน (Shibalian Mountain)
 น้ำตกเก้ามังกร (Jiulong Waterfall)
 ถ้ำเทียนเซิง (Tiansheng Cave)
 ป่าทรายหลากสีลู่เหลียง (Luliang Colored Sand Forest)
 แม่น้ำอีหลี (Yili River)
 แม่น้ำจูเจียง (The Source of Zhujiang River)
 หุบเขาทุ่งดอกไม้ไหลผิง (ลู่อ)
 จุดชมวิวแม่น้ำโตวอี (Duoyi River)
 อุทยานเขตอนุรักษ์ธรรมชาตินกกระเรียนดำ (The Black-necked Cranes Nature
 reserve Park)
 รอยแยกต้าตี้เฟิง (Dadifeng Geofracture)
 เขตอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำฮ่ายเฟิง (Haifeng Wetland Nature Reserve)

4.1.6 เหวินซาง

ทะเลสาบผู่เจ้อเฮย (Puzhehei Lake)
 ทะเลสาบยวีเซี่ยน (Yuxian Lake)
 แม่น้ำถั่วเจียง (Tuojiang)
 น้ำตกผู่หยาง (Puyang Waterfall)

พื้นที่ทิวทัศน์แม่น้ำถั่วเจียง (Tuonianjiang Scenic spot)

ถ้ำซานเหวียน (Sanvian cave)

ถ้ำหินปูนหลิวจิง (Liujing Karst)

ถ้ำเซียนเหลินตั้ง (Xianrendong Cave)

ถ้ำชิงหวา (Qinghua Cave)

ถ้ำเฟิงเหยียน (Fengyan Cave)

เขตจุดชมวิวปาเป่า (Babao)

เขตจุดชมวิวผู่เจ้อเฮย (Puzhehei)

ภูเขาไม้ไผ่ (Bamboo forest Mountain)

สวนป่าภูเขาเหล้าจุน (Laojun Mountain)

ภาพวาดหินหน้าผาต้าหวาง (Dawang Cliffs)

สวนสาธารณะซีฮวา ในเขต (Xihua Park)

4.1.7 หงเหอ เมืองในเขตปกครองตนเองชนชาติอาข่าและอีหงเหอ

นาขั้นบันไดหยวนหยาง (Yuanyang rice terrace)

นาขั้นบันไดบาดา (Bada Rice Terrace)

ถ้ำนกนางแอ่น (Swallow Cave)

ถ้ำหนานตง (Nandong Cave)

ถ้ำป๋ายหลงตั้ง (Bailongdong Cave)

ทะเลสาบหลิงจื่อฮู (Lingzhihu Lake)

ทะเลสาบนานหู (Nanhu Lake)

หุบเขาผีเสื้อ (Butterfly Valley)

4.1.8 ลิบสองปับนา

วนอุทยานลิบสองปับนา (Xishuangbanna Primeval Forest Park)

สวนป่าดงดิบลิบสองปับนา (Xishuangbanna Virgin Forest Park)

สวนดอกไม้และพืชเขตร้อนลิบสองปับนา (Xishuangbanna Tropical Flower and Plant Garden)

เขตอนุรักษ์ธรรมชาติซานชาเหอ (Sanchahe Nature Reserve)

เหมิงหยวน (Mengyuan Fairyland Cave of XishuangBanna National Tropical Rainforest)

น้ำตกมันเตียน (Mandian Waterfall)

แม่น้ำหลานซาง-เหมยกง (Lancang-Mekong river)

4.1.9 ผู้เออร์

ภูเขาหิมะหย่งเต้อ (Yongde Snow Mountai)

ภูเขาอ้ายลา (The Mt.Ailaoshan Nature Reserve)

ไร่ชาผู้เอ้อ (China Pu'er Tea Expo Court)

4.1.10 หลินซาง

ภูเขาหลินอี (Linyi Wu Laoshan)

จิตรกรรมภาพวาดบนหน้าผาหลินอี (Linyi source cliff painting)

ถ้ำหินปูนซื่อกั้งหลี่ (Sigangli Kast Cave)

ป่าหย่งเต้อ (Yongde Earth Forest)

ถ้ำหนานซาน (Nansan Transnational)

4.1.11 ฉู่สง

ป่าทรายฉู่สง (Chuxiong Yuanmou soil forest)

ป่าทรายอูเหมมา (Wumao Soil forest)

4.1.12 เป่าซาน

ภูเขาหยุนเฟิง (Yunfeng Mountain)
 กลุ่มของภูเขาไฟ (Group of Volcanic)
 น้ำตกเตี้ยชู่เหอ Dieshuihe
 ทะเลร้อนและทุ่งร้อน
 อุทยานแห่งชาติภูเขาหลายเฟิง (Laifeng Mountain)

4.1.13 เต๋อหง

วนอุทยานแห่งชาติป่าเต๋อหง (Dehong Forest)
 พื้นที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เขตร้อนโมลี่ (Moli Tropical Rainforest)
 เขตอนุรักษ์ธรรมชาติเฮยเหอหล่าวโปว (Heiho Laopo)
 เขตอนุรักษ์ธรรมชาติถึงปี้กวาน (Tongbiguan Nature Reserve)
 แม่น้ำเต๋อหงยั้งเจียง (Dehong Dayingjiang River)

4.1.14 บู่เจียง

ภูเขาหิมะปี้ลั่ว (Bingzhongluo Scenic Area)
 จุดชมวิวปิงจงลั่ว (Bingzhongluo Scenic Area)
 ทะเลสาบทิงมิง (Tingming Lake)

4.1.15 ยวี่ซี

ทะเลสาบซิงหยุน (Xingyun Lake)
 แม่น้ำหลงฉวน (Longchuan River)

4.1.16 จาวทง

จุดชมวิวน้ำตกหวงเหลียน (Huanglian River Scenic Area)
 ถ้ำเทียนไถ (Tiantai Mountain Cave)

4.2 ลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน

มณฑลยูนนาน หรือหยุนนาน เป็นมณฑลที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจีน มีพรมแดนติดต่อกับ 3 ประเทศ คือ ทิศตะวันตกเฉียงใต้และทิศตะวันตกมีพรมแดนติดกับประเทศพม่า ทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศใต้ติดกับเวียดนาม และลาว ยูนนานเป็นมณฑลที่อยู่ติดกับไทยมากที่สุด มีคุนหมิงเป็นเมืองหลวงของมณฑลและเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุด มณฑลยูนนานมีความหลากหลายทางด้านประชากรและวัฒนธรรมเป็นอย่างมาก โดยมีประชากรประมาณ 47 ล้านคน ซึ่งประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวฮั่น และเป็นชนกลุ่มน้อยถึง 25 ชนชาติ เช่น จ้วง (Zhuang) ฮุย (Hui) แม้ว (Miao) ทิเบต (Zang) เย้า (Yao) ไป๋ (Bai) ว้า (Wa) น่านซี (Naxi) ตูหลง (Dulong) ลีซอ (Lisu) บูลาง (Bulang)

ยูนนานมีพื้นที่ 394,000 ตารางกิโลเมตร ใหญ่เป็นอันดับ 8 ของจีน เป็นมณฑลชั้นในที่ไม่มีทางออกทะเล พื้นที่ส่วนใหญ่ร้อยละ 93 เป็นภูเขา และที่ราบสูง มีลักษณะภูมิประเทศแบบคาร์สต์ ซึ่งแต่เดิมเป็นแบบชั้นหินปูนภายใต้ปัจจัยของความร้อนและฝนที่ตกชุก เมื่อเวลาผ่านไป หินถูกกัดกร่อนจนค่อย ๆ เกิดเป็นลักษณะภูมิประเทศแบบคาร์สต์ โดยทำให้เกิดถ้ำหิน หินงอก หินย้อย ธารน้ำใต้ดิน และป่าหินกำเนิดขึ้น ยูนนานมีพื้นที่เพาะปลูกเพียงร้อยละ 7.3 ของพื้นที่ทั้งมณฑล จากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกมีระยะทาง 864.9 กิโลเมตร และจากทิศเหนือไปยังทิศใต้มีระยะทาง 990 กิโลเมตร ภาคเหนือและภาคตะวันตกเฉียงเหนือเป็นที่ ราบสูงและลาดต่ำลงมาทางภาคใต้และตะวันออกเฉียงใต้ โดยภาคตะวันตกเฉียงเหนือจะยกตัวสูงกว่า ภาคตะวันออกเฉียงใต้ สามารถวัดระดับจากยอดเขาที่สูงที่สุดมายังหุบเขาที่เป็นแม่น้ำเบื้องล่างได้ถึง 3,000 เมตร โดยมียอดเขาซาเกอโป (Kagebo) ของเทือกเขาหิมาเยมยหลี่ (Meili) เป็นยอดเขาที่สูงที่สุด โดยสูงถึง 6,740 เมตร ส่วนพื้นที่ที่ต่ำที่สุดอยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำหงเหอเพียง 76 เมตร ประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงของมณฑล

สภาพภูมิอากาศของยูนนาน เนื่องจากยูนนานมีภูมิประเทศที่สลับซับซ้อน จึงทำให้มีภูมิอากาศหลากหลาย ส่วนใหญ่จะเย็นสบาย อากาศไม่ร้อนจัดและไม่หนาวจัด อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีอยู่ระหว่าง 15 - 18 องศาเซลเซียส นครคุนหมิงได้รับสมญาว่าเป็น “เมืองแห่งฤดูใบไม้ผลิ (Spring City)” ของจีน

มณฑลยูนนานได้รับสมญานามว่า “อาณาจักรแห่งพันธุ์ไม้” และ “อาณาจักรแห่งสัตว์” เนื่องจากมณฑลยูนนานเป็นมณฑลที่มีขนาดใหญ่ มีพื้นที่มาก จึงทำให้มีแหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติมากมาย อุดมสมบูรณ์ไปทั้งสัตว์และพันธุ์ไม้ มีแหล่งทรัพยากรแร่ธาตุต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก เช่น ตะกั่ว สังกะสี ดีบุก เหล็กและเหล็กกล้า ฟอสฟอรัส ถ่านหิน ทองแดง เป็นต้น มีอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญ เช่น กระแสไฟฟ้า

พลังงานน้ำ และพลังความร้อนจากถ่านหิน มีสัตว์ที่เป็นสัตว์เมืองหนาวอาศัยอยู่บนที่ราบสูง เช่น จามรี สัตว์เมืองร้อน เช่น ช้าง ยูนนานมีพันธุ์สัตว์มากถึงครึ่งหนึ่งของสัตว์ทั้งหมดในประเทศจีน ซึ่งสัตว์บางชนิดก็หายาก เช่น ลิงจมูกเชิด (snub-nosed monkey) และแพนด้าแดง (red panda) สัตว์หายากเหล่านี้ บางชนิดมีอยู่แค่ในมณฑลยูนนานเท่านั้น

จากปัจจัยดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่ามณฑลยูนนานมีความหลากหลายทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรมเป็นอย่างมาก และจากลักษณะทางภูมิศาสตร์ดังกล่าวส่งผลทำให้เกิดสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก และมีความสวยงาม โดยแต่ละที่ก็จะมีลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกันออกไป

เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนานมีจำนวนมากดังที่ได้ศึกษาไปในวัตถุประสงค์ข้อแรก ผู้วิจัยจึงได้ศึกษารวบรวมข้อมูลและคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นที่นิยมจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลจากทางเว็บไซต์ ข้อมูลจากทางบริษัททัวร์ และหนังสือ โดยรวบรวมแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติได้ทั้งหมด 20 แหล่ง ดังนี้

4.2.1 ป่าหินสีอหลิน (Shilin Stone Forest: 石林)

เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมาก ได้รับการประกาศเป็นมรดกโลกจากองค์การยูเนสโก เมื่อปี ค.ศ. 2001 ตั้งอยู่ทางทิศใต้ห่างจากคุนหมิงประมาณ 80 กิโลเมตร ในอำเภอหลู่หนาน มีเนื้อที่ประมาณ 350 ตารางกิโลเมตร มีเสาหินจำนวนมากที่มีความสูงตั้งแต่ 20 - 50 เมตร จึงมีชื่อเรียกว่า “ป่าหิน” ป่าหินแห่งนี้ได้รับการจัดบันทึกให้เป็นหนึ่งในมรดกโลกขององค์การยูเนสโกในปี 2007 ตามตำนานชาวซาหนี่เรียกหินก้อนหนึ่งว่า “อาซือหม่า” ตามชื่อสาวงามในเผ่า เล่ากันว่ามียักษ์ตนหนึ่งมาขอร้องให้กับบุตรชาย แต่นางปฏิเสธ จึงต้องใช้วิธีลักพาตัวนางไป ครั้นพี่ชายตามไปช่วยได้ ยักษ์ร้ายก็ตลกรรดาให้น้ำท่วมจนนางจมนตาย วิญญาณจึงได้มาสิงสถิตอยู่ที่หินก้อนนี้ ป่าหินที่เข้าชมในปัจจุบันเป็นที่นิยมมี 4 แห่ง ดังนี้

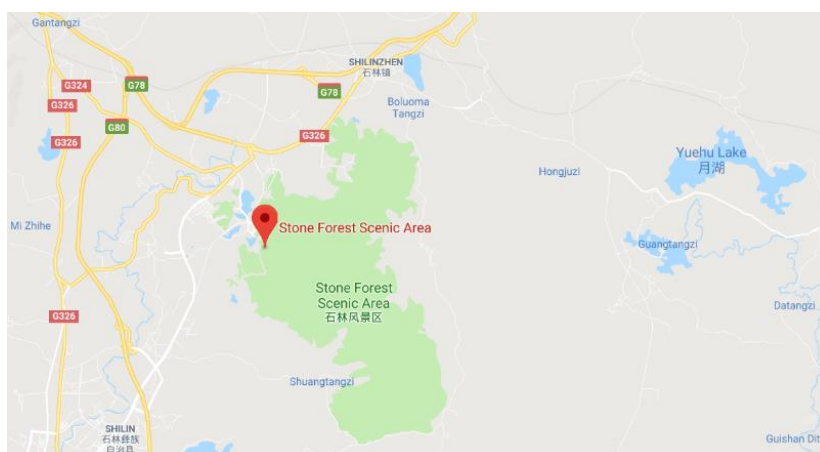
- 1). ป่าหินใหญ่ ซึ่งเป็นป่าหินที่มีบริเวณกว้างที่สุดของจีน และของโลก มีเนื้อที่ 12 ตารางกิโลเมตร เส้นทางเดินประจำ เป็นเส้นทางศูนย์กลางประมาณ 2 กิโลเมตร ซึ่งทิวทิวสลับซับซ้อนขึ้นชอกเขาลงชอกหิน
- 2). ป่าหินน้อย เป็นอีกส่วนที่ติดกับป่าหินใหญ่ มีบริเวณประมาณ 5 กิโลเมตร จุดศูนย์กลางเป็นลานกว้างขนาดใหญ่ วันแรม 9 ไทย เดือน 6 แรม 24 จีน คนเผ่าซาหนี่จะมาจัดงานแคมป์ไฟที่นี้ กลางวันยังมีการแข่งม้า จัดการแข่งขันมวยปล้ำ ยิงธนู และมีทิวทัศน์ที่สวยงามที่สุด คือ “อาซือมา” สาวในนวนิยายของชนเผ่าชาวซาหนี่

3). ป่าหินนอก อยู่ติดกับป่าหินใหญ่ และป่าหินน้อย เป็นดอยค่อนข้างสูง ยอดหิน สลับซับซ้อน

4). ป่าหินดำ อยู่ถัดไปจากป่าหินใหญ่ ประมาณ 23 กิโลเมตร เป็นป่าไม้สลับกับ ป่าหิน และทรายสลับสี สูงขึ้นไปบนภูเขาต้นไม้หนาที่บอุดมสมบูรณ์

ในอดีตป่าหินเคยจมอยู่ใต้ทะเลมาก่อน เมื่อโผล่ขึ้นมาบนพื้นดินจึงถูกแรงน้ำ กระทำจนมีรูปร่างเป็นอย่างไรในปัจจุบัน นักธรณีวิทยาบอกว่า ป่าหิน เป็นตัวอย่างภูมิประเทศแบบหินปูน ระหว่างยุคถ่านหิน และยุคพาลีโอโซอิก (Paleozoic) เมื่อประมาณ 270 ล้านปีที่แล้ว พื้นที่แถบนี้เคยเป็น มหาสมุทรอันกว้างใหญ่ เมื่อเวลาผ่านไปเปลือกโลกค่อย ๆ เคลื่อนตัวและยกตัวสูงขึ้น น้ำทะเลค่อย ๆ หายไปและก่อเกิดภูมิประเทศแบบหินปูน และกลายเป็นส่วนหนึ่งของที่ราบสูงหินปูนที่ใหญ่ของจีน

ป่าหินสามารถเที่ยวชมได้ทั้งปี เพียงแต่ถ้าไม่ชอบฝนตกและอากาศร้อนก็หลีกเลี่ยง การเดินทางช่วงกลางปี ชอบอากาศหนาวเย็นก็เดินทางช่วงฤดูหนาวปลายปี

ภาพที่ 4.1 : แผนที่แสดงตำแหน่งป่าหินสื่อหลิน

ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

ภาพที่ 4.2 : ป่าหินสือหลิน

ที่มา : <http://www.govivigo.com> (2018)

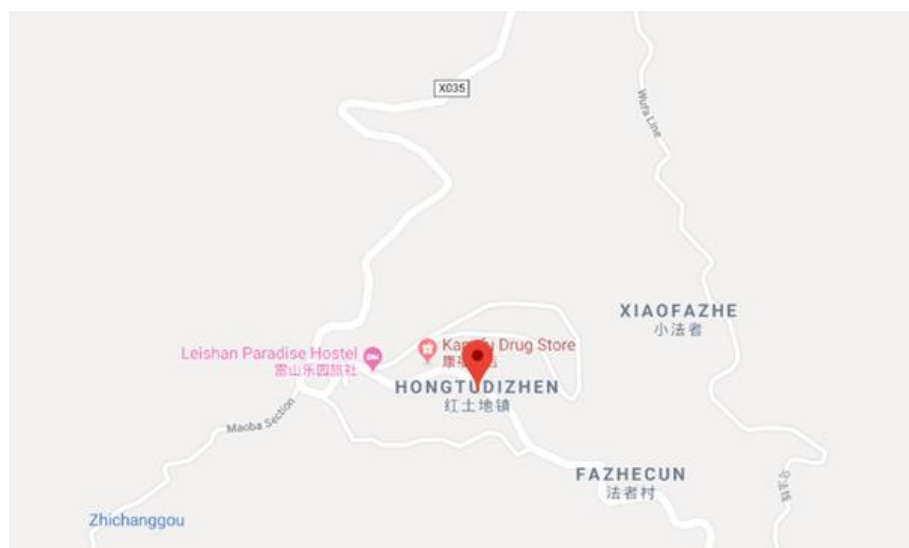

ภาพที่ 4.3 : ป่าหินสือหลิน

ที่มา: <https://www.thairath.co.th/content/430888> (2014)

4.2.2 ภูเขาเจ็ดสีตงชวน หรือ หงถู่ตี้ (Dongchuan Red Land: 东川红土地)

หงถู่ตี้ แปลว่า แผ่นดินสีแดง เป็นอำเภอที่อยู่ในเขตปกครองของจังหวัดคุนหมิง อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของมณฑลยูนนาน มีภูมิประเทศเป็นทิวเขาสลับซับซ้อน ตงชวนพื้นที่แผ่นดินที่เป็นเนื้อดินสีแดงเกิดจากการออกซิไดซ์ของธาตุเหล็ก และแร่ธาตุอื่น ๆ ในเนื้อดิน ชาวบ้านจะประกอบอาชีพปลูกข้าวสาลี มันสำปะหลัง พืชผัก และดอกไม้มานานานพันธุ จึงทำให้พื้นที่บริเวณนี้เป็นทัศนียภาพที่สวยงาม สีสดใส สีของดอกไม้ตัดกับดินสีแดง ทำให้รับขนานนามว่า “เมืองภูเขาเจ็ดสี” ฤดูกาลเพาะปลูกของเมืองตงชวน ใน 1 ปี ช่วงมีนาคมจะปลูกฝัก ทำให้เห็นสีเขียวสลับกับสีแดงของดินสีแดง ช่วงกรกฎาคมถึงตุลาคม จะปลูกดอกมาสตาร์ดขาว ทำให้เห็นทุ่งสีขาวกว้างใหญ่ นอกฤดูเพาะปลูกส่วนใหญ่จะเป็นพื้นดินสีแดง สีส้ม ตัดกับสีอื่น ๆ โดยแนะนำให้เที่ยวช่วงเมษายนถึงกรกฎาคมของทุกปี

ภาพที่ 4.4 : แผนที่แสดงตำแหน่งภูเขาเจ็ดสีตงชวน

ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

ภาพที่ 4.5 : ภูเขาเจ็ดสีตงชวน

ที่มา: <https://www.wonderfulpackage.com> (2562)

ภาพที่ 4.6 : ภูเขาเจ็ดสีตงชวน

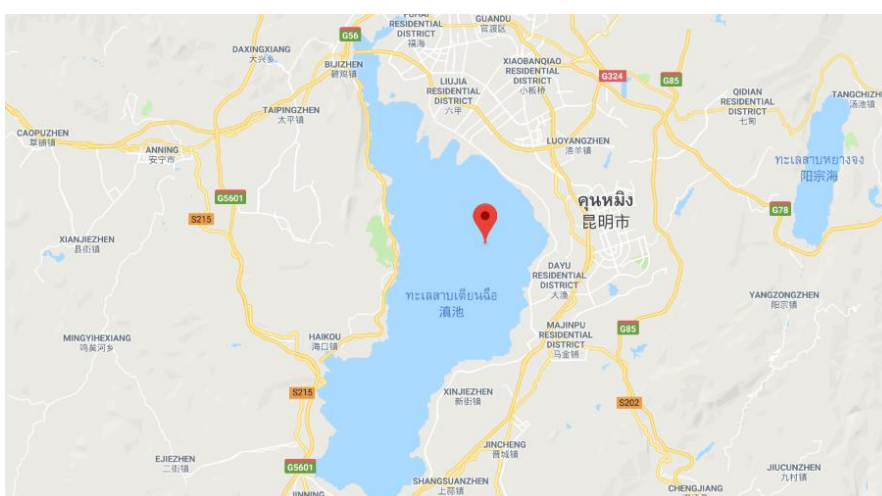
ที่มา: <https://www.wonderfulpackage.com> (2562)

4.2.3 ทะเลสาบเตียนฉือ (Dianchi Lake: 滇池)

ทะเลสาบเตียนฉือ เป็นทะเลสาบที่ใหญ่เป็นอันดับหนึ่งของมณฑลยูนนาน ใหญ่เป็นอันดับที่ 6 ของประเทศจีน รอบทะเลสาบยาว 200 กว่ากิโลเมตร เป็นทะเลสาบที่ราบสูงที่ใหญ่อันดับหนึ่งของจีนอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของคุนหมิง ตัวทะเลสาบมีรูปร่างเหมือนพระจันทร์เสี้ยว จึงได้รับฉายาว่า “ไข่มุกบนที่ราบสูง” แห่งยูนนาน และเนื่องจากมีลำน้ำไหลออกจากทะเลสาบเหมือนย้อนกลับ ทะเลสาบนี้จึงมีชื่อว่า “เตียนฉือ” ซึ่งมีความหมายว่าทะเลสาบกลับหัวกลับหาง ทะเลสาบเตียนฉือตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเมืองคุนหมิงแถบภูเขาซีซัน ห่างจากตัวเมืองประมาณ 35 กิโลเมตร

น้ำในทะเลสาบเป็นตัวปรับอุณหภูมิของตัวเมืองคุนหมิงเป็นอย่างดี อากาศฤดูร้อนของคุนหมิงจึงอยู่ที่ 20 - 28 องศาเซลเซียส มีฉายาว่า “ขุนฉิง” เมืองแห่งฤดูใบไม้ผลิ ภายในทะเลสาบมีพันธุ์สัตว์น้ำที่อุดมสมบูรณ์ อาทิ ปลา ปู กุ้ง หอย เป็นต้น ทั้งยังสามารถเป็นเส้นทางคมนาคมสัญจรไปมาทางเรือได้อีก

ลักษณะทางภูมิประเทศของทะเลสาบเตียนฉือในอดีตนั้นเป็นที่ราบสูง ต่อมาเปลือกโลกได้เกิดการเคลื่อนที่อย่างรุนแรงทำให้ที่ราบนี้แยกตัวกลายเป็นหุบเขาที่เรียงเป็นแนวเดียวกันและมีขนาดใหญ่ขึ้น จนเกิดเป็นพื้นที่ลุ่มน้ำขึ้น บางช่วงมีการเกิดการเคลื่อนตัวที่ผิดปกติของเปลือกโลกและดันบริเวณลุ่มน้ำทางตอนเหนือสูงขึ้น ทำให้พื้นที่แผ่ขยายกว้างเกิดเป็นอ่าง พร้อมกับผืนดินเกิดการปรับหน้าดินขึ้นทำให้ดินตกตะกอนลงสู่ทะเลสาบ

ภาพที่ 4.7 : แผนที่แสดงตำแหน่งทะเลสาบเตียนฉือ

ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

ภาพที่ 4.8 : ทะเลสาบเตียนฉือ
ที่มา : <http://thai.cri.cn> (2016)

ภาพที่ 4.9 : ทะเลสาบเตียนฉือ
ที่มา : <http://thai.china.com> (2016)

4.2.4 ถ้ำจิวเซียง (Jiuxiang: 九乡溶洞)

ตั้งอยู่ที่อำเภอหยีเหลียง ห่างจากคุนหมิงไปประมาณ 60 กิโลเมตร ระหว่างทางไปป่าหิน บริเวณรอบ ๆ มีทั้งลำธาร ถ้ำ หินงอก หินย้อย ม่านหิน น้ำตกในถ้ำ ธารน้ำในถ้ำ สะพานหินธรรมชาติและโพรงสะพานที่มีธารน้ำนับหลายกิโลเมตร เป็นถ้ำมหัศจรรย์ของจีนที่สวยงามมากและเป็น 1 ใน 10 สถานที่สำคัญทางธรรมชาติของมณฑลยูนนาน ถ้ำนี้เกิดจากการปรักหักพังจากลม น้ำที่กัดเซาะสร้างความเสียหายทางธรรมชาติให้กับถ้ำหินปูนที่เติบโตเต็มที่ สมาคมธรณีวิทยานานาชาติที่มาสำรวจเมื่อปี ค.ศ. 1990 สันนิษฐานว่า ถ้ำจิวเซียงได้เกิดขึ้นและสมบูรณ์เมื่อ 165 ล้านปีก่อน บริเวณมีทั้งลำธาร ถ้ำหินงอก หินย้อย ม่านหิน น้ำตกในถ้ำ ธารน้ำในถ้ำ สะพานหินธรรมชาติ และโพรงสะพานที่มีธารน้ำนับหลายกิโลเมตร เป็นถ้ำที่สมบูรณ์ซึ่งนักธรณีวิทยาสำรวจพบเพียงในจีน ออสเตรเลีย สโลวะเกีย เท่านั้น การกัดเซาะของภูเขาไฟโบราณ จนเกิดเป็นโพรงถ้ำ ขนาดยาว 3-4 กิโลเมตร ภายในถ้ำยังมีการจัดไฟหลากหลายสีส้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถชมความสวยงาม มีเวทีการแสดงและระบำพื้นเมือง นิทรรศการเกี่ยวกับถ้ำจิวเซียงตอนกลางของถ้ำจะมีลำน้ำทั้งสายลงมาจากหน้าผาดกลงมาเป็นน้ำตก 2 สาย เรียกกันว่า “น้ำตกผัวเมีย” เป็นน้ำตกใหญ่และตกอยู่กลางระหว่างถ้ำเป็นภาพที่สวยงาม สมกับคำกลอนที่ว่า “บนดินชมป่าหินงาม ใต้ดินชมจิวเซียง”

ภาพที่ 4.10 : แผนที่แสดงตำแหน่งถ้ำจิวเซียง

ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

ภาพที่ 4.11 : ถ้ำจิวเซียง

ที่มา: www.posttoday.com (2557)

ภาพที่ 4.12 : ถ้ำจิวเซียง

ที่มา: www.posttoday.com (2557)

4.2.5 ภูเขาหิมะมังกรหยก (Jade Snow Dragon: 玉龙雪山)

อยู่ห่างจากเมืองลี่เจียงไปตะวันตกเฉียงเหนือประมาณ 15 กิโลเมตร แถบทุ่งหญ้าที่ราบสูงเทือกเขาทรุดตัวมี 13 ยอดเป็นภูเขาหิมะตลอดปีที่สูงกว่าระดับน้ำทะเล 4,500 เมตรขึ้นไป ยอดที่สูงที่สุด คือ สันจื่อถู่สูง 5,596 เมตร เป็นภูเขาหิมะทางซีกโลกเหนือที่อยู่ใกล้เส้นศูนย์สูตรมากที่สุด อีกทั้งยังเป็นยอดเขาที่สูงที่สุดในเขตละติจูดที่ต่ำที่สุด ทิวเขาแห่งนี้เมื่อมองจากระยะไกล จะเห็นเป็นลักษณะคล้ายมังกรกำลังเลื้อย สีขาวของหิมะที่ปกคลุมอยู่นั้นดูราวกับหยกขาว ที่ตัดกับสีน้ำเงินของท้องฟ้าคล้ายมังกรขาวบนฟากฟ้า ทิวเขาแห่งนี้จึงได้ชื่อว่า “ภูเขาหิมะมังกรหยก” (JADE DRAGON SNOW MOUNTAIN)

ตามงานวิจัยของนักธรณีวิทยากล่าวว่า เมื่อประมาณ 400 ล้านปีก่อน พื้นที่บริเวณรอบ ๆ ภูเขาหิมะมังกรหยกเป็นมหาสมุทร และเมื่อหกแสนปีที่ผ่านมาเกิดการเปลี่ยนแปลงของแผ่นเปลือกโลก คือ แผ่นอินเดียและยูเรเชีย จึงทำให้เกิดการดันตัว แผ่นยูเรเชียยกตัวสูงขึ้น โดยภูเขาหิมะมังกรหยกเป็นลักษณะหนึ่งของภูเขาโค้ง (Fold Mountain) ซึ่งเกิดจากการโค้งตัวของหินเปลือกโลกที่เปลือกโลกโค้งสูงขึ้น

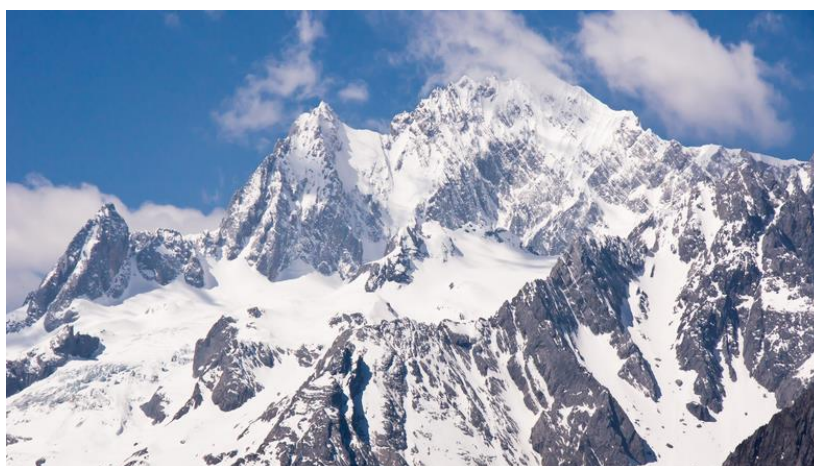
ภาพที่ 4.13 : แผนที่แสดงตำแหน่งภูเขาหิมะมังกรหยก

ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

ภาพที่ 4.14 : ภูเขาหิมะมังกรหยก

ที่มา : <https://commons.wikimedia.org> (2559)

ภาพที่ 4.15 : ภูเขาหิมะมังกรหยก

ที่มา : <https://tourkrub.com> (2019)

4.2.6 เขาซีซาน (Xishan: 西山森林公园)

เขาซีซาน เป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งของเมืองคุนหมิง เขาซีซานอยู่ด้านทิศตะวันตกของเมืองคุนหมิง ห่างจากเมืองคุนหมิง 15 กิโลเมตร อยู่เหนือระดับน้ำทะเล 1900 – 2350 เมตร ด้านล่างของภูเขาซีซานเป็นที่ตั้งของทะเลสาบเตียนฉือ บนยอดเขาซีซานเป็นที่ตั้งของประตুমังกรหรือ หลงเหมิน คนที่นี้เชื่อว่าใครก็ตามที่สามารถลอดผ่านประตুমังกรนี้ไปจะมีโชคลาภ นอกจากประตুমังกรเขาซีซานยังมีวัดที่ขึ้นชื่ออีกสองแห่ง ได้แก่ หัวถึงชื่อ และไท่หว่าชื่อ และยังมีสุสานของนักดนตรีจีนนาม “เนี่ยเอ่อ” ซึ่งเป็นผู้ประพันธ์เนื้อและทำนองเพลงชาติจีนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันตั้งอยู่บนเขาซีซานด้วย คำว่า “ซีซาน” ตามความหมายตัวอักษรจะหมายถึง “เทือกเขาตะวันตก” โดยเขาซีซานจะประกอบด้วยภูเขาขนาดเล็กทั้งหมดห้าลูก ได้แก่ ภูเขาบีจีซาน ภูเขาปีเหนาซาน ภูเขาฮวาถึงซาน ภูเขาไท่ฮวาซาน และภูเขาโหลวฮั่นซาน ซึ่งภูเขาโหลวฮั่นซาน เป็นภูเขาที่สูงที่สุดในบรรดาภูเขาทั้งหมดนี้ มีความสูงกว่า 600 เมตรจากระดับทะเลสาบสู่ระดับความสูงที่สุด 2,500 เมตร

รูปที่ 4.16 : แผนที่แสดงตำแหน่งเขาซีซาน

ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

ภาพที่ 4.17 : เขาซีซาน

ที่มา : <http://www.visitourchina.com> (2562)

ภาพที่ 4.18 : ประตุมังกรเขาซีซาน

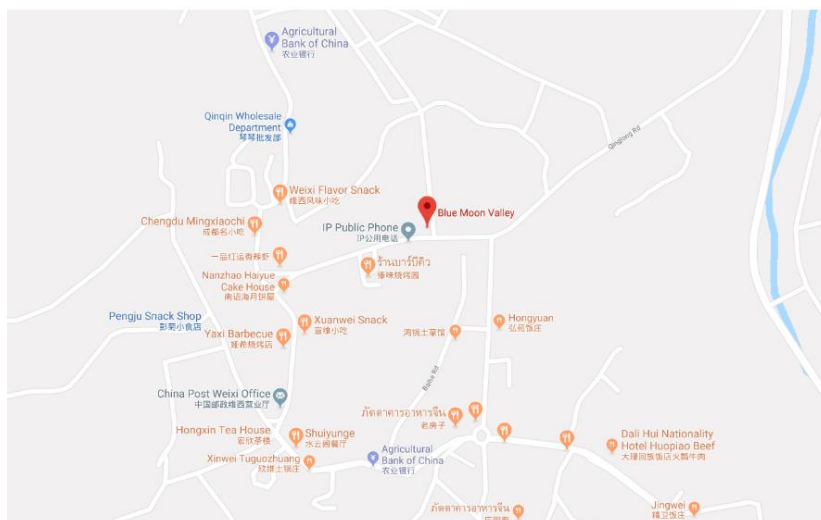
ที่มา : <https://accessresearchnetwork.org/> (2018)

4.2.7 หุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน (Blue Moon Valley) หรือภูเขาหิมะสีฟ้า (Shika Snow Mountain)

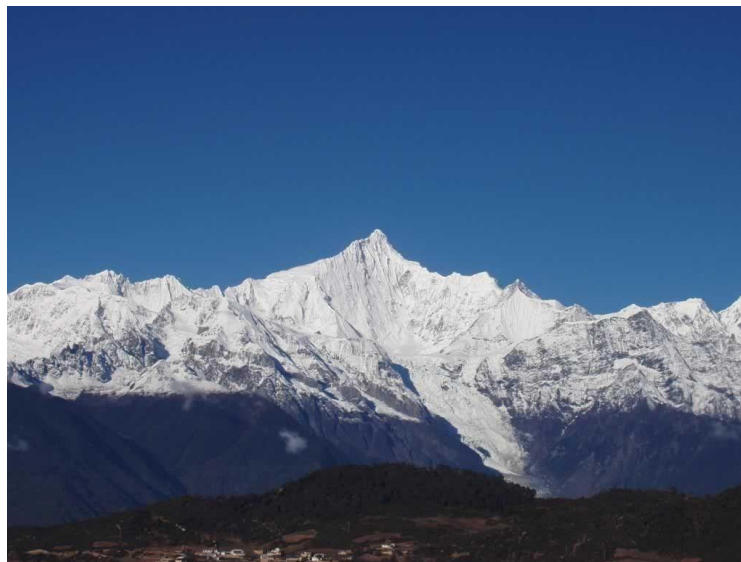
Shika เป็นคำภาษาทิเบต (ภาษา Shangri - la) หมายถึง ภูเขาที่อุดมไปด้วย กวาง มีการกล่าวกันว่าตอนที่พระศากยมนิเริ่มเทศน์พระพุทธศาสนาในสวนกวางกวางสองตัวได้ฟังเขา อย่างตั้งใจในท่าทางเข่า ดังนั้นกวางหมายถึง คนทั่วไปและถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์ของพุทธศาสนา ในทิเบต เป็นสัญลักษณ์ของการมีอายุยืนยาวและการปฏิบัติตามธรรมอย่างเคร่งครัด

หุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน ตั้งอยู่ใกล้กับแซงกรีลา เป็นหุบเขาสูงเกิน 4,000 เมตร เป็นจุดชมวิวจุดเดียวที่สูงที่สุดของเมืองจางเจี๋ยน หุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงินจะประกอบด้วย 13 ยอดเขา ที่ชาวพื้นเมืองเชื่อว่าเรียงรายต่อกันคล้ายกับมังกรที่นอนอยู่บนก้อนเมฆอย่างสวยงาม แต่ก็มีบางตำนานเล่ากันว่า มีผู้นำชนเผ่าและเป็นรักภพที่มีฝีมือได้ทำการรบกับปีศาจที่เข้ามาทำความเดือดร้อน ทั้งคู่จึงได้ทำการต่อสู้กับปีศาจร้ายอย่างไม่หวาดกลัวจนผู้ที่เป็นปีศาจได้สละชีพในสนามรบ แต่ผู้ที่เป็นน้องชายได้ยื่นหยัดสู้ต่อพร้อมกับดาบทั้ง 13 เล่มในมือ จนสามารถปราบปีศาจตนนี้ลงได้ในที่สุด จากนั้นเมื่อเวลาผ่านไปผู้ที่เป็นปีศาจได้กลายเป็นภูเขามังกรหยก และผู้ที่เป็นน้องได้กลายเป็นหุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงินที่ยังคงถือดาบอยู่ในมือเพื่อคอยปกป้องชาวเมืองให้พ้นจากปีศาจร้ายโดยที่ดาบนั้น ได้กลายเป็นภูเขาทั้ง 13 ยอดนั่นเอง

หุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน จุดท่องเที่ยวอันโด่งดังของ แซงกรีลา มีความสูงกว่า 4,500 เมตรจากระดับน้ำทะเล ประกอบด้วย 13 ยอดเขา เรียงรายต่อกันลักษณะ คล้ายมังกร พาดผ่าน มียอดเขาหิมะสีฟ้า Shika Snow Mountain เป็นยอดเขาที่สูงที่สุด ต้องนั่งกระเช้าขึ้นไปถึง 2 ช่วง แต่เมื่อถึงจุดสูงสุดจะได้เห็นวิวกว้าง 360 องศา ภูเขารอบด้านจะอยู่ได้ในสายตาเดียว ในฤดูหนาวจะมีหิมะปกคลุมอยู่เสมอ และเมื่อถึงฤดูใบไม้เปลี่ยนสี ระหว่างทางที่นั่งกระเช้าไปก็จะได้ชมความงามของทุ่งใบไม้สีสวย

ภาพที่ 4.19 : แผนที่แสดงตำแหน่งหุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน
ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

ภาพที่ 4.20 : หุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน
ที่มา : gopackup.com (2562)

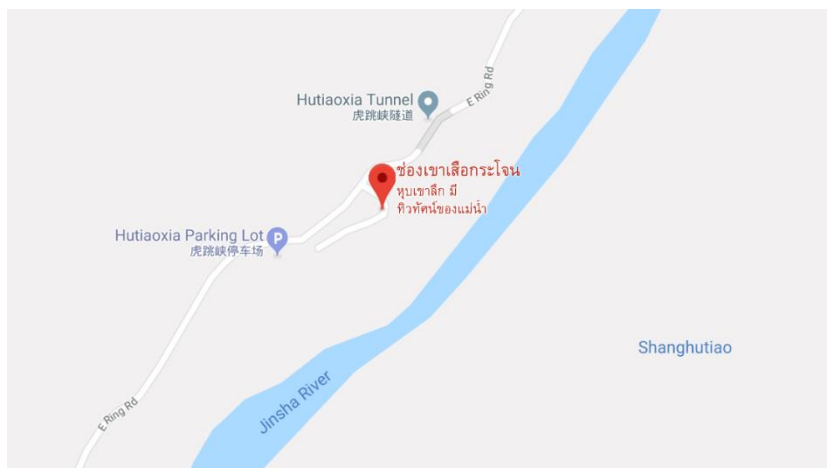
4.2.8 หุบเขาเสือกระโจน (Tiger Leaping Gorge: 虎跳峡)

หุบเขาเสือกระโจนตั้งอยู่ระหว่างทางจากเมืองลี่เจียงไปยังเมืองแชงการีล่า หุบเขาเสือกระโจนแบ่งเป็นสามช่วง ได้แก่ ช่วงบน ช่วงกลาง และช่วงล่าง หน้าผาสองข้างแม่น้ำมีความชันเป็นแนวตั้ง ช่วงที่กว้างที่สุดของแม่น้ำมีความกว้าง 60-80 เมตร ส่วนช่วงที่แคบที่สุดมีความกว้างเพียง 30 เมตร ตามตำนานกล่าวว่า มีเสือกระโจนข้ามปากโดยใช้โตรกหินกลางแม่น้ำ จึงเป็นที่มาของชื่อ “หุบเขาเสือกระโจน”

หุบเขาเสือกระโจนอยู่ห่างจากหมู่บ้านกลองหินขึ้นไปทางต้นน้ำประมาณ 30 กิโลเมตร เป็นหุบเขาลึกและช่องแคบที่ลือชื่อของแม่น้ำจินซาเจียง แม่น้ำกว้าง 44 เมตร เหวลึกเกือบ 3,000 เมตร แต่กลางวันเห็นแสงแดดเพียง 2-3 ชั่วโมงเท่านั้น กลางแม่น้ำมีโตรกหินเนื้อพื้นน้ำ 13 เมตร

เกิดจากการบีบตัวเข้าหากันอย่างหนักของภูเขาหิมะฮาปาและภูเขาหิมะมังกรหยก จึงทำให้เกิดรอยแตกขึ้น รอยแตกนี้คือหุบเขาเสือกระโจน เนื่องจากการพังทลายของหินที่ผิวดิน ทำให้หินจำนวนไม่น้อยไหลลงทางลาดชันของริมฝั่งภูเขาทั้งสองด้าน เกิดโขดหินสูงชัน หินก้อนใหญ่ทับถมกันอยู่ด้านล่าง และด้วยการเปลี่ยนแปลงแม่น้ำที่มีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิดน้ำวน มีน้ำตกเสียงเหมือนเสือคำราม จึงได้ชื่อว่าหุบเขาเสือกระโจน

หุบเขาเสือกระโจนเกิดจากการยุบตัวของพื้นผิวและหลุมโพรงโดยมีเส้นแบ่งเขตแดนเป็นภูเขาหรือเนินเขา นับได้ว่าเป็นเส้นทางธรรมชาติของพื้นผิวโลก โดยสาเหตุของการเกิดหุบเขาเกิดจากการกัดกร่อนของแม่น้ำและน้ำแข็งจะลาดตัวขนานตามกระแส น้ำ ทะเลสาบ หรือมหาสมุทร ระบบโครงสร้างของหุบเขานั้นจะครอบคลุมไปถึงที่ราบลุ่ม เนินเขา และภูเขาด้วย แม่น้ำและกระแสน้ำจะไหลผ่านหุบเขาที่เชื่อมกับเขตพื้นที่ภายในลงสู่ทะเล บริเวณช่วงล่างของหุบเขาจะมีดินที่อุดมสมบูรณ์ หุบเขาเสือกระโจนจัดว่าอยู่บนพื้นที่ที่ดินแห้ง เพราะเกิดจากกระแสไหลเวียนของน้ำและแม่น้ำ

ภาพที่ 4.21 : แผนที่แสดงตำแหน่งหุบเขาเสือกระโจน
ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

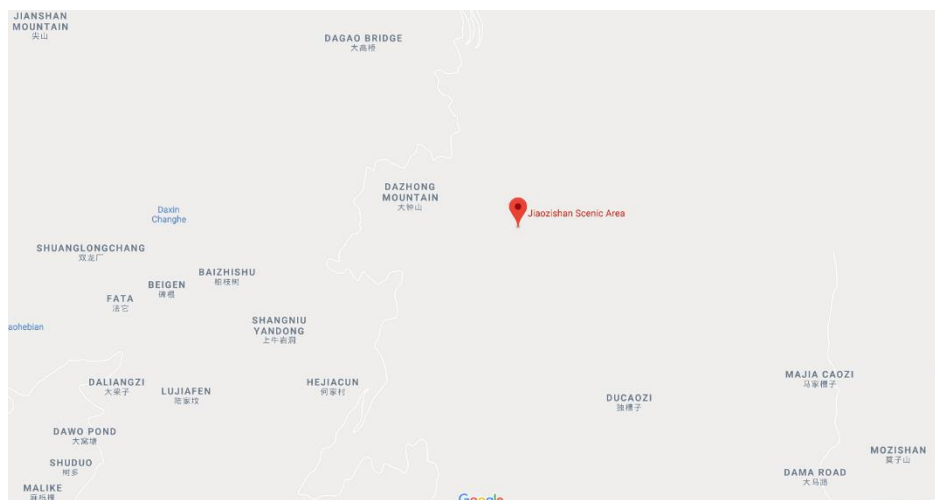

ภาพที่ 4.22 : หุบเขาเสือกระโจน
ที่มา : leelawadeeholiday.wordpress.com (2561)

4.2.9 ภูเขาหิมะเจี้ยวจี้ (Jiaozi Snow Mountain : 轿子雪山)

ภูเขาหิมะเจี้ยวจี้ อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเมืองลู่ฉวน อยู่ห่างจากคุนหมิง ประมาณ 150 กิโลเมตร มีความสูง 4,223 เมตร จากระดับน้ำทะเล และมีพื้นที่ทั้งหมด 253 ตาราง กิโลเมตร เป็นเขตภูเขาสูงที่อุดมด้วยเขตป่าสน หน้าผาตระหง่าน ธารน้ำแข็ง น้ำตก และทะเลสาบ ในช่วงฤดูหนาวระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงมีนาคมจะมีหิมะปกคลุมทั้งภูเขา จะได้ชมความงามของน้ำตกและแม่น้ำที่กลายเป็นน้ำแข็ง กิ่งไม้ และพื้นดินถูกปกคลุมไปด้วยหิมะสีขาว และช่วงฤดูใบไม้ผลิในช่วงเดือนเมษายนถึงพฤษภาคม ดอกไม้บานต้อนรับฤดูใบไม้ผลิทั่วทั้งเขา ในเดือนเมษายน-มิถุนายน หนักร้อนจะมีดอกไม้ป่าเรียงราย ใบหญ้าท้องฟ้าจะสว่างสดใส ช่วงที่เหมาะสมกับการมาชมมากที่สุดคือช่วงปลายพฤศจิกายนจนถึงเดือนมีนาคม

ภูเขาเจี้ยวจี้เกิดขึ้นมาจากการเกิดจากภูเขาไฟที่พุ่งออกมาจากปากปล่อง แล้วกองสะสมกันตื้นเขินเป็นเนินขึ้นมาเมื่อหลายร้อยปีก่อน จากการที่ลาวาไหลขึ้นมาสู่บนผิวโลกหรือใกล้ผิวโลก จากระเบิดของภูเขาไฟทับถมกันเป็นเวลานานทำให้เกิดการพัฒนาเป็นหินบะซอลต์ขึ้นในปัจจุบัน ทำให้บริเวณนั้นมีความอุดมสมบูรณ์ ความหลากหลายทางธรรมชาติทั้งพืชและสัตว์ป่า

ภาพที่ 4.23 : แผนที่แสดงตำแหน่งภูเขาหิมะเจี้ยวจี้

ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

ภาพที่ 4.24 : ภูเขาหิมะเจียวจี

ที่มา : <http://bonvoyaghe.blogspot.com> (2562)

ภาพที่ 4.25 : ภูเขาหิมะเจียวจี

ที่มา : <https://www.walkloka.com> (2019)

4.2.10 ทะเลสาบเอ๋อร์ไห่ (Erhai Lake: 洱海)

ทะเลสาบเอ๋อร์ไห่ ตั้งอยู่บนที่ราบสูงในเมืองต้าหลี่ เป็นทะเลสาบบนที่ราบสูงที่ใหญ่เป็นอันดับสองในสาธารณรัฐประชาชนจีน รองจากทะเลสาบเตียนฉือ มีความยาวจากริมฝั่งทิศเหนือจรดทิศใต้ 40 กิโลเมตร และจากทิศตะวันออกจรดทิศตะวันตกประมาณ 7-8 กิโลเมตร มีพื้นที่ 250 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากต้าหลี่ประมาณ 14 กิโลเมตร ที่ระดับความสูง 1,972 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล 耳 แปลว่า “หู” ดังนั้นทะเลสาบนี้เมื่อมองจากมุมบนหรือดูจากแผนที่จะมีลักษณะคล้ายรูปหูคน จึงมีชื่อเรียกว่า “เอ๋อร์ไห่” เป็นทะเลสาบที่มีความสวยงามอย่างยิ่ง เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญและมีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของมณฑลยูนนานถูกขนานนามด้วยภูเขาซึ่งชันซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวขึ้นชื่อที่อยู่คู่กับทะเลสาบเอ๋อร์ไห่มาแต่อดีต นักท่องเที่ยวสามารถล่องเรือชมความงามของทะเลสาบสัมผัสทิวทัศน์อันงดงามของภูเขาซึ่งชันที่อยู่ด้านหลังได้เช่นกัน

ภาพที่ 4.26 : แผนที่แสดงตำแหน่งทะเลสาบเอ๋อร์ไห่

ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

ภาพที่ 4.27 : ทะเลสาบเอ๋อร์ไห่
ที่มา : www.chinadiscovery.com (2562)

ภาพที่ 4.28 : ทะเลสาบเอ๋อร์ไห่
ที่มา : <http://www.choktaweeetour.com/> (2014)

4.2.11 ทุ่งนาขั้นบันไดหยวนหยาง (Yuanyang County: 元阳梯田)

ทุ่งนาขั้นบันไดหยวนหยาง ตั้งอยู่ที่มณฑลยูนนานในบริเวณเขตเมืองหยวนหยาง ทางทิศใต้ของภูเขาไอเหลา ทุ่งนาขั้นบันไดหยวนหยางมีอาณาบริเวณที่กว้างใหญ่ มีความยิ่งใหญ่ มีอาณาบริเวณครอบคลุมบริเวณด้านล่างสองฝั่งลำน้ำห่งเหอ การทำนาขั้นบันไดเป็นมรดกตกทอดทางวัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่สืบทอดกันมาในรุ่นต่อรุ่นจากบรรพบุรุษของชาวเผ่าฮานี้ได้เริ่มทำกันมาตั้งแต่เมื่อ 1,300 ปีก่อน เป็นการคิดค้นระบบจัดการน้ำใช้สำหรับการเกษตรด้วยความที่บรรพบุรุษของชาวเผ่าฮานีอพยพย้ายถิ่นฐานจากทิเบตประสบกับปัญหาใหญ่ในการดำรงชีวิต พื้นที่ในหุบเขาสูงนั้นไม่เหมาะแก่การทำการเพาะปลูก และการดำรงชีพ ชาวเผ่าฮานี้จึงได้คิดค้นนำก้อนหินมาเรียงกันทำกำแพงกันน้ำเป็นขั้น ๆ เพื่อกักเก็บน้ำ จนสามารถทำการเพาะปลูกพันธุ์พืชต่าง ๆ ได้ ในช่วงเวลาศตวรรษที่ 14 สมัยช่วงราชวงศ์หมิงวิธีการและเทคนิคพลิกฟื้นผืนดิน และนำมาทำการเกษตรในลักษณะนี้ได้เผยแพร่ออกไปทั่วทั้งประเทศจีนและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้วยเหตุนี้ทำให้ชาวเผ่าฮานี้ได้รับพระราชทานฉายาจากฮ่องเต้ราชวงศ์หมิงว่า “เทพอินทรีแห่งเขาใหญ่”

ลักษณะภูมิประเทศของเมืองหยวนหยางส่วนมากจะเป็นภูเขาที่มีลักษณะตั้งสูงชัน ทุ่งนาขั้นบันไดทั้งหลายจึงเพาะปลูกอยู่ตามไหล่และเนินเขา ความชันของทุ่งนาขั้นบันไดหยวนหยางจะมีองศาความชันอยู่ที่ 15-75 องศา ปัจจุบันเทือกเขาแห่งนี้เต็มไปด้วยนาขั้นบันไดขนาดใหญ่หลายจุด บางจุดมีขั้นบันไดถึงกว่า 3,000 ขั้นด้วยกันบริเวณเมืองหยวนหยางก็มีทุ่งนาขั้นบันไดเป็นเนื้อที่ถึง 80,000 ไร่ เป็นจุดศูนย์กลางของทุ่งนาขั้นบันไดของชาวเผ่าฮานี นาขั้นบันไดฮานี้หยวนหยางยังได้รับขึ้นทะเบียนมรดกโลกจาก UNESCO ในปี 2013

ภาพที่ 4.29 : แผนที่แสดงตำแหน่งทุ่งนาขั้นบันไดหยวนหยาง
ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

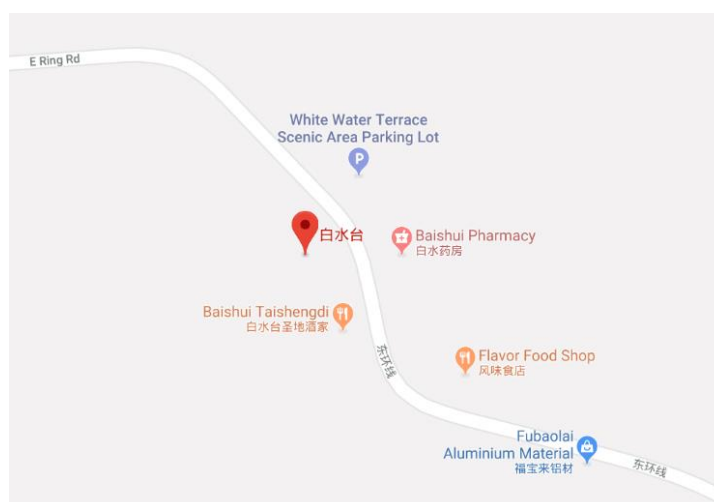
ภาพที่ 4.30 : ทุ่งนาขั้นบันไดหยวนหยาง
ที่มา : tripderntang.com (2562)

4.2.12 ไปสู้อยู่ไถ (Baishuitai: 白水台)

อยู่ระหว่างเมืองแชงกรีล่าและลี่เจียง ตั้งอยู่บริเวณด้านล่างของภูเขาหิมะฮาบา อยู่ห่างจากตัวเมืองแชงกรีล่าประมาณ 103 กิโลเมตร อยู่ระดับ 2,380 กิโลเมตร เหนือระดับน้ำทะเล ในภาษาน่าซี คำว่า “ไปสู้อยู่ไถ” หมายถึง ดอกไม้ที่กำลังเติบโต มันมีลักษณะคล้ายดวงจันทร์ที่กระจายไปทั่วโลก และเครื่องประดับเงินที่สาว ๆ ขาวน่าซีสวมใส่ ไปสู้อยู่ไถไม่เพียงแต่มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม แต่ยังเป็นแหล่งกำเนิดของชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์ซึ่งก็คือ ชาวตงปาแห่งน่าซี

ไปสู้อยู่ไถเป็นธารน้ำไหลแบบขั้นบันได มีสีขาวของหินปูน ที่เกิดจากการตกสะสมตัวของสารละลายแคลเซียมคาร์บอเนต นักธรณีจะเรียกลักษณะหินปูนแบบนี้ว่า “ทราเวอร์ทีน (Travertine)” มักพบก่อตัวใกล้บริเวณน้ำพุร้อนเหมือนดังเช่นที่พบในปามุกคาล (Pamukkale) ในประเทศตุรกี ลักษณะภูมิประเทศที่เป็นหินปูนเกิดจากการทับถมกันของแคลเซียมคาร์บอเนตและแมกนีเซียมซึ่งไหลลงมาจากภูเขาหิมะฮาบา เกิดการทับถมกันเป็นชั้น ๆ และเปลี่ยนสภาพเป็นเนินที่ลาดเอียงเป็นเวลากว่าหลายพันปีสองประกายสีขาววัดตัดกับผืนป่าและแปลงนาสีเขียว

ตำนานเผ่าที่น่าซีเล่าว่าเทพเจ้าได้ใช้ไปสู้อยู่ไถเป็นแปลงสาริตวีวิธีการปลูกข้าวให้กับพวกเขา ละแวกใกล้เคียงมีเมืองกับหมู่บ้านของเผ่าที่น่าซีกับเผ่าหลีตั้งอยู่เต็มพื้นที่

ภาพที่ 4.31 : แผนที่แสดงตำแหน่งไปสู้อยู่ไถ

ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

ภาพที่ 4.32 : ไปสู่อุทยาน

ที่มา : <https://www.charismaticplanet.com> (2561)

ภาพที่ 4.33 : ไปสู่อุทยาน

ที่มา : <https://www.bloggang.com> (2009)

4.2.13 ทรายหลากสีลู่เหลียง (Luliang Colored Sand Forest: 陆良彩色沙林)

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวระดับ AAAA มีพื้นที่ทั้งหมด 25 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 6 ตารางกิโลเมตร อยู่ที่ภาคตะวันออกเฉียงใต้ของเทศมณฑลหลู่เหลียง (Luliang) เมืองฉู่จิ่ง (Qujing Prefecture) ห่างจากตัวเมืองหลู่เหลียง 18 กิโลเมตร โดยป่าทรายแห่งนี้ประกอบไปด้วยสีหลักคือ เหลือง ขาว แดง และเทา ป่าทรายหลากสีลู่เหลียงแห่งนี้เกิดขึ้นมาแล้ว 340 ล้านปี เมื่อ 300 ล้านปีที่ผ่านมามีที่ราบสูงยุन्नาน – กุ้ยโจวยังเป็นทะเล จนถึง 67 ล้านปีที่ผ่านมามีน้ำทะเลได้ค่อย ๆ ลดลง หาดทรายชายทะเลโป่งขึ้นกลายเป็นหาดทรายสีขนาดใหญ่ และผ่านกระบวนการกัดเซาะจากแสงแดด ลม และฝน พัฒนาและวิวัฒนาการกลายเป็นหาดทรายสีที่สวยงามและหายากมากแห่งหนึ่งของโลก ป่าทรายแห่งนี้ยังประกอบไปด้วยเสาหินทราย ผืนทราย และถ้ำทราย นอกจากนี้ยังมีการแกะสลักหินทรายเพื่อจัดแสดงให้นักท่องเที่ยวชมด้วย

ภาพที่ 4.34 : แผนที่แสดงตำแหน่งป่าทรายหลากสีลู่เหลียง

ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

ภาพที่ 4.35 : ป่าทรายหลากสีลู๋เหลียง

ที่มา : <https://www.yunnanadventure.com> (2562)

ภาพที่ 4.36 : ป่าทรายหลากสีลู๋เหลียง

ที่มา : <http://www.yunnantravelguide.com/Line/show.asp?id=1523> (2019)

4.2.14 ถ้ำนกนางแอ่น (Swallow Cave: 燕子洞)

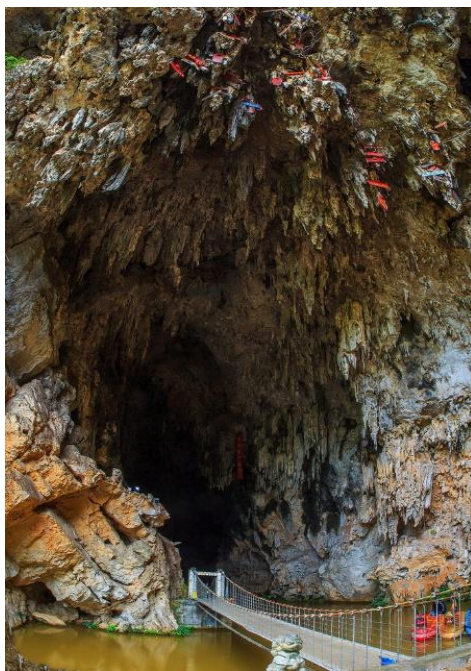
ถ้ำนกนางแอ่นตั้งอยู่ห่างจากทิศตะวันออกของเมืองเจียนฉู่ยี่ 30 กิโลเมตร ภายในถ้ำมีความยาว 4,000 เมตร กว้างประมาณ 30 เมตร และปากถ้ำสูง 50 เมตร ทุกปีในช่วงฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อนจะมีนกนางแอ่นจากมาเลเซียนับพันตัวบินมายังถ้ำแห่งนี้ พวกมันจะสร้างรังและออกลูกภายในถ้ำ จึงเป็นที่มาของชื่อถ้ำแห่งนี้ คือชื่อว่า “ถ้ำนกนางแอ่น” สภาพแวดล้อมของถ้ำมีความเหมาะสมเอื้อต่อการสร้างรังของนกนางแอ่น เนื่องจากเป็นหน้าผาสูงชันทำให้พวกหนูและงูไม่สามารถขึ้นมาได้บริเวณด้านนอกถ้ำยังมีต้นไม้และหญ้าทำให้มีแมลงต่างๆมากมาย เป็นแหล่งอาหารที่อุดมสมบูรณ์ให้กับพวกนกนางแอ่นที่อาศัยอยู่ที่ถ้ำแห่งนี้ นอกจากนี้นกนางแอ่นยังใช้หญ้าและน้ำลายในการสร้างรังของพวกมัน ทำให้ทุก ๆ ปีจะมีเทศกาลการเก็บรังนกที่มีชื่อเสียงเป็นอย่างมาก โดยชาวพื้นเมืองจะปีนขึ้นไปบนหน้าผาสูงเก็บรังนกเพื่อนำมาขายหรือรับประทาน

ถ้ำนกนางแอ่นนี้เกิดจากการที่น้ำฝนดูดซึ่มก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จนกลายเป็นชั้นบรรยากาศ ซึ่งน้ำฝนก็ต้องมีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เพื่อให้มีความเป็นกรด เมื่อฝนตกลงมาสู่พื้นดินได้ดูดซึ่มก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ไปด้วยจึงทำให้ดินกลายเป็นหินแข็ง

ภาพที่ 4.37 : แผนที่แสดงตำแหน่งถ้ำนกนางแอ่น

ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

ภาพที่ 4.38 : ถ้ำนงนางแอ่น

ที่มา : <https://www.hiveminer.com> (2562)

ภาพที่ 4.39 : ถ้ำนงนางแอ่น

ที่มา : <https://china-underground.com/2017/09/25/swallow-cave-jianshui-county/> (2017)

4.2.15 น้ำตกเก้ามังกร (Jiulong Waterfall: 九龍瀑布)

นับว่าเป็นน้ำตกที่สวยงามที่สุด 1 ใน 6 แห่งของจีน โดยการจัดอันดับของ China national geography magazine ห่างจากเมืองหลัวผิงประมาณ 20 กิโลเมตร เป็นน้ำตกที่แบ่งเป็น 10 ชั้นตามชั้นบันได ที่มีรูปร่างที่แตกต่างกัน ความสวยงามของแต่ละชั้นก็จะแตกต่างกัน และชั้นที่ใหญ่ที่สุดสูงประมาณ 56 เมตร กว้างประมาณ 110 เมตร ถือเป็นจุดที่สวยงามที่สุดของน้ำตกเก้ามังกรแห่งนี้ ชั้นที่ใหญ่รองลงมาก็มีเอกลักษณ์ที่งดงามไม่แพ้กันเรียกว่า “น้ำตกคู่รัก (Lovers Waterfall)” มีความสูง 43 เมตร กว้าง 39 เมตร ซึ่งในแอ่งด้านล่างนี้จะค่อนข้างสงบแตกต่างจากชั้นอื่น ๆ หรือหากขึ้นไปบนยอดเขาใกล้กันก็จะพบกับมุมมองที่สวยงามที่สุดมุมมองหนึ่งของน้ำตกแห่งนี้ซึ่งจะสามารถมองเห็นทัศนียภาพของแอ่งน้ำและน้ำตกแต่ละชั้นที่ไหลลงมาสู่เบื้องล่าง

น้ำตกเก้ามังกรเกิดจากการกัดเซาะจากน้ำเป็นเวลานานหลายปี เกิดการตกตะกอนทับถมกัน ทำให้เกิดการลดหลั่นกันเป็นขั้นบันได โดยแต่ละชั้นก็จะมีความสูงต่ำและกว้างยาวแตกต่างกัน ระหว่างชั้นมีแอ่งน้ำตื้นและลึกมาก น้ำตกเก้ามังกรมีภูมิอากาศแบบแบบมรสุมเขตร้อนตอนใต้ ในฤดูหนาวมีแดดและแห้ง โดยในช่วงฤดูหนาวยาวไปถึงฤดูใบไม้ผลิสายน้ำที่ไหลลงมาจะดูเหมือนกับห้วงโซ่สีเงินแขวนลงมาจากท้องฟ้าพร้อมกับปล่อยละอองสีขาวฟุ้งกระจายแต่มีฝนตกชุกในฤดูร้อน

ภาพที่ 4.40 : แผนที่แสดงตำแหน่งน้ำตกเก้ามังกร

ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

ภาพที่ 4.41 : น้ำตกแก้มังกร
ที่มา : <https://www.painaima.com> (2562)

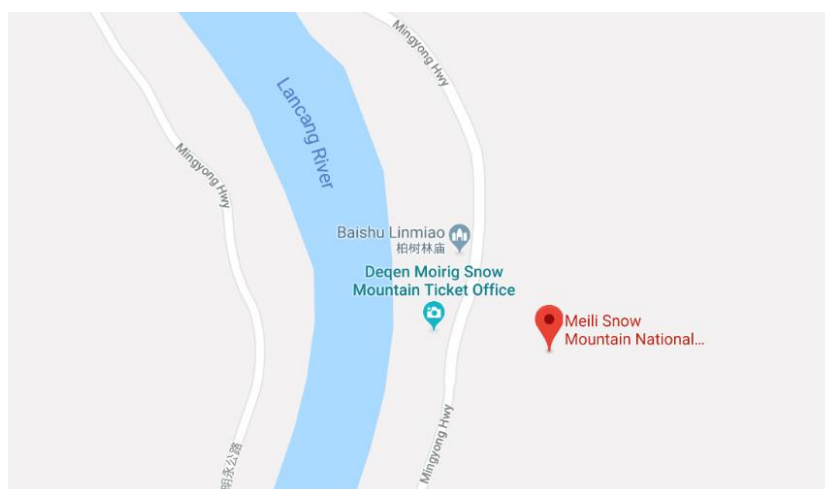

ภาพที่ 4.42 : น้ำตกแก้มังกร
ที่มา : <https://sites.google.com> (2019)

4.2.16 ภูเขาหิมะเหมยลี่ (Meili Snow Mountain: 梅里雪山)

ภูเขาหิมะเหมยลี่ มีชื่อเรียกอีกชื่อคือ คาวาเก๋อโป ซึ่งหมายถึง “ภูเขาหิมะขาว” ตั้งอยู่ที่มณฑลยูนนาน ด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเมืองเต๋อซิ่น แนวภูเขาตั้งอยู่ระหว่างกลางแม่น้ำสองสายคือ แม่น้ำนู้เจียง และแม่น้ำซางเจียงยอดเขาที่มีความสูงระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ยสูงกว่า 6,000 เมตร มีด้วยกัน 13 ยอด โดยมีคาวาเก๋อโปเป็นยอดเขาที่สูงที่สุด และถือเป็นหนึ่งในแปดยอดเขาศักดิ์สิทธิ์ของชาวทิเบตที่จะต้องมากราบนมัสการ ถูกขนานนามว่า บุตรแห่งกษัตริย์ทั้ง 13 ตามบันทึกพุทธะเล่มเก่าของชาวทิเบต ภูเขาหิมะเหมยลี่ได้ถูกจัดเป็นอันดับ 1 แห่งภูเขาเทพทั้งแปดแห่งทิเบต เนื้อที่ของภูเขาคาบเกี่ยวระหว่างยูนนานกับทิเบต ในตำนานเล่าว่ายอดเขาคาวาเก๋อโปเป็นอวตารของพระเจ้าทิเบตที่ช่วยคนในท้องถิ่นขับวิญญาณชั่วออกไป ชื่อของภูเขาหมายถึง ภูเขาหิมะสีขาวในภาษาทิเบตและเป็นที่ตั้งชื่อตามนักบุญอุปถัมภ์ในพุทธศาสนาในทิเบต กล่าวกันว่าคาวาเก๋อโปมักขี่ม้าขาวด้วยดาบในมือของเขา รูปร่างอันสง่างามของพระองค์นั้นคล้ายกับยอดเขา

ฤดูกาลที่เหมาะสมสำหรับการชื่นชม Meili Snow Mountain คือช่วงฤดูหนาวและฤดูใบไม้ผลิระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนพฤษภาคม หลังจากสิ้นเดือนตุลาคมอากาศดีมากและทัศนวิสัยสูง นักท่องเที่ยวสามารถชมยอดเขาคาวาเก๋อโปได้ในช่วงนี้

ภาพที่ 4.43 : แผนที่แสดงตำแหน่งภูเขาหิมะเหมยลี่

ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

ภาพที่ 4.44 : ภูเขาหิมาเยมยลี่
ที่มา : www.theuiaa.org (2562)

รูปที่ 4.45 : ภูเขาหิมาเยมยลี่
ที่มา : <https://tripderntang.com> (2016)

4.2.17 หลัวฝิง (Luoping Rape seed Flower)

ทุ่งดอกมัสตาร์ดหรือดอกอีวี่ไซ้ฮั่ว คือดอกน้ำมันที่นำไปสกัดเป็นน้ำมันพืชที่ใช้บริโภคในเมือง หลัวฝิงและเมืองใกล้เคียง ส่วนยอดอ่อนก็นำไปทำอาหารได้ รสชาติก็ใกล้เคียงกับผักกวางตุ้ง ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมีนาคมจะเป็นช่วงฤดูการเพาะปลูกอีวี่ไซ้ฮั่ว และเป็นช่วงที่กำลังผลิตดอกบานจนงดงามจากอุตสาหกรรมทางเกษตรได้กลายมาเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวแห่ไปชมความงามของทุ่งดอกมัสตาร์ด ช่วงเวลาที่เหมาะที่สุดในการมาชมทุ่งดอกมัสตาร์ดเป็นระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงต้นมีนาคม เพราะดอกมัสตาร์ดหรือดอกอีวี่ไซ้ฮั่วสีเหลืองอร่ามจะบานสะพรั่งตลอดสองข้าง

หลัวฝิงภูมิอากาศที่อบอุ่นและชื้น มีภูมิประเทศแบบคาร์ส กับแอ่งขนาดเล็กท่ามกลางภูเขาขนาดเล็ก สภาพภูมิอากาศสัมพันธ์กับการเกษตรของเมืองหลัวฝิงทำให้ในแต่ละปีตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมีนาคมจะมีดอกคาโนลาที่จะบานสะพรั่งบนพื้นที่กว่า 20 ไร่ เมื่อถึงช่วงเทศกาลการท่องเที่ยวดอกไม้คาโนลาประจำปีในช่วงฤดูใบไม้ผลิจะดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั้งในและต่างประเทศให้มาที่หลัวฝิงเพื่อชมดอกไม้และชิมน้ำผึ้งสด

ภาพที่ 4.46 : แผนที่แสดงตำแหน่งหลัวฝิง

ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

ภาพที่ 4.47 : หลัวผิง

ที่มา : www.3rdpoletour.com (2562)

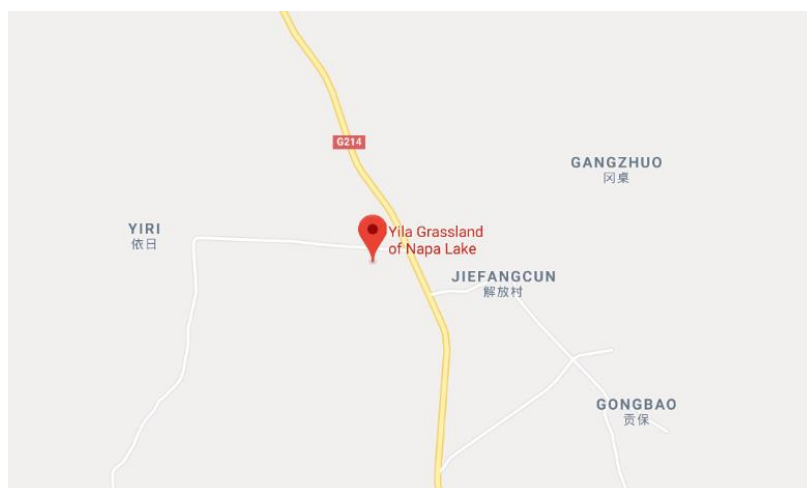

ภาพที่ 4.48 : หลัวผิง

ที่มา : <http://th.iyunnan.travel/content.aspx?id=353953893321> (2016)

4.2.18 ทะเลสาบนาพา (Napa Lake: 纳帕海)

นาพาไห่ หมายถึง ทะเลสาบข้างป่า เป็นทะเลสาบที่โอบล้อมไปด้วยภูเขาและทุ่งหญ้า ตั้งอยู่ทางเหนือห่างจากเมืองแซงกรีล่าหรือจงเตี้ยนประมาณ 8 กิโลเมตร บนแผ่นพื้นทวีปยูรนาอัน-กั๋วโจวทางตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลยูนนาน ทะเลสาบนาพาไห่ตั้งอยู่สูง 3,270 เมตรจากระดับน้ำทะเล ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 660 ตารางกิโลเมตร สามารถชมความงามของทะเลสาบนาพาไห่ได้ทั้งสี่ฤดู ทั้งฤดูใบไม้ผลิ ฤดูใบไม้ร่วง ฤดูร้อน และฤดูหนาว ในหน้าร้อนหิมะบนภูเขาจะละลายและไหลลงมา ทำให้พื้นที่บริเวณนี้บางส่วนกลายเป็นทะเลสาบขนาดใหญ่ บางส่วนเป็นพื้นที่และชื้นสลับกับทุ่งหญ้าก็จะได้ชมความงามของดอกไม้ ทุ่งหญ้าเปลี่ยนเป็นสีทองสวยงาม ในหน้าแล้งพื้นที่ส่วนใหญ่จะกลายเป็นทุ่งหญ้าสีเขียว ชาวบ้านต่างพาสัตว์เลี้ยงของตนเองเช่น แกะ ม้า ออกมากินหญ้า ในช่วงเดือนกันยายนสามารถชมนกหลายหลายสายพันธุ์ เช่น นกกระเรียนคอดำ (*Grus nigricollis*) ซึ่งเป็นหนึ่งในสิบสองสายพันธุ์ที่หายากที่สุดในโลก และใกล้จะสูญพันธุ์โดยอยู่ภายใต้การคุ้มครองของรัฐ

ภาพที่ 4.49 : แผนที่แสดงตำแหน่งทะเลสาบนาพาไห่

ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

ภาพที่ 4.50 : ทะเลสาบนาพา

ที่มา : 5jime.com (2562)

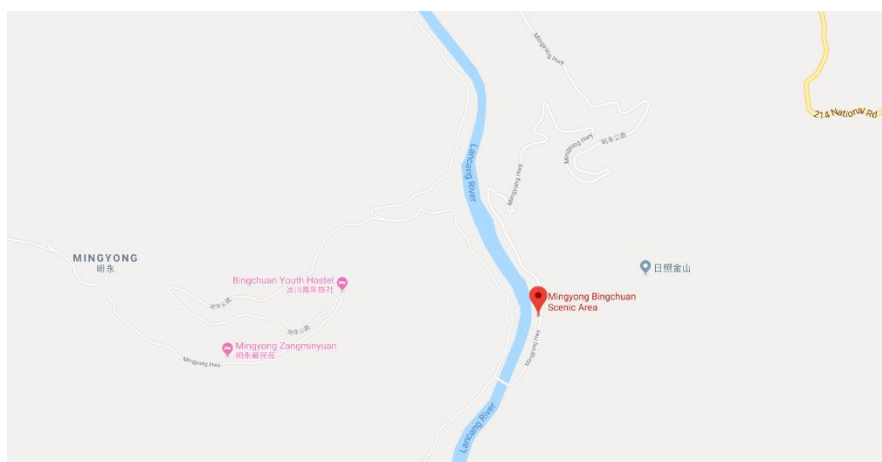
ภาพที่ 4.51 : ทะเลสาบนาพา

ที่มา : <https://www.tripadvisor.co.za> (2018)

4.2.19 ธารน้ำแข็งหมิงหย่ง (Mingyong Glacier: 明永冰川)

ธารน้ำแข็งหมิงหย่ง เป็นธารน้ำแข็งที่ตั้งอยู่ในละติจูดที่ต่ำที่สุดของจีน ธารน้ำแข็งหมิงหย่งนั้นทอดตัวจากบนภูเขาหิมะเหมยหลี่บนความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 6,740 เมตร ลงมายังเขตป่าไม้ที่อยู่ด้านล่างที่ระดับน้ำทะเล 2,700 เมตร ด้วยความยาว 11.7 กิโลเมตร และมีความกว้างประมาณ 500 เมตร นับเป็นธารน้ำแข็งที่ทอดตัวลงมาทางทิศใต้มากที่สุดของจีน ธารน้ำแข็งหมิงหย่งที่ยาวที่สุดเรียกว่า “Mingyong Qia” ในภาษาทิเบตหมิงหย่งเป็นชื่อหมู่บ้านที่อยู่ใต้ธารน้ำแข็งและ Qia หมายถึง น้ำที่ละลายจากธารน้ำแข็ง

ธารน้ำแข็ง เกิดจากการที่หิมะตกลงมาแล้วสะสมกันจนหนา 45-60 เมตร แล้วเกิดการเคลื่อนตัวลงมาอย่างช้า ๆ ซึ่งมักจะเกิดบริเวณที่ลาดชันหรือตามไหล่เขา การเคลื่อนตัวลงมาตามไหล่เขาอย่างช้า ๆ ทำให้เกิดการสึกกร่อนลึกลงไปเพราะความหนักของหิมะที่สะสมกันจนเป็นน้ำแข็ง ธารน้ำแข็งที่เคลื่อนตัวไปในหุบเขาจะทำให้พื้นดินที่รองรับเกิดการร่อนลึกและกว้างเพราะมีน้ำหนักของน้ำแข็ง กดทับธารน้ำแข็งจะค่อย ๆ ครูดบริเวณที่รองรับจนเกิดหุบเขาตัดขวางรูปตัวยู เมื่อธารน้ำแข็งไหลไปถึง ตอนล่างธารน้ำแข็งค่อย ๆ แตกออกแล้วก็ละลายกลายเป็นลำธาร

ภาพที่ 4.52 : แผนที่แสดงตำแหน่งธารน้ำแข็งหมิงหย่ง

ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

ภาพที่ 4.53 : ธารน้ำแข็งหิมิงหย่ง
ที่มา : <http://www.seeyn.net> (2019)

ภาพที่ 4.54 : ธารน้ำแข็งหิมิงหย่ง
ที่มา : <https://travel.thaiza.com/foreign/254351/> (2012)

4.2.20 โค้งแรกแม่น้ำแยงซีเกียง (The First Bend of Yangtze River: 长江第一弯)

อยู่ห่างจากเมืองลี่เจียง 53 กิโลเมตร ระหว่างทางลี่เจียง-จงเตี้ยน แม่น้ำแยงซี มีความยาวประมาณ 6,300 กิโลเมตร เป็นแม่น้ำที่ยาวที่สุดในเอเชีย และติดอันดับ 3 ของ แม่น้ำที่ยาวที่สุดในโลก ริมสองฝั่งของแม่น้ำแยงซีเต็มไปด้วยวิถีความเป็นอยู่ของประชากร แม่น้ำที่ยาวที่สุดในเอเชีย สายนี้มีต้นกำเนิดอยู่ที่ธารน้ำแข็งทางทิศตะวันตกของภูเขาเก้อลาตาดันตงไหลผ่านไปฝั่งตะวันออกของมณฑลชิงไห่ และลงใต้สู่หุบเขาลึกตามแนวเส้นแบ่งเขตระหว่าง มณฑลเสฉวนกับทิเบต และไหลเข้าสู่ มณฑลหูหนาน แอ่งน้ำเสฉวน ล่องตามเส้นแบ่งเขตระหว่างมณฑลฉงชิ่ง และมณฑลหูเป่ย์ และยังถือเป็น แม่น้ำที่ยาวที่สุดในจีนด้วย แม่น้ำแยงซีที่ไหลผ่านเมืองลี่เจียงช่วงนี้มีชื่อว่า “จินซา” หรือเรียกเต็ม ๆ ว่า “จินซาเจียง” แปลว่า แม่น้ำทรายทอง จุดนี้เองที่แม่น้ำได้หักโค้งออกเป็นโค้งแรกทำให้ไหลแยกจากแม่น้ำสาละวินและแม่น้ำโขงไปทางทิศตะวันออก ก่อให้เกิดอารยธรรมจีนที่ยิ่งใหญ่เมื่อหลายพันปีมาแล้ว กล่าวกันว่า ถ้าไม่มีโค้งนี้ก็อาจไม่มีอารยธรรมจีนอันเกรียงไกร อีกทั้งจุดนี้ยังเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่ขบวนทัพของขงเบ้ง และกองทัพกุบไลข่านใช้เป็นจุดข้ามแม่น้ำแยงซีไปทำศึก และเหมาเจ๋อตงเดินทัพทางไกลหนีการล้อมปราบของพวกก๊กมินตั๋ง

นักธรณีวิทยาบอกว่า ในสมัยโบราณ แม่น้ำแยงซีไหลไปทางใต้ตามแนวเทือกเขาเหิงต้วน ไปยังเจียนชวและหุบเขาหยางปี้ ต่อมาการเคลื่อนไหวของที่ดินส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบดินซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนทิศทางการไหลของน้ำจากทางใต้ไปทางตะวันออก

ภาพที่ 4.55 : แผนที่แสดงที่ตั้งโค้งแรกแม่น้ำแยงซี

ที่มา : <https://www.google.co.th> (2562)

ภาพที่ 4.56 : โค้งแรกแม่น้ำแยงซี

ที่มา : <https://www.eliteholidaythailand.com/> (2562)

ภาพที่ 4.57 : โค้งแรกแม่น้ำแยงซี

ที่มา : <https://eliteholidaythailand.wordpress.com> (2016)

4.3 เส้นทางท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

จากการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน พบว่า แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนานมีจำนวนมาก มีความสวยงามและหลากหลายของแต่ละพื้นที่กระจายไปทั่วทั้งมณฑล และจากลักษณะทางภูมิศาสตร์ของมณฑลยูนนานเป็นลักษณะเป็นเทือกเขาและภูเขาประมาณร้อยละ 96 ของประเทศ กว้างขวางเป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ไปด้วยสัตว์นานาชนิด มีทิวทัศน์ที่สวยงาม มีความหลากหลายทางชีวภาพ อากาศเย็นสบาย ทำให้สามารถเที่ยวชมมณฑลยูนนานได้ตลอดทั้งปี

ผู้วิจัยจึงได้จัดโปรแกรมการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามและได้รับความนิยม และเนื่องจากยูนนานเป็นมณฑลที่มีขนาดใหญ่ผู้วิจัยจึงจัดทำเส้นทางการท่องเที่ยว โดยจัดทำเป็นสองเส้นทางเพื่อให้สามารถท่องเที่ยวได้ครอบคลุมมากที่สุด โดยคำนวณระยะเวลาและระยะทางจาก Google Maps มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

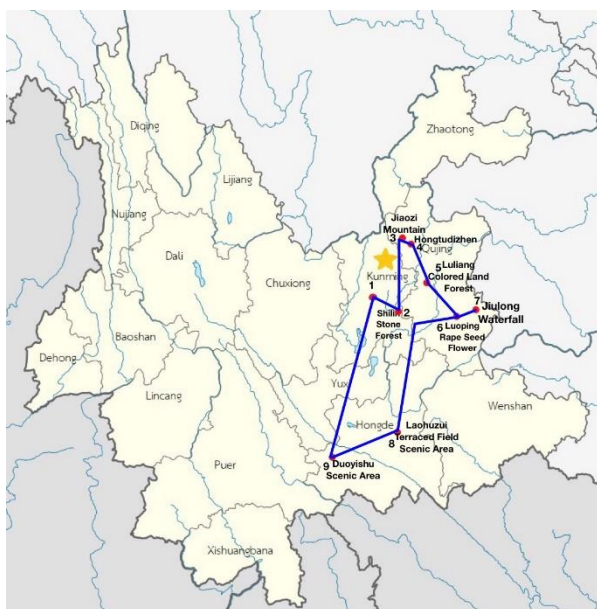
4.3.1 เส้นทางการเดินทางที่ 1

วันแรก	สนามบินดอนเมือง - คุณหมิง - อุทยานป่าหินสี้อหลิน
09.15 น.	ออกเดินทางจากสนามบินดอนเมืองสู่เมืองคุณหมิง เมืองคุณหมิงเป็นเมืองเอกในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน มณฑลยูนนานมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ทั้งหมด 26 ชาติพันธุ์ และเป็นมณฑลที่มีชนชาติมากที่สุดในประเทศจีน นครคุณหมิงมีนามว่า “เมืองแห่งฤดูใบไม้ผลิ (Eternal Spring City)” มีสภาพอากาศเย็นสบายตลอดปี ฤดูหนาวไม่หนาวมาก และฤดูร้อนไม่ร้อนมาก อุณหภูมิเฉลี่ย 15 -18 องศาเซลเซียส
12.30 น.	เดินทางถึงสนามบินฉางสุ่ย เมืองคุณหมิง
14.00 น.	เดินทางถึงที่พัก และนำกระเป๋าเก็บเข้าที่พักรับ ออกเดินทางไปอุทยานป่าหินสี้อหลิน
15.30 น.	เดินทางถึง อุทยานป่าหินสี้อหลิน (Shilin Stone Forrest) เป็นอุทยานหินปูนธรรมชาติที่งดงามและใหญ่ที่สุดในโลก อายุราว 270 ล้านปี ภายในจะได้ชมความงามของเสาหินที่มีรูปร่างแปลกตามากมาย องค์การยูเนสโกยังประกาศให้ป่าหินแห่งนี้เป็นมรดกโลกในปี 2007 อีกด้วย
19.00 น.	รับประทานอาหารค่ำ นำท่านเข้าที่พักรับ

วันที่สอง	ภูเขาหิมะเจียวจื่อ - ภูเขาเจ็ดสีตงชวน
06.00 น.	รับประทานอาหารเช้า
07.00 น.	ออกเดินทางสู่เมืองลู๋เฉียน เพื่อไปภูเขาหิมะเจียวจื่อ (Jiaozi Mountain) ใช้เวลาเดินทางประมาณ 4 ชั่วโมง ภูเขาหิมะเจียวจื่อเป็นสถานที่เที่ยวแห่งใหม่ของมณฑลยูนนาน ที่มีการสร้างกระเช้าขึ้นบนยอดเขาในปี 2555
11.30 น.	รับประทานอาหารกลางวัน
12.30 น.	นำท่านนั่งกระเช้าขึ้นสู่ยอดเจียวจื่อซาน ที่ระดับความสูง 3,800 เมตร ชมวิวทิวทัศน์ของภูเขาหิมะเจียวจื่อ (เดือนเมษายน-กรกฎาคม ชมดอกกุหลาบพันปี และดอกตู๋เจวียน เดือนสิงหาคม-พฤศจิกายน ชมน้ำตกและใบไม้เปลี่ยนสี เดือนธันวาคม-กุมภาพันธ์ ชมหิมะบนยอดเขา)
14.30 น.	ออกเดินทางจากภูเขาหิมะเจียวจื่อ แล้วเดินทางไปยังเมืองตงชวน ใช้เวลาเดินทางประมาณ 3 ชั่วโมง 30 นาที ถ่ายภาพวิวพระอาทิตย์ตกที่ภูเขาเจ็ดสีตงชวน หรือ หงถู่ตี้ (Dongchuan Red Land) เป็นจุดที่นักท่องเที่ยวมักแวะมาถ่ายรูป เนื่องจากมีภูมิประเทศที่สวยงาม และมีพื้นดินเป็นสีแดงตัดกับสีของพืชพันธุ์ต่าง ๆ ที่ชาวบ้านปลูกทำให้ภูเขามีสีสันงดงามหลากหลาย โดยเฉพาะช่วงเวลาเช้าและเย็น พื้นดินจะถูกทาบด้วยแสงอาทิตย์ มีความสวยงามมากยิ่งขึ้น หลังจากนั้นเดินทางเข้าที่พัก
19.00 น.	รับประทานอาหารค่ำ
วันที่สาม	ป่าทรายหลากสีหลู่เหลียง - หลัวผิง
06.00 น.	ถ่ายรูปพระอาทิตย์ขึ้นที่จุดชมวิวดังตงชวน
07.00 น.	รับประทานอาหารเช้า
08.30 น.	ออกเดินทางไปป่าทรายหลากสีหลู่เหลียง (Luliang Colored Sand Forest) ใช้เวลาเดินทางประมาณ 3 ชั่วโมง 30 นาที เป็นสถานที่ท่องเที่ยว 4 ดาวระดับชาติ อยู่ที่ภาคตะวันออกเฉียงใต้ของหลู่เหลียง เมืองฉู่จิ้งห่างจากตัวเมืองหลู่เหลียง 18 กิโลเมตร ชมความงามของป่าทรายที่มีหลากหลายสีสันเช่น เหลือง ขาว แดง และยังมีแกะสลักหินทรายเพื่อจัดแสดงให้นักท่องเที่ยวชมอีกด้วย
12.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน

- 13.30 น. นำท่านชมป่าทรายหลากสีหลู่เหลียง
- 15.00 น. เดินทางออกจากป่าทรายหลากสีหลู่เหลียง หลังจากนั้นเดินทางต่อไปยังหลัวผิง เดินทางประมาณ 3 ชั่วโมง เป็นเมืองที่มีชายแดนติดต่อด้านทิศตะวันตกของมณฑลกุ้ยโจว เป็นถิ่นฐานดั้งเดิมของชนเผ่าอี ม้ง และปู้อี้ ระหว่างทางชมวิวทุ่งดอกมัสตาร์ดอันสวยงาม
- 18.00 น. รับประทานอาหารค่ำ
- วันที่สี่** **ทุ่งดอกมัสตาร์ด – น้ำตกเก้ามังกร**
- 08.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 09.30 น. นำท่านชมทุ่งดอกมัสตาร์ด หรือดอกอี๋ไฉฮั่ว
- 12.00 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน
- 13.30 น. เดินทางต่อไปยังน้ำตกเก้ามังกร (Jiulong Waterfall) ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง ตั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองหลัวผิง ไปทางตะวันออกเฉียงเหนือราว 20 กิโลเมตร ประกอบด้วยน้ำตก 10 ชั้นที่มีรูปร่างแตกต่างกัน แต่แต่ละชั้นก็จะมีความสวยงามที่ต่างกันไป เป็นน้ำตกที่สวยงาม 1 ใน 6 ของจีน
- 16.30 น. เดินทางเข้าที่พักเข้าที่พัก พักร่อนตามอรรถาศัย
- 18.00 น. รับประทานอาหารค่ำ
- วันที่ห้า** **หยวนหยาง – นาขั้นบันไดเหลาหู่จู่**
- 08.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 09.30 น. เดินทางสู่เมืองหยวนหยาง ชมความงามระหว่างทางและถ่ายรูปตามจุดชมวิว ใช้เวลาประมาณ 5 ชั่วโมง
- 12.30 น. แวะรับประทานอาหารกลางวัน
- 13.30 น. เดินทางต่อจนถึงเมืองหยวนหยาง แวะจุดชมพระอาทิตย์ตก ณ บริเวณจุดชมวิวนาขั้นบันไดเหลาหู่จู่ (ปากเสือ) จะเห็นนาขั้นบันไดรอบ ๆ เป็นเนื้อที่กว่า 3000 ไร่ เป็นทุ่งนาขั้นบันไดเรียงรายออกไปในลักษณะสูงต่ำสลับกัน ในตอนที่พระอาทิตย์ลับขอบฟ้า สีของทุ่งนาจะเปลี่ยนไปตามการสะท้อนของระดับขั้นสูงต่ำของทุ่งนาเป็นสีส้มที่สวยงาม

- 17.30 น. เดินทางเข้าสู่ที่พัก
- 18.30 น. รับประทานอาหารค่ำ
- วันที่หก** **จุดชมวิวนาขั้นบันไดตัวอู๋ชู - สนามบินฉางชู่ - กรุงเทพฯ**
- 06.00 น. นำท่านชมพระอาทิตย์ขึ้นที่จุดชมพระอาทิตย์ขึ้น ณ **จุดชมวิวนาขั้นบันไดตัวอู๋ชู** มีเขตที่ติดภูเขาใหญ่ 3 ด้าน ด้านหนึ่งตกลงสู่หุบเขา ดูเหมือนอ่าวขนาดใหญ่ ตั้งอยู่บริเวณรอบ ๆ พื้นที่นาขั้นบันไดกว่า 6,000 ไร่ เรียงเป็นแนวจากทิศตะวันออกสู่ทิศตะวันตก เป็นอีกหนึ่งจุดชมวิวไฮไลท์ที่สวยงาม ชมวิวนาขั้นบันไดที่เกิดจากความเป็นธรรมชาติ จากวิถีการดำรงชีวิตของชนเผ่าฮานีช่วยกันสร้างขึ้นมาหลายชั่วอายุคน
- 07.00 น. รับประทานอาหารเช้า (อาหารกล่อง)
- 08.00 น. นำท่านเดินทางสู่สนามบินฉางชู่
- 14.15 น. เดินทางถึงสนามบินดอนเมือง

ภาพที่ 4.58 : เส้นทางการเดินทางที่ 1

ที่มา : ผู้วิจัย (2562)

4.3.2 เส้นทางการเดินทางที่ 2

วันแรก	สนามบินดอนเมือง - คุณหมิง - ป่าหินสี้อหลิน
9.15 น.	ออกเดินทางจากสนามบินดอนเมือง ไปยังคุณหมิงโดยใช้เวลาการเดินทางประมาณ 2 ชั่วโมง
12.30 น.	เดินทางมาถึงสนามบินฉานส่วย เมืองคุณหมิง ประเทศจีน คุณหมิงเป็นเมืองหลวงและเมืองที่ใหญ่ที่สุดในมณฑลยูนนาน ได้รับสมญาว่าเป็น “เมืองแห่งฤดูใบไม้ผลิ (Spring City)” เพราะมีอากาศเย็นสบายตลอดปี หลังจากนั้นนำท่านออกเดินทางไปยังอุทยานป่าหิน
15.40 น.	เดินทางถึงอุทยานป่าหิน (Shilin Stone Forrest : 石林) เป็นอุทยานหินปูนธรรมชาติที่งดงามและใหญ่ที่สุดในโลก อายุราว 270 ล้านปี ภายในจะได้ชมความงามของเสาหินที่มีรูปร่างแปลกตามากมาย องค์การยูเนสโกยังประกาศให้ป่าหินแห่งนี้ เป็นมรดกโลกในปี 2007 อีกด้วย
17.40 น.	ออกจากอุทยานป่าหิน จากนั้นเดินทางกลับที่พัก
19.00 น.	รับประทานอาหารค่ำ และพักผ่อนตามอัธยาศัย
วันที่สอง	คุณหมิง - ลีเจียง
06.00 น.	รับประทานอาหารเช้า แล้วออกเดินทางไปเมืองลีเจียง โดยใช้เวลาเดินทางประมาณ 3 ชั่วโมง
11.13 น.	เดินทางถึงเมืองลีเจียง หลังจากนั้นจะเข้าไปยังโซนเมืองโบราณลีเจียง (Lijiang Old Town) เป็นย่านเมืองเก่าที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นเมืองมรดกโลกทางวัฒนธรรมจากองค์การยูเนสโก มีเอกลักษณ์ของชนเผ่า纳西 มีขนบธรรมเนียมประเพณี ร้านค้า ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึกอยู่ตลอดสองฝั่งทางสามารถเดินเที่ยวได้ทั้งกลางวันและกลางคืน
11.55 น.	นำกระเป๋าเก็บเข้าที่พัก และรับประทานอาหารเที่ยง
13.00 น.	เดินเล่นบริเวณรอบ ๆ เมืองโบราณลีเจียง ชมสระมังกรดำ และภูเขาหิมะ มังกรหยก ชมกังหันลม อันใหญ่ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของเมืองเก่าลีเจียง ชมสระน้ำมังกรดำ (Black Dragon Pool : 黑龙潭) ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ถูกจัดอยู่ในเกรด AAAA โดยจุดเด่นของที่นี่คือ มีน้ำใสราวกับมรกต มีฉากหลังเป็นภูเขาหิมะมังกรหยกที่สะท้อนลงในสระน้ำมังกรดำ ชมวิวทะเลหลังคา โดยจะเห็นวิวเมืองโบราณลีเจียงในมุมสูง เห็นหลังคาบ้านโบราณ

ติดกันเป็นแพกว้างเหมือนทะเล จึงเรียกว่า “ทะเลหลังคา (Square street)” ชมการแสดงชนพื้นเมือง

19.00 น. รับประทานอาหารค่ำ โดยหลังอาหารซื้อทัวร์ภูเขาหิมะมังกรหยกจากบริษัททัวร์ในเมืองโบราณ ราคาแล้วแต่ต่อรอง ถ้าไม่รวมค่าโช่ว Impression of Lijiang ประมาณ ¥400- ¥480 แต่ถ้ารวมโช่วจะประมาณ ¥ 648 - ¥ 728 หลังจากนั้นกลับเข้าที่พัก

วันที่สาม **ภูเขาหิมะมังกรหยก - หุบเขาเสือกระโจน - โค้งแรกแม่น้ำแยงซี - แฉงกรี่ล่า (จงเต๋ียน)**

06.30 น. รับประทานอาหารเช้า เตรียมตัวออกเดินทางไปภูเขาหิมะมังกรหยก

08.30 น. ถึงภูเขาหิมะมังกรหยก (Jade Dragon Snow : 玉龙雪山) ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของเมืองเก๋าสีเจียง ทิวเขาแห่งนี้เมื่อมองจากระยะไกลจะเห็นเป็นลักษณะคล้ายมังกรกำลังเลื้อย สีขาวของหิมะที่ปกคลุมอยู่นั้นดูราวกับหยกขาว ที่ตัดกับสีน้ำเงินของท้องฟ้า คล้ายมังกรขาวบนฟากฟ้า ทิวเขาแห่งนี้จึงได้ชื่อว่า “ภูเขาหิมะมังกรหยก” สามารถขึ้นสู่จุดชมวิวยอดเขาที่ความสูงกว่า 3,356 เมตร และสูงกว่าระดับน้ำทะเลถึง 4,506 เมตร หลังจากนั้นขึ้นรถบัส เพื่อไปสถานีกระเช้าไฟฟ้า 15 นาที นั่งกระเช้าขึ้นไปที่ระดับความสูง 4,056 เมตร ใช้เวลาประมาณ 15 นาที ก็จะถึงสถานีกระเช้าที่ระดับความสูง 4,056 เมตร เดินชมภูเขาหิมะมังกรหยก (Jade Dragon Snow)

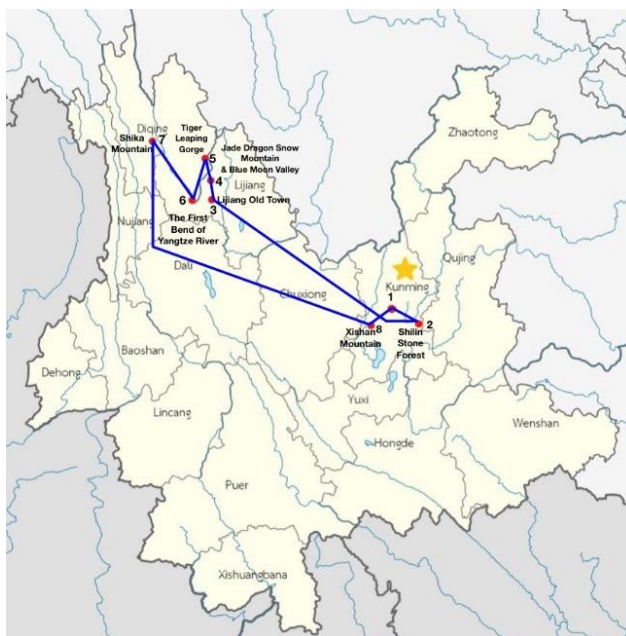
10.00 น. นั่งกระเช้าลงมาถึงสถานีกระเช้า และต่อรถบัสเพื่อไปทะเลสาบพระจันทร์สีน้ำเงิน (Blue Moon Valley : 蓝月谷) เป็นทะเลสาบที่มีน้ำสีน้ำเงินใสเหมือนมรกต มีชื่อเหมือนกับที่แฉงกรี่ล่า เดินชมความงามของทะเลสาบและไปสู่ยเหอ (白水) เป็นน้ำตกชั้นบันไดที่ทำเลียนแบบจากไปสู่ยไถที่แฉงกรี่ล่า

10.35 น. รับประทานอาหารเที่ยง เดินทางออกจากภูเขาหิมะมังกรหยก แล้วกลับเมืองโบราณลี่เจียง ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง 20 นาที

12.45 น. ถึงเมืองโบราณลี่เจียง รับกระเป๋าทิ้งไว้กับทางโรงแรมแล้วเตรียมตัวเดินทางไปแฉงกรี่ล่า (จงเต๋ียน) เดินทางประมาณ 4 ชั่วโมง

- 13.30 น. ออกเดินทางไปแขวงกรีล่าหรือเมืองจงเต๋ียน ระหว่างทางแวะชม**หุบเขาเสือกระโจน (Tiger Leaping Gorge)** สถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับขึ้นทะเบียนมรดกโลกจาก UNESCO ที่แห่งนี้ยังถือได้ว่าเป็นหนึ่งในหุบเขาเหนือแม่น้ำที่ลึกที่สุดในโลก เป็นช่องหุบเขาที่แม่น้ำแยงซีไหลผ่าน เกิดจากการตัดเซาะของแม่น้ำจินซาเจียง ทำให้เกิดเป็นช่องแคบและแวะชม**โค้งแรกแม่น้ำแยงซี** เป็นแม่น้ำที่ยาวที่สุดของจีน ตั้งอยู่ทางด้านทิศใต้ของเมือง จงเต๋ียน ห่างจากเมืองจงเต๋ียน 130 กิโลเมตร โค้งแรกของแม่น้ำแยงซีเกียงเป็นการเลี้ยวหักเป็นรูปอักษร V ซึ่งแม่น้ำแยงซีที่ไหลผ่านเมืองลี่เจียงช่วงนี้มีชื่อว่า “จินซา” หรือเรียกเต็มๆว่า จินซาเจียง โดยมีความหมายว่า แม่น้ำทรายทอง
- 18.30 น. ถึงสถานีแขวงกรีล่า เดินทางไปเมืองโบราณจงเต๋ียน เดินทางประมาณ 10 นาที
- 19.00 น. รับประทานอาหารค่ำ และเดินเล่นชมเมืองโบราณจงเต๋ียน ชมกงล้อมนต์ที่ใหญ่ที่สุด ชมวัดต้าฝอยามค่าคีน ติดต่อซื้อตั๋วเพื่อเดินทางไปยังหุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน แล้วกลับที่พัก
- วันที่สี่** **หุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน – วัดซงจ้านหลิน - คุณหมิง**
- 07.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 07.30 น. ออกเดินทางไป**หุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงินเงิน (Shika Snow Mountain : 石卡雪山)** หุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน จุดท่องเที่ยวอันโด่งดังของแขวงกรีล่า มีความสูงกว่า 4,500 เมตร จากระดับน้ำทะเล ประกอบด้วย 13 ยอดเขา เรียงรายต่อกันลักษณะคล้ายมังกรพาดผ่าน (ติดต่อเช่ารถกับเจ้าของที่พัก)
- 7.55 น. ถึงหุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน ขึ้นกระเช้า เพื่อที่จะขึ้นไปบนยอดเขา
- 10.00 น. เดินทางออกจากหุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน และเดินทางต่อไปยังวัดซงจ้านหลิน (Songzanlin) เป็นวัดใหญ่ที่สำคัญของเมืองแขวงกรีล่าอยู่ห่างจากตัวเมืองจงเต๋ียนไปทางเหนือประมาณ 5 กิโลเมตร วัดนี้สร้างในสมัยทะเลลามะองค์ที่ 5 ในช่วงศตวรรษที่ 18 สมัยจักรพรรดิคังซี แห่งราชวงศ์ชิง สร้างจำลองแบบจากพระราชวังโปตาลา (Potala) ในกรุงลาซา (Lhasa) มาไว้ เป็นวัดนิกายลามะแบบทิเบตที่ใหญ่ที่สุดในมณฑลยูนนาน อายุเก่าแก่กว่า 300 ปี

- 13.00 น. ออกจากวัดชงจ้านหลิน เดินทางต่อไปยังสนามบินเซี่ยงกรีล่า (Shangri-la Airport : 迪庆香格里拉) ใช้เวลาเดินทางประมาณ 25 นาที
- 13.30 น. ถึงสนามบินเซี่ยงกรีล่า
- 14.30 น. เดินทางมาถึงสนามบินฉางสู่ย เมืองคุนหมิง หลังจากนั้นเดินทางเข้าที่พัก และรับประทานอาหารค่ำ
- วันที่ห้า คุนหมิง – เชาซีซาน - กรุงเทพ**
- 06.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 07.00 น. เดินทางไป**เชาซีซาน (西山是林公园)** ภูเขาใหญ่ทางฝั่งตะวันตกของคุนหมิง บนหน้าผาบนเชาซีซานมีประตুমังกรหลงเหมิน ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นประตุมงคล ใครที่ลอดประตูนี้จะประสบแต่ความสำเร็จโชคดี ถ้ามาแล้วไม่ได้ลอดประตุมังกรก็ถือว่ามาไม่ถึง
- 09.30 น. เดินทางออกจากเชาซีซาน และเดินทางไปสนามบินฉางสู่ย คุนหมิง
- 13.30 น. ออกเดินทางจากสนามบินฉางสู่ย
- 14.15 น. ถึงท่าอากาศยานบินดอนเมือง กรุงเทพ

ภาพที่ 4.59 : เส้นทางการเดินทางที่ 2

ที่มา : ผู้วิจัย (2562)

4.4 ข้อคิดเห็นจากบริษัททัวร์

จากการสอบถามข้อคิดเห็น นายอัครวัฒน์ กฤตวิฒนาธกร (ไกด์) จากบริษัทแพนด้า ฮอลิเดย์ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เป็นจำนวนสองครั้ง โดยครั้งแรก มีข้อเสนอแนะดังนี้ เส้นทางแรกเรียบริ่อยดี ไม่มีจุดที่ต้องแก้ไข เป็นเส้นทางที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยม นักท่องเที่ยวนิยมเดินทาง ในส่วนของเส้นทางที่สอง มีการปรับแก้ไขแหล่งท่องเที่ยวคือ หุบเขาเสือกระโจน โดยจากเดิมที่ผู้วิจัยจัดเส้นทางคือ เมื่อเดินทางไปถึงแขวงกริลา นำกระเป่าเก็บเข้าที่พัก แล้วค่อยออกเดินทางไปหุบเขาเสือกระโจน ซึ่งจุดนี้ทำให้เสียเวลา เพราะหุบเขาเสือกระโจน เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ระหว่างเมืองลีเจียงกับแขวงกริลา แต่ที่ตั้งของหุบเขาเสือกระโจนจะอยู่ไปทางแขวงกริลามากกว่า เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีการเดินทางค่อนข้างไกล ซึ่งโดยความเป็นไปได้แล้วหลังจากเดินทางไปหุบเขาเสือกระโจนเสร็จ ก็ควรไปเที่ยวที่แขวงกริลาต่อเลย ไม่แนะนำให้กลับมาเมืองลีเจียงอีก ทางไกด์ของบริษัททัวร์จึงมีการแนะนำให้เปลี่ยนแปลง โดยในวันที่สองของการเดินทาง เมื่อเดินทางมาถึงเมืองลีเจียงแล้วก็ให้อยู่เที่ยวชมภายในเมืองเก่าลีเจียงทันที และย้ายหุบเขาเสือกระโจนกับโค้งแรกแม่น้ำแยงซีเกียงไปเป็นวันที่ 3 ซึ่งจะเป็วันที่เดินทางจาก ลีเจียงไปแขวงกริลา แทน เป็นการแวะเที่ยวระหว่างทางลีเจียง-แขวงกริลา ทำให้ไม่เสียเวลาในการเดินทางกลับไปกลับมา และมีการปรับแก้ไขเพิ่มเติมโดยวันที่สี่ของการเดินทาง ทางไกด์บริษัททัวร์แนะนำให้นั่งเครื่องบินออกจากเมืองจงเตี้ยน เพื่อบินกลับมายังเมืองคุนหมิง เพื่อความรวดเร็วและสะดวกในการเดินทาง

การสอบถามครั้งที่สอง จากการสอบถามข้อคิดเห็นจากบริษัททัวร์ในครั้งแรก ผู้วิจัยจึงได้นำคำแนะนำจากทางบริษัททัวร์มาแก้ไขปรับปรุงโปรแกรมทั้งสองเส้นทางให้มีความเหมาะสมและเป็นไปได้มากยิ่งขึ้น จากนั้นจึงได้ขอคำแนะนำจากทางบริษัทอีกครั้งหนึ่งได้ความดังนี้ ทางบริษัทแนะนำให้เพิ่มเติมข้อมูลเรื่องของช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเดินทางไปท่องเที่ยว คือยูนนานเป็นเมืองที่สามารถเที่ยวได้ทั้งปี แต่ละฤดูกาลจะได้สัมผัสบรรยากาศที่แตกต่างกันออกไป ถ้าต้องการอากาศหนาวให้ไปช่วงต้นปี แต่หากต้องการชมความงามของดอกไม้ก็ไปช่วงมีนาคมและเมษายน

คำแนะนำจาก นายอัศววัฒน์ กฤติวัฒนารณกร (ไกด์) หลังจากการแก้ไขงานครั้งสุดท้าย มีดังนี้ จากที่ได้ปรึกษาเรื่องเส้นทางการท่องเที่ยว นั้น ถือว่าเข้าใจในการวางเส้นทาง ที่สามารถเที่ยวได้เป็น เส้นทางเดียวกัน ทั้งสองทริป โดยไม่ย้อนเส้นทาง หรือสลับเส้นทาง ซึ่งในการวางโปรแกรมท่องเที่ยว นั้นมี หลายปัจจัยที่สำคัญต่อการวางโปรแกรม เช่น การเดินทางสะดวก โรงแรมที่พักเหมาะสำหรับนักท่องเที่ยว หรือไม่ สถานที่ท่องเที่ยวหลากหลาย และแต่ละสถานที่ที่ได้สอบถามว่าควรเที่ยวช่วงไหน ถือเป็น สิ่งจำเป็นมากต่อการทำโปรแกรม ทำให้รู้ว่ามีความใส่ใจในการทำโปรแกรมครั้งนี้ เพราะแต่ละเส้นทางมี ความเหมาะสมของแต่ละสถานที่ที่ต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา การท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และศึกษาความสัมพันธ์ทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน และจัดทำเส้นทางทางการท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจาก แหล่งข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสาร หนังสือท่องเที่ยว งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน รวมถึงจากภาพแผนที่ดาวเทียม ทำให้ผู้วิจัยได้พบข้อสรุปผลการศึกษา และนำเสนอการอภิปรายผล ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 เพื่อศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน

จากการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและรวบรวมแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนานพบว่า ยูนนานมีทั้งหมด 16 เมือง มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติรวมทั้งหมด 113 แห่ง ดังนี้ คุนหมิง 13 แห่ง ต้าหลี่ 7 แห่ง ลี้เจียง 8 แห่ง ตี้ซิง 15 แห่ง ฉวีจิ้น 12 แห่ง เทวินซาง 16 แห่ง หงเหอ 8 แห่ง สิบสองปันนา 7 แห่ง ผู่เออร์ 3 แห่ง หลินซาง 5 แห่ง อู่สง 2 แห่ง เป้าซาน 5 แห่ง เต๋อหง 5 แห่ง นูเจียง 3 แห่ง ยวีซี 2 แห่ง จาวทง 2 แห่ง โดยจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม 20 แห่ง ได้แก่ ป่าหินสีเหลือง ภูเขาเจ็ดสีตงชว่นหรือหงู่ตี้ ทะเลสาบเตียนฉือ ถ้ำจิวเซียง ภูเขาหิมะมังกรหยก เขาซีซาน หุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน หุบเขาเสือกระโจน ภูเขาหิมะเจี๋ยจวี ทะเลสาบเอ๋อร์ไห่ ทุ่งนาขั้นบันไดหยวนหยาง ไป่ส่วยไถ ทรายหลากสีลู่เหลียง ถ้ำนกนางแอ่น น้ำตกเก้ามังกร ภูเขาหิมะเหมยลี่ หลัวผิง ทะเลสาบนาพา ธารน้ำแข็งหมิงหย่ง และโค้งแรกแม่น้ำแยงซีเกียง

5.1.2 เพื่อศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน

จากการศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน พบว่ายูนนานเป็นมณฑลที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจีน สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 93 ของพื้นที่ทั้งหมดเป็นภูเขาและที่ราบสูง มีลักษณะภูมิประเทศแบบคาร์สต์ ซึ่งแต่เดิมเป็นแบบชั้นหินปูน ภายใต้ปัจจัยของความร้อนและฝนที่ตกชุก เมื่อเวลาผ่านไป หินถูกกัดกร่อนจนค่อย ๆ เกิดเป็นลักษณะ

ภูมิประเทศแบบคาร์สต์ โดยทำให้เกิดถ้ำหิน หินงอก หินย้อย ธารน้ำใต้ดิน และป่าหินกำเนิดขึ้น ทำให้ยูนนานมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติทั้งภูเขา หุบเขา แม่น้ำ ทะเลสาบ พุงนาชั้นบันได เกิดขึ้นหลากหลาย เช่น ป่าหินสี้อหลิน ภูเขาหิมะมังกร หุบเขาเสือกระโจน น้ำตกเก้ามังกร เป็นต้น และจากลักษณะภูมิศาสตร์ของมณฑลยูนนาน ทำให้ทราบว่าลักษณะทางด้านภูมิศาสตร์ดังกล่าวของยูนนานส่งผลต่อการเกิดแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแต่ละแห่ง เช่น การเกิดป่าหิน เป็นตัวอย่างภูมิประเทศแบบหินปูน ระหว่างยุคถ้ำหิน และยุคพาลีโอโซอิก (Paleozoic) เมื่อประมาณ 270 ล้านปีที่แล้ว พื้นที่แถบนี้เคยเป็นมหาสมุทรอันกว้างใหญ่ เมื่อเวลาผ่านไปเปลือกโลกค่อย ๆ เคลื่อนตัวและยกตัวสูงขึ้น น้ำทะเลค่อย ๆ หายไปและก่อเกิดภูมิประเทศแบบหินปูน และกลายเป็นส่วนหนึ่งของที่ราบสูงหินปูนที่ใหญ่ของจีน ทำให้ปัจจุบันป่าหินกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและยอดนิยมของยูนนาน นักท่องเที่ยวจะได้ชมความงามของหินที่มีรูปร่างลักษณะต่าง ๆ ที่มีอยู่จำนวนมาก สูงบ้างต่ำบ้างแตกต่างกันไปตามการเกิดของธรรมชาติ

5.1.3 เพื่อจัดทำเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน

จากการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวตามภูมิศาสตร์ของมณฑลยูนนาน เนื่องจากยูนนานเป็นมณฑลที่มีขนาดใหญ่ มีแหล่งท่องเที่ยวกระจายตัวทั่วทั้งมณฑล เพื่อให้สามารถเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ยอดนิยมได้ครอบคลุมมากที่สุด ทำให้ผู้วิจัยสามารถจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้ 2 โปรแกรม โดยเส้นทางแรก สถานที่ที่ไปคือ ป่าหินสี้อหลิน ภูเขาเจี๋ยจี้ ดงชวน ป่าทรายหลากสีหลู่เสียง น้ำตกเก้ามังกร จุดชมวิวนาชั้นบันไดเหลาหุ่ย จุดชมวิวนาชั้นบันไดตัวอู้อู๋ และชมพุดอกไซ้อ้วฮั่ว ใช้เวลาการเดินทาง 6 วัน 5 คืน ซึ่งจากการจัดทำเส้นทางโปรแกรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติพบว่า ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการไปที่สุดคือ ช่วงเดือนกรกฎาคม – กันยายน เพราะจะเป็นช่วงที่ดอกอิวไซ้อ้วฮวน และเป็นช่วงที่ชมนาชั้นบันไดได้อย่างสวยงามอีกด้วย เส้นทางที่สอง คือ ป่าหินสี้อหลิน ภูเขาหิมะมังกรหยก หุบเขาเสือกระโจน โค้งแรกแม่น้ำแยงซี ภูเขาหิมะสี้อซ่า เขาซีชาน ใช้เวลาการเดินทาง 5 วัน 4 คืน เส้นทางที่สองนี้เป็นเส้นทางที่ยอดนิยมสำหรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากสามารถเที่ยวชมได้ทั้งปี แต่ละช่วงเวลาเที่ยวชมก็จะแตกต่างกันไป ถ้าต้องการอากาศหนาวสุดก็ให้ไปช่วงปีใหม่ ถ้าต้องการชมดอกไม้ก็จะเป็นช่วงเดือนมีนาคม – เมษายน

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน จะเห็นได้ว่า ยูนนาน ตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน เป็นมณฑลที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 8 ของประเทศจีน มีพื้นที่กว้างขวาง มีจุดเด่นทางด้านภูมิศาสตร์ที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและที่ราบสูง ภาคเหนือและภาคตะวันตกเฉียงเหนือ เป็นที่ราบสูงและลาดต่ำลงมาทางภาคใต้และตะวันออกเฉียงใต้ ภูมิศาสตร์ดังกล่าวทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากและมีความหลากหลาย เช่น ภูเขา ป่าหิน ทะเลสาบ เป็นต้น โดยมณฑลยูนนานมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและได้รับการจัดอันดับโดยสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งชาติจีนในระดับสูงสุด 5A จำนวน 8 แห่ง มากที่สุดในภาคตะวันตกของจีน ได้แก่ ป่าหิน (คุนหมิง) สวนเอ็กซ์โป (คุนหมิง) ภูเขาหิมะมังกรหยก (ลี่เจียง) เมืองโบราณ (ลี่เจียง) เจดีย์ 3 องค์ (ต้าหลี่) สวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน (สิบสองปันนา) อุทยานผู้ดำช่อ (แซงกรีล่า) และอุทยานภูเขาไฟ (เถิงชง) รวมทั้งมรดกโลกอีก 5 แห่ง ได้แก่ เมืองโบราณลี่เจียง (วัฒนธรรม) เขตอนุรักษณ์แม่น้ำ 3 สาย (ธรรมชาติ) ป่าหิน (ธรรมชาติ) เขตพอสซิลเมืองเฉิงเจียง (ธรรมชาติ) และนาขั้นบันไดชนชาติฮานี (วัฒนธรรม) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจตุพร เลิศกำจรวัฒน์ (2556) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง ลักษณะทางกายภาพต่อการเกิดแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ กรณีศึกษามณฑลยูนนาน พบว่า ยูนนานเป็นมณฑลที่มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ มีสภาพภูมิอากาศที่หลากหลาย และด้วยสภาพภูมิประเทศของมณฑลยูนนานที่มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นลักษณะแบบหินปูน เป็นภูเขาโดด ๆ เตี้ย ๆ มีถ้ำหินปูน ทำให้เกิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ กลายเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญที่ทำรายได้ให้แก่มณฑลยูนนาน และเพื่อเป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ยูนนานจึงได้ดำเนินการตามนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความน่าสนใจ มีการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและคมนาคมให้เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ห่างไกลได้มากขึ้น เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก และยังเป็นการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการสร้างรายได้ให้กับคนในท้องถิ่น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของทรงพล ศิริชัย (2558) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวมณฑลยูนนาน คุนหมิง ประเทศจีน” พบว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของมณฑลยูนนานมีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศจีนเป็นอย่างมาก มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีภูมิอากาศเย็นสบาย ฤดูหนาวอากาศไม่หนาวจัด และฤดูร้อนอากาศไม่ร้อนจัด มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และวัฒนธรรมที่

น่าสนใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งคนจีนและชาวต่างชาติ การคมนาคมมีรถบัสโดยสารประจำทางที่ครอบคลุมทั่วถึง มีแท็กซี่ และรถไฟฟ้าเปิดให้บริการ อีกทั้งมีสนามบินที่ทันสมัย

จากปัจจัยดังกล่าว ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลายเป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่ทำรายได้ให้กับมณฑลยูนนาน ยูนนานจึงเป็นมณฑลที่เป็นจุดหมายได้รับความสนใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวเทียวจากนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เพราะมีความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางธรรมชาติ มีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามและน่าสนใจ มีการคมนาคมที่สะดวกหลากหลายสามารถเดินทางเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวได้ง่าย ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวและการเดินทางไม่สูงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริโฉม พิเชษฐบุญเกียรติ และคณะ (2549) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติในนครคุนหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางไปนครคุนหมิง มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางเพื่อไปพักผ่อน นิยมพักในโรงแรม โดยส่วนใหญ่เดินทางไปกับบริษัทนำเที่ยว มีระยะเวลาในการพักผ่อน อยู่ระหว่าง 2-4 วัน และระหว่าง 5-7 วัน นิยมเดินทางไปนครคุนหมิง เพราะเป็นเมืองที่มีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง มีอากาศหนาวเหมาะกับการเดินทางไปพักผ่อน ตลอดจนค่าครองชีพไม่สูงเหมาะสำหรับทุกเพศทุกวัยที่ต้องการเดินทางไปจับจ่ายซื้อของ

5.3 ข้อเสนอแนะ

ยูนนานเป็นมณฑลที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่มียอดนิยม มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย จึงได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวและสัมผัสบรรยากาศของสถานที่เป็นจำนวนมาก โดยถ้าเป็นในตัวเมืองคุนหมิงหรือเมืองที่มีความเจริญ การสื่อสารกับคนในพื้นที่ หรือการอ่านป้ายบอกทิศทาง บอกสถานที่ก็ยังมีภาษาอังกฤษเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้ แต่บางสถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่ห่างออกไป การสื่อสารคนท้องถิ่นค่อนข้างลำบาก เนื่องจากไม่ใช่ทุกคนที่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ จึงควรมีป้ายที่เป็นภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษากลาง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยว ให้สามารถเข้าใจป้ายบอกทาง และสามารถสื่อสารกับคนในท้องถิ่นได้สะดวกเข้าใจมากยิ่งขึ้น และมีการจัดทำฐานข้อมูลให้มีหลายภาษานอกจากภาษาจีน เนื่องจากในอนาคตนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในมณฑลยูนนานอาจมีจำนวนมากขึ้น จะสามารถหาข้อมูลเพื่อศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ นั้นได้มากขึ้น

5.4 ข้อจำกัดทางการศึกษา

5.4.1. ข้อจำกัดด้านเวลา เนื่องจากผู้วิจัยมีเวลาในการทำงานวิจัยค่อนข้างสั้น จึงทำให้เข้าถึงข้อมูลได้ค่อนข้างจำกัด อาจจะไม่ครอบคลุมและไม่ถูกต้อง

5.4.2 ข้อจำกัดด้านงบประมาณและระยะทาง เนื่องจากผู้วิจัยต้องเก็บข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นที่นิยมในมณฑลยูนนาน แต่การเดินทางไปมณฑลยูนนานต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูง และใช้ระยะเวลาในการเดินทางนาน ซึ่งทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถลงพื้นที่ไปยังมณฑลยูนนานเพื่อเก็บข้อมูลได้ ส่งผลให้ข้อมูลบางส่วนอาจไม่สมบูรณ์แบบ และอาจมีข้อผิดพลาดได้

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์

จตุพร เลิศกำจรวัฒน์. (2556). **ลักษณะทางกายภาพต่อการเกิดแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ:**

กรณีศึกษามณฑลยูนนาน. สารนิพนธ์อักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร
จรัญ แสงพุ่ม และคนอื่นๆ. **ภูมิศาสตร์กายภาพประเทศไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. นนทบุรี: ปานเทวาการพิมพ์,
2541.

ฉัตรชัย พงษ์ประยูร. **แนวคิดทางภูมิศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

ฉลองศรี พิมพ์สมพงศ์. (2544). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. งานวิชาการคณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชิตวร ประดิษฐ์รอด.(2557). **ปัจจัยองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว และปัจจัยแรงจูงใจในการ
ท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวปริมณฑลของคนวัยทำงานในเขต
กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ชูสิทธิ์ ชูชาติ. (2543). **อุตสาหกรรมท่องเที่ยว**. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่: สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.

ทรงพล ศิริชัย. (2558). **ปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวมณฑลยูนนาน คุณหมิง ประเทศจีน**. สารนิพนธ์
อักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร

เทิดชาย ช่วยบำรุง. (2551). **การท่องเที่ยวไทยนานาชาติปี พ.ศ.2551**. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการ
พัฒนาการท่องเที่ยวไทย.

ธฤชวรรณ มาตกุล. (2556). **แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยสู่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม**

อีสาน กรณีศึกษา วัดศิลาอาสน์ (ภูพระ) จังหวัดชัยภูมิ. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาวิชาการ
จัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยขอนแก่น

นวลจันทร์ คำปิงส์. **จินตนาการ**. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง, 2552.

_____. **จิน**. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง, 2549.

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2542). **การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.

พวงนิล คำปิงส์. **จิน**. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง, 2549.

วรุตม์ ทองเชื้อ. **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ประเทศจีน**. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ: ตาตา พับลิเคชั่น,
2550.

- เย่าเผิง. **ที่สุดประเทศจีน 100 สถานที่ที่ต้องไปเยือน**. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : ทองเกษม, 2556.
- วันทิกา หิริญเทศ. (2556). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรี**. สาขาวิชาการจัดการการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ศรินทร์ทิพย์ คาวาโนเบะ. (2554). **แรงจูงใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยกรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดน่าน**. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอก การตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สมมต สมบูรณ์ และคณะ. **ภูมิศาสตร์มัธยมศึกษาปีที่5**. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช, 2547.
- สุรรัตน์ เตชะทวิวรรณ. (2545). **พฤติกรรมนักท่องเที่ยว: เอกสารประกอบการสอนคณะวิทยาการจัดการ. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น**.
- อุดม เขยกิจวงศ์. **การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ**. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ: พิมพ์แสงดาว, 2548.
- Arthur N. Strehler อ้างถึงใน ฉัตรชัย พงษ์ประยูร. **แนวคิดทางภูมิศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2527.
- Collier, A., & Harraway, S. (1997). **Principles of tourism**. Auckland: Longman.
- Cooper, C., & Boniface, B. G. (1998). **Geography of travel and tourism**. UK: Butterworth Heinemann.
- Hangersrand อ้างถึงใน ฉัตรชัย พงษ์ประยูร. **แนวคิดทางภูมิศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

ข้อมูลจากเว็บไซต์

- กรุงเทพธุรกิจ. (2560). **จีนมีรายได้จากท่องเที่ยวเกือบ6ล้านล้านบาท**. เข้าถึงเมื่อ 4 มีนาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/787970>
- ประชาชาติธุรกิจ. (2560). **เกาะกระแสนโลก**. เข้าถึงเมื่อ 4 มีนาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <https://www.prachachat.net/world-news/news-36420>
- ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน. **มณฑลยูนนาน**. เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/aboutchina/country/yunnan/index.php>

- ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน. (2560). **เรียนจากผู้รู้**. เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2561. เข้าถึงได้จาก http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/interestingfacts/detail.php?SECTION_ID=616&ID=17536
- สถานกงสุลใหญ่ ณ นครคุนหมิง. (2559). **ข้อมูลพื้นฐานของมณฑลยูนนาน และเขตอาณา**. เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaiembassy.org/kunming/th>
- สถานที่ท่องเที่ยวจีน. (2561). **สถานที่ท่องเที่ยวในคุนหมิง**. เข้าถึงเมื่อ 2 พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <https://accessresearchnetwork.org>
- China Discovery. (2019). **Things To Do In Yunnan**. เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2561. เข้าถึงได้จาก <https://www.chinadiscovery.com/yunnan/things-to-do-in-yunnan.html>
- China Discovery. (2019). **Top experiences in Yunnan**. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.lonelyplanet.com/china/yunnan>
- Lonely Planet. (2019). **Best of Yunnan**. เข้าถึงเมื่อ 11 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.lonelyplanet.com/china/tours/best-of-yunnan/a/pa-tou/g-ACBY/355904>
- Top China Travel. (2019). **Kunming Tours**. เข้าถึงเมื่อ 27 เมษายน 2561. เข้าถึงได้จาก <https://www.topchinatravel.com/kunming/kunming-tours.htm>
- Visit Our China. (2019). **Kunming Travel Guide**. เข้าถึงเมื่อ 27 เมษายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.visitourchina.com/kunming/>
- Yunnan Adventure Travel. (2019). **Yunnan Travel Destinations**. เข้าถึงเมื่อ 1 พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.yunnanadventure.com/China-City-Guide>
- 欣欣旅游. (2019). **楚雄旅游景点**. เข้าถึงเมื่อ 1 พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <https://chuxiong.cncn.com/jingdian/>

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-สกุล	นางสาวสโรชา กิตติประเสริฐ
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 11 มกราคม 2540
ที่อยู่	บ้านเลขที่ 136 หมู่ 7 ตำบลดำเนินสะดวก อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี รหัสไปรษณีย์ 70130
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชีย ศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า	นางสาวสโรชา กิตติประเสริฐ
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาษาจีน
ชื่อสารนิพนธ์	แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	อาจารย์ ดร. ยงยุทธ วิถีไตรรงค์
ที่อยู่ติดต่อได้ภายหลังสำเร็จการศึกษา	บ้านเลขที่ 136 หมู่ 7 ตำบลดำเนินสะดวก อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี 70130
หมายเลขโทรศัพท์	086-3984386

ลิขสิทธิ์ของสารนิพนธ์อันเป็นผลมาจากการศึกษาเล่าเรียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์

ลงนามผู้โอน.....

(.....)

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)